

МИСЛИ
ЗА
ВСЕКИ ДЕН

2016 - 2017

МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН

22 септември 2016 – 21 септември 2017

*В книгата са подбрани извадки
от лекции и беседи
на Учителя Петър Дънов*

© Издателство *Бяло Братство*
ISBN 978-954-744-

**МИСЛИ
ЗА
ВСЕКИ ДЕН
2016 – 2017**

Издателство „Бяло Братство“
София, 2016

Най-важното сега в света е да изпълнявате волята Божия! Какво подразбирате вие под това? Разбираме следното. Онова, което Бог днес ти дава, да го използваш. Той ти е дал условия да се учиш. Най-хубавите книги ти е дал. Не гризи подвързията на книгите, а учи от тях и иди приложи това, което си научил! Не какво знаеш от миналото, не какво сте знаели в миналото! Вчерашният ден – той отиде вече. В днешния ден, каквото можеш да направиш, направи го! За утрешния ден пак имаш да учиш нещо друго. Всеки ден си носи своето. Не мисли, че днешното знание утре ще ти помогне. То ще бъде само основа.

(2, с. 128)

Та казвам, оставете умрелите умрелите да ги погребват и оставете живите живите да ги посрещат, а пък вие вършете волята Божия. Турнете си едно мото, което Христос е казал: „Търсете първом Царството Божие и Неговата правда, и всичко друго ще ви се придаде.“ А Любовта оставете за после. Защото, ако вие не намерите Царството Божие и не търсите Неговата правда, вие не можете

да дойдете до Любовта, а като търсите Царството Божие и Неговата правда, всичко друго ще ви се приложи. Ти като търсиш Царството Божие, това е нормалният път. Имаш един обект, за който да живееш.

(1, с. 475)

Животът седи в това: не мислете, че трябва да остарееете, но идеал трябва да бъде във вас да се подмладите. Като деца трябва да станете, да влезете в новите условия! Вие казвате, че нищо не сте направили. Че отсега нататък ще правите! Отсега нататък идват добрите дни. Най-добрите работи Господ ги е запазил за после.

(1, с. 92)

Противоречието, което сега ще срещнете в живота си, е следното: ще дойде един ден да се разочаровате по този път, по който вървите. Той е или прав, или не е. И тогава онези, които не разбират, се повръщат към старите учения. Старият ще каже: „Ние да си живеем.“ Не, в нас трябва да живее великата Божия Любов, великата Божия Мъдрост

и великата Божия Истина. И ние всякога остаряваме, когато изгубим тази вътрешна връзка с Бога.

(1, с. 474)

Тъй както сме живели, не можем да живеем за в бъдеще, по никоя начин. Ако си живеем в света както сега, нас ни очакват най-големите страдания. Това мога да ви подпиша. Трябва да се измени начинът на живот! Ако ти живееш в нечистия въздух, казвам ти: „Трябва да излезеш навън!“ Не може със старите разбирания. Нови разбирания трябва! Новото разбиране ще внесе новия живот. Ако живеем по стария начин, със старите разбирания, нищо няма да добием. По новия начин! Новият начин е: законът на Любовта! Ако вие не разбирате новия начин – да приложите Любовта като едно възпитателно средство, ако побудителната сила на Любовта не е в живота ви, нищо няма да постигнете. Не само едно чувстване, но като срещнем един човек, да го срещаме като себе си. В тоя човек виждам, че има заложиби – веднага да вляза в неговото положение и да му услужа, както Бог

желае да му послужи. И като му услужвам, аз услужвам на себе си. И ще има една обмяна!

(2, с. 54)

Любовта е основният тон. Тя винаги дава подтик. Даде ти подтик и ще те остави. Но Любовта не е нещо, което постоянно тласка човека. Тя ще ти даде един тласък и ще види каква посока ще вземеш, и не туря никакво препятствие на пътя ти. Тя ти дава най-малкия подтик... В нея няма силни подтици. Но този подтик е от такъв характер, той има такава вътрешна сила, че ако ти обърнеш внимание, той ще те тикне много напред. Ти имаш малко желание, малък подтик да се учиш, да добиеш знание, и ако ти вървиш по този подтик, знанието ще дойде в тебе.

(1, с. 175)

Защо не опиташ Бога в Любовта? Ти кажи на Господа така: „Дали ще се грижиш, Господи, или не, аз Те обичам. И да ми дадеш, и да не ми дадеш, аз Те обичам.“ Но ти като проявиш малко любов към Бога, молиш се един

ден, два дена, но не учиш. Другите свършват университет, а пък ти оставаш простак и казваш: „Толкова години се моля на Господа, и нищо.“ Че твоята длъжност беше да се молиш, но освен това и да учиш, а пък ти оставаш Господа да учи за тебе.

(1, с. 324)

Христос казва: „Не се грижете повече, отколкото трябва. Доста е за деня неговото зло!“ Казвате: „Но утре как ще прекараме?“ Важно е днешния ден как ще прекарате. Вие се грижете за утрешния ден. Ако днес прекарате добре, и утре ще прекарате добре. Ако днес не сте добре, и утре няма да сте добре. Днешният ден е важен! Вие носите живота! Вие днес имате да извършите нещо за Господа!

(2, с. 202)

Идеята за Бога не е за децата. Тя е за стари хора. И ако хората биха вярвали в Бога, те никога не биха живели така. Всички поддържат, че вярват в Бога, но това не е вяра. Ти ако вярваш в Бога, трябва да се измениш. Вярата винаги ще те свърже с Него. Вярата ще

те измени! И така ще познаваш: ако в теб е станала някаква промяна, ти имаш вяра; ако само вярваш, но няма промяна – твоята вяра не е обоснована, не е истинска, ти имаш нещо друго. Ти вярваш в това, което не е. Хората едно време са вярвали в своите идоли.

(2, с. 159)

Аз сега гледам добрата страна. Какво лошо има, че страдате, че сте обеднели? Вие ще ми възразите така: „Ти опитал ли си сиромашията? Лошо нещо е сиромашията.“ Но който е опитал сиромашията и счита, че може да я носи – считам, че съзнание има в него. И най-после, как може да бъде един човек сиромаш? Ако Любовта действа в сърцето му, може ли с Любовта да бъде сиромаш? Аз считам сиромаси хора в света тези, които не са опитали Любовта. Единствените хора, които са сиромаси, са тези, които не са опитали Любовта, които не са опитали доброто. А богати са тези, които имат Любов.

(1, с. 74)

СЕПТЕМВРИ

22 септември

Християнството или новото учение е учение да се разбират Божиите пътища. Това разбиране е да влезеш в положението на всеки човек. Всяко едно същество иска да живее добре – това трябва да го разбереш. Ти можеш да имаш желанието да живееш добре – тогава дружи само с Невидимия свят и мисли за всички същества, които живеят добре. Ти не си единственият, който искаш да живееш добър живот. Има хиляди и милиони същества, които живеят по-добре от вас. Дружи с тях, за да може Божието благословение да мине чрез тях и да го иде до тебе.

(1, с. 213)

23 септември

Тези са трите неща: Любов към Бога – да възприемем Любовта! Любов към ближния – да предадем Божията Любов! Любов към себе си – да реализираме в себе си печал-

бата, която можем да имаме. Това е сега за-
гачата!

(2, с. 332)

24 септември

Има неща, които не искай да ги попра-
виш. Мнозина казват: „Този ред и порядък е
лош.“ И да искате, не можете да го попра-
вите. Не искай да оправяш света, защото
този ред се дължи на хиляди минали поко-
ления. Нека да се върнат те да оправят ра-
ботите! Ние с бъдещите работи можем да
се занимаваме, но настоящият порядък не
е наша работа да го оправяме... Но в себе си
ние можем да изменим нашия живот. Ако
искаш да прогресираш, ти можеш да създа-
деш в себе си новите условия.

(2, с. 291)

25 септември

Какво е новото учение? Новото уче-
ние е учение на Любовта, която е основа на
всичко. Новото учение е: като видиш едно
живо същество, сърцето ти да трепне. Във
всяко живо същество ти трябва да видиш

проявлението на Бога – нищо повече! В една
ябълка, в една мушичка – в каквото и да е!

(2, с. 36)

26 септември

Който има Любов, ще има всичко! С
Любовта идва новата култура в света!
Царството Божие е вътре във вас. С идва-
нето на Любовта идва то – щом дойде Лю-
бовта, Царството Божие е дошло в теб.
Щом дойде Любовта, ти вече имаш всички-
те условия за онзи живот, за който душата
ти трепти.

(2, с. 204)

27 септември

Мнозина имате пентаграма от тол-
кова години, но нито един не е обърнал вни-
мание. Там има цяла система да се самовъз-
питавате. Никои не си е задал въпроса да
изучите пентаграма и никога не употребя-
вате пентаграма.

(Учителят показва пентаграма.) Тази
линия каква е? А тая? Вчера един от учени-
ците е обърнал внимание върху пентагра-

ма. Той е единственият от учениците, който е обърнал внимание върху пентаграма. Пентаграмът горе представлява умствения свят, а пък долу е физическият свят. Причинният свят е вътре. Значи тук са представени умственият, астралният и физическият свят. Важно е как се пресичат линии.

(1, с. 344)

28 септември

Аз съм дал много упражнения, но вие не ги туряте на работа. За цяла седмица, каквато и мисъл да дойде, кажи: „Много добре е!“ И лоша мисъл да дойде, кажи „Добре е!“ Не казвай: „Защо дойде?“ Каквато и мисъл да дойде, ти кажи: „Добре е.“ Каквото и чувство да дойде, кажи същото. Ако Бог търпи всичките наши престъпления и Той не счита, че е лошо, колко повече ние, които правим престъпления, трябва да търпим! Защо да не подражаваме на Бога?

(2, с. 250)

29 септември

Едно ви трябва на всички вас: да приложите търпението при големите богатства, които имате. Приложете търпението при голямата сила, която имате! Приложете търпението при голямото знание, което имате! Приложете търпението при голямото добро, което имате! Всички сте много добри хора – богати, силни, учени, добри. Но едно ви само не достига. Христос каза на богатия: „Едно ти не достига.“ Кое? – Той не беше готов, да се откаже от богатството. Този богат човек нямаше и търпение. Христос му каза: „Ела, та Ме последвай, ела при Мен!“ А той нямаше търпение да ходи, да се връща вкъщи, да раздаде имането си и да Го последва. Той си казваше: „Какво ще науча от Него? Нищо няма да науча.“ Търпението е най-хубавото състояние, което човек може да има на Земята. То е основата на живота!

(2, с. 355)

30 септември

При Любовта към Бога Бог е център, от който черпите сила, съзнателна сила, а Любовта ви към ближния е онова, при което се казва: „Даром сте взели – даром давай-те.“ Това, което си взел от Бога, трябва да го дадеш на ближния си. И след това ще дойде третият процес: ще имаш нещо за себе си. И ако Любовта не мине от Бога в тебе и от тебе в ближния, не е станала правилна обмяна. Човек, който върви по този начин, с тази правилна обмяна, той расте. Това е единственият път, в който човек може да бъде вечно млад: само когато обича Бога, обича ближния си и обича себе си!

(2, с. 316)

ОКТОМВРИ

1 октомври

Всяка права мисъл е музикална мисъл, значи има музикална форма. Всяко добро чувство е музикално. И всяка добра постъпка е музикална – има правилна форма. Следователно чрез добрите постъпки, желаня и мисли ние способстваме да се помогнем до Божествената музика, в която е потопен нашият живот. Ние искаме да растем и да отидем на Небето. Че като отидем там, трябва да се пее!

(1, с. 151)

2 октомври

Всеки един човек може да се научи да пее. И за да се научи да пее, той трябва да се научи да концентрира вниманието си най-първо. Ако твоето ухо не е достатъчно развито – да внимаваш. Защото ти трябва да се научиш от някого да пееш, от само себе си не можеш. Музиката не е нещо, което излиза от нас – ти ще трябва да я въз-

приемеш. Музикалният свят не е в човек, в самия човек. Той е отвън. Човек само има една възможност да я възприеме.

(1, с. 206)

3 октомври

Музиката на Земята е резултат на човешките мисли и на човешките чувства. И когато се хармонизират мислите и чувствата, ние ще имаме най-хубавата музика. Човек, който не може да пее, не е хармонизирал мислите и чувствата си. Човек, който не може да пее, е лишен от възможности. А онези, които могат хубаво да пеят, те имат възможности, макар че не са още в съвършенство.

(2, с. 408)

4 октомври

Тези животни, които имат своята животинска форма, с това показват, че условията, при които живеят, са много неблагоприятни. Те имат един път за възкачване. Животните, това са изостанали човешки души в своето развитие. Значи до-

там са вървели. Не че са невежи, но потривали са се някъде. Ходили са по раневу и са закъснели някъде, и сега бързат ли, бързат.

(1, с. 338)

5 октомври

Погрешката ви в самовъзпитанието е, че вие всички си служите със старите методи и мислите, че може да се самовъзпитаваме. Не си правете тая илюзия. Никога човек не може да възпитава другите хора. Може да ги гресира. Човек само подбужда, подкрепя доброто, което е в него, оставено по свобода да действа. Престанете да се самовъзпитаваме. Може да се каже: оставете доброто в себе си да постъпи свободно. Ако искате възпитание – подбуждайте доброто.

(2, с. 252)

6 октомври

Доброто излиза отвътре навън и се връща вътре, а злото иде отвън и се връща навън. Това са прости процеси. Всяко нещо, което се връща към тебе, е добро; всяко

нещо, което заминава от тебе, е зло – на него не възлагай нищо. Онова, което губиш, то не е реално; а онова, което не губиш, което се връща при тебе, то е доброто, то е реалното. Това е окултна философия. Разчитай само на онези мисли и желания, които излизат и се връщат при тебе.

(2, с. 410)

7 октомври

Вие се намирате в един съвсем дезорганизиран свят. Но вие сте в училище. Трябва да започнете да организирате вашите чувства. Вие не сте организирали своите чувства, много малко организирани чувства имате. Аз наричам организирани чувства тези, които са издръжливи. Любовта ви е като някоя пеперуга. Например днес казваш: „Много го обичам“, а утре казваш: „Пет пари не давам за него.“ Сменят се и вашите мисли, мисълта ви не е организирана. Чувствата ви да не губят своята ценност! Чувство, което губи своята ценност, не е организирано. То е от простите метали. Мисъл, която губи своята ценност, е от

простите метали. Постъпка, която губи своята ценност, е от простите метали. Скъпоценните мисли, чувства и постъпки не губят своята ценност – и след хиляди години те си имат същата цена. Та всички носете ония, ценните мисли.

(2, с. 343)

8 октомври

Не правете разлика между добър и лош човек. Не се сравнявайте! Вие се радвайте, че сте срещнали и лошия, и добрия човек. Те са побудителни причини за вас. Вземете поука и от единия, и от другия. Зарадвайте се, че сте видели един добър човек – той е постигнал нещо. Като видите лошия човек, ще знаете, че той е изостанал, понеже гледа назад. Ако и вие гледате назад, и вие ще станете лоши. И единият, и другият да ви бъдат за поощрение. Вървете напред и не се спирайте върху лошото!

(2, с. 130)

9 октомври

Сега философията е следната: не се обръщай назад, не гледай назад. Не се спъвай от своето обезсърчение! Не се спъвай от своите мисли, от своите постъпки. Не се спъвай от своята сиромашия, от своите болести. От нищо не се спъвай! Кажу сега на Господа: „Аз, който съм излязъл от Тебе, Господи, ще изпълня Твоята воля!“

(2, с. 130)

10 октомври

Злото и доброто са неща външни. Човекът е онова, което съзнава в даден случай, че нещо е зло или добро. Човек показва, че е добър, като поддържа доброто; показва, че е лош, като поддържа злото; но самият човек не е нито в доброто, нито в злото.

(2, с. 367)

11 октомври

Лошите хора – това са добрите хора! Ще ви кажа, какво нещо е лошият човек. Отива някой и си купува револвер. Лошият

човек го обира – цгва и му казва: „Този револвер не е за тебе, а за мене!“ – и му взима револвера. Или пък, някой има пари и отива да пирува. Лошият го среща и му казва: „Скоро парите! Тия пари не са за тебе!“ – и му удря две плесници. И като отива при Господа, казва: „Господи, аз изпълних длъжността си. Един си купи револвер и искаше да убие някого с него; аз му зашлевих две плесници и му взех револвера. Друг отиваше да пирува; аз му зашлевих две плесници и му взех парите; казах му: „Ще отидеш да работиш!“ Где е лошавината на този човек? „Много добре си направил“ – казва Бог. Вие гледате от ваше гледище. Много лоши хора има на този свят, които ще видите, че на онзи свят са светии. А пък много добри хора има, които ще видите, че на онзи свят са лоши.

(2, с. 349)

12 октомври

Доброто и злото са само пътища, те показват пътя на човека, за да добие той съзнание, че е човек и че може да прави разлика между добро и зло... В човешкия ум и

В човешкото сърце всякога има различни възможности. И там е човекът! Човекът е онзи, който разбира възможностите!

(2, с. 367)

13 октомври

Доброто ще го освобождаваш! Ако не освобождаваш доброто, добрият ще ти стане враг. Лошия, ако не го обуздаваш, ако не го ограничаваш – ще ти стане враг. Тогава ограничи лошия човек, за да ти стане приятел. Освободи добрия човек, за да ти стане приятел. Това е философия.

(2, с. 353)

14 октомври

Добрият човек трябва да се научи да става слаб; не в обикновен смисъл, не слаб от болест, а слаб в друг смисъл: да бъдеш силен – значи да предаваш любовта, да бъдеш слаб – значи да възприемаш Любовта. Аз наричам слабо състояние, когато възприемам Божията Любов, а пък силен съм, когато тя минава през мене и я предавам. Там, дето се предава Любовта, там е силата на хората;

а там, дето се възприема – там е слабостта на хората. Слабостта в този смисъл е благословение.

(2, с. 198)

15 октомври

Ако един добър човек се влюби в една добра жена, то тази жена ще побуди в него най-хубавите чувства, а пък ако един лош човек се влюби, той ще извърши престъпление. И в любовта се вършат престъпления. Хората не са добри проводници.

(1, с. 79)

16 октомври

Има Един, Който ви обича и вие бъдете проводници на Неговата Любов. Като сте проводници, Той мисли за вас. Не спирайте Любовта Му. Най-първо – бъдете проводници на Божията Любов. С това вие показвате, че Го обичате. Да обичаме Бога, това е възможно само като проводници на Неговата Любов. Когато имаш хубаво настроение, то е защото чувстваш Божията Любов. Когато ти сеши и си проводник на

Божията Любов, ти вече вършиш волята Божия. Не е необходимо да ходиш някъде. Проводници трябва да бъдем и гдето отиваме, да носим Божието благословение. И където да отидем, да предаваме ние това Божественото.

(1, с. 312)

17 октомври

Ти казваш: „Не мога да обичам. Сърцето ми е студено.“ Там е злото, понеже сърцата на хората са студени. Защо са студени? Студени са, защото вярват в човешкото, а не вярват в Божественото и тогаз всичките тези благословения в света, които Бог ни дава, ние не можем да ги използваме. Ти казваш: „Де да го зная как да го обичам.“... Когато дойде до Любовта и искаш да обичаш, то Бог ще ти проговори. На Любовта само Бог може да те научи, никое друго същество не може да те научи. Другите хора могат да бъдат предмет на Любовта, но Бог ще те научи.

(1, с. 370)

18 октомври

Стои на камъка и разсъждавай за онези, великите работи, които Бог е създал. Ти се спираш да мислиш за лошите хора и казваш: „Има нещо лошо в света.“ Не мисли за лошото! Няма нищо лошо в света! Лошото в света хората сами са го създали, а всичко онова, което Бог е създал, е добро. Ако тази мисъл не я вложите в себе си, не можете да напредвате. Казваш: „Те са много лоши хора!“ Но и ти, който минаваш за светия, и ти не си добър.

(2, с. 146)

19 октомври

Някой казва: „Ние трябва да обичаме, както Бог обича.“ Тогава аз ще тръгна подир Бога и каквото прави Той, и аз ще го правя – ще внимавам какво прави Господ. Вие не смеете да отидете при един свят човек, казвате: „Той е свят човек, при него човек не може да се допре, като него груг няма.“ Аз разбирам следното: вие не искате да живеете като него. Вие казвате: „Той е много свят човек.“ Туряте си една презрада,

понеже не искате да живеете в неговата святост.

(1, с. 51)

20 октомври

За да бъдете благоугодни на Бога, трябва да бъдете преди всичко справедливи. Вие казвате: „Как може да бъде човек добър?“ Преди всичко човек трябва да бъде справедлив. Щом имаш справедливост, Любовта ще го иде. Божественият свят върви по закона на справедливостта, по закона на Любовта и по закона на доброто.

(1, с. 345)

21 октомври

Закон за Любовта е: ти, за да обичаш някого, трябва да намериш най-първо една добра черта в него, една добродетел – трябва да има защо да го обичаш. И всеки един от вас, когато обичате някого, вие трябва да намерите една добра черта в него. Един музикант се обича за музиката. Един художник се обича за неговото художество. Един учен за неговата ученост се обича. Един христи-

янин се обича за неговото християнство. Човек въвн от добродетелите си не може да се обича. Ти не можеш да обичаш едно същество, което няма нито една добродетел.

(1, с. 75)

22 октомври

Сега законът е: у вас има едно естество, което не го събуждайте, защото, когато го събудите, другото естество – лошо става. А това не е необходимо. Има нещо в човека, което е злокобно, и когато се събуди, то е ужасно. Най-лошите змии, зверове не са нищо в сравнение с това. Това е пострашно от кобрата, от тигъра, от крокодила. А като спи, няма нищо. Българите казват: „Да спи зло под камък.“ И когато ти си вършиш работата, да спи дяволът.

(1, с. 228)

23 октомври

Красивото е от Бога. Доброто е от Бога. Благородното, възвишеното е от Бога. Любовта, Мъдростта, Истината – всички тия велики добродетели, всичко това, кое-

то дава живот, то е от Бога! Какво има да се смущавате от това, което е от Бога? Когато кажа, че всички трябва да се обичат, аз разбирам, че всичко, което е излязло от Бога, трябва да го обичате – нищо повече! Това разбирам аз. Но казваш, че някои работи не можеш да ги обичаш. Това погразбира – човешките работи. Ако ти остане време, можеш да обичаш и тия неща. Те нищо не допринасят. Човешките работи отнасят, а Божествените работи допринасят. Ако имаш какво да ти се отнесе, обичай човешкия порядък. И ако вие се разочаровате в живота, вие сте вървели по един човешки порядък, който отнася нещата.

(2, с. 28)

24 октомври

Ако не сте духом разположен, тогава не сте добър проводник на Божествената Любов и това неминаване на Божественото през теб ти причинява вече страдание. Значи страданието показва, че има вече някакъв дефект. Страданията не са нещо произволно.

(1, с. 296)

25 октомври

Ако не знаете как да контролирате вашите сетива, страданията ще дойдат. Страданията ви идат от петте ви сетива. Следователно трябва да станете господари на своите сетива: на пипането – като пипаш, да знаеш, защо пипаш; след това – на зрението, вкуса, обонянието и слуха. Трябва да бъдете господари на своите сетива! Ако в този живот това не можете, тогава всичките ви други прояви, които са от потънък характер – и тях не ще можете да разберете. Вашите мисли, ум, чувства, сърце – те са от по-сложен характер. Трябва да изучавате сетивата си.

(2, с. 388)

26 октомври

Казано е: „И това е живот вечен – да познаем Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Господа Исуса Христа, Когото си изпратил.“ Ние не сме в областта на истинския живот. Ние сме в областта на живота, който преминава. Ние трябва да търсим живота, който носи Любовта в себе си. Докато

не станете господари на своите мисли, не можете да го имате. С тия разбирания не можете да имате този живот. Вие сте недоволни, сърдите се и търсите причините отвън. Причината е в едно място: причината е във вашето зрение, във вашето обоняние, във вашия вкус, във вашия слух, във вашето pipане.

(2, с. 389)

27 октомври

В живота си ние не знаем как да служим на своите чувства, как да служим на своите способности. Има някои способности - с години минават, ние ги гържим без храна. Не ти е идвало наум да гадеш храна на религиозното чувство в теб. Не ти е идвало наум да гадеш храна на своите способности. Защото ти трябва да гадеш занимание на своите способности. Казваш: „Детинска работа е това. Аз се занимавам с много важни работи.“ С какво се занимаваш?

(2, с. 33)

28 октомври

Любовта трябва без никакъв закон да се прояви. В любовта всички трябва да бъдете свободни. В любовта не туряйте закон! Не се месете в любовта! Оставете Бог да се прояви, а Бог няма нужда от нашите възгледи. Оставете вашите възгледи за себе си. Какво мисли Бог за любовта – то е Негова работа! Бог в Любовта Си е онова чистото, Вечното, което дава. А нашата любов е малката любов, която се омърсява. Всъщност Любовта сама по себе си не може да се омърси. Тя всичко чисти. Затова казвам правилото сега: обичайте, за да се повдигнете. И ако вие във вашата любов не се повдигнете, липсва ви нещо. И ако тия, които обичате, не се ползват от любовта ви, на тях липсва нещо. Проверете тия правила.

(2, с. 21)

29 октомври

Никога в себе си не изгасявайте някое чувство! Вие казвате: „Аз искам да изгася това чувство в себе си.“ Аз съм слушал да казват: „Не искам да го обичам.“ Ще си при-

чиниш толкова голяма вреда с това! Ти не разбираш закона! Не гаси! Ако изгасиш едно чувство, ти ще навредиш на себе си.

(2, с. 345)

30 октомври

Ако носиш светлина на хората и свобода навсякъде, ти обичаш. Щом не носиш светлина и свобода, ти не обичаш. Едно от правилата: искате да бъдете обичани, искате и да ви обичат. Никое същество не може да ви обича, ако не носите светлина и свобода. Аз съм преброял света и между ангелите, и дето и да е: никое същество не може да ви обича, ако не носите светлина и свобода. И при лошите духове да отидете, ако носите светлина и свобода, и те ще ви обичат. Понеже това е необходимо за живота. И при добрите духове като отидете, ако нямате светлина и свобода, те затварят вратите си, макар че външно няма да покажат това. Щом не носиш светлина и свобода в себе си, ще намериш всички врати затворени: дето и да похлопаш – ни глас, ни услишание.

(2, с. 412)

31 октомври

Любовта нищо не изисква. Любовта търси празни чували. Любовта търси празни неща. Любовта търси глупави хора. Любовта търси лоши хора. Като ги срещне, Любовта не ги пита добър ли си, или лош. Щом ги намери, след един час не можеш да ги познаеш, няма нито светии вече, нито грешници, нито графове, няма нищо. Ще намериш само разумни хора.

(1, с. 137)

НОЕМВРИ

1 ноември

Когато човешките идеи се разширяват, това е четвъртото измерение. Когато човек люби, когато неговата любов се разширява – то е четвъртото измерение. В другия свят си тогава. Когато вярваш – ти си в другия свят, то е четвъртото измерение. Щом се обезвериш, ти си в този свят. Когато правиш добро, ти си в онзи свят. И тъй, всичкото ви щастие е свързано с онзи свят, а всичкото ви нещастие сега в това, че сте само в този свят.

(2, с. 211)

2 ноември

За онзи, който разбира живота, всички прояви в живота са еднакво добри. А за онзи, който не разбира, някои неща са по-маловажни.

(1, с. 286)

3 ноември

Ние живеем в един свят, който е свършен. Бог е Същество на пълно блаженство. Всички ние живеем в Бога, Който е образ на всички добрини, на всичката Любов, на всичката Мъдрост и знание – и при това ние, богатите хора, сме сиромаси, ние сме нещастни. Питам тогава: ге е погрешката?

(2, с. 244)

4 ноември

Любовта непременно трябва да носи светлина и свобода. Такава любов, която не носи светлина и свобода, то не е Любов, а нещо временно. Ако така се разбира Любовта, тя е една алхимическа сила – с нея всичко можеш да превръщаш.

(2, с. 412)

5 ноември

Смъртта не е страшна. Тя е слизане долу. И ще се качиш горе по правия път. А пък ние под гумата „смърт“ разбираме, че няма изходен път. Не, ще умреш, за да оживееш! Смъртта е врата за другия свят.

Това е за онзи, който разбира. А пък който не разбира – смъртта е един затвор, в който човек ще се намери.

(1, с. 261)

6 ноември

Сега, вие се залъгвате някой път, като си мислите: „Като се преродим...“ Това е една възможност. Ти не знаеш какви ще бъдат условията следващия път като се преродиш, то не зависи от тебе, а от тия, които ще те пратят на Земята. Те ще видят как си живял ред съществувания, ще видят каква ти е силата, какво си научил. Ти мислиш, че си господар. Те ще ти дадат нови условия, те си имат програма. Ще те повикат, ще ти дадат програмата и ще кажат: „Това можеш ли да изпълниш?“ Мнозина от вас сте дошли, но сте забравили програмата.

(2, с. 248)

7 ноември

Казвате: „Изпитът може да се отложи. Предметът не е проучен.“ Ще отлагате, но когато се отлага изпитът, те не

губят – вие губите, те са завършили своя изпит. Ти можеш да отложиш един живот, втори, трети, четвърти, пети – можеш да отложиш, но ние, по възможност, не трябва да отлагаме. В краен случай човек може да отложи, но трябва да се опитате в този живот, каквото можете, да направите. Не отлагайте за следния живот, ще се влоши положението ви.

(2, с. 248)

8 ноември

Човек, който остарява и умира, е още в областта на животните. А когато излезете от областта на животните и влезете в областта на безсмъртието, ще влезете в истинския живот и ще станете кандидати за ангели. А сега това, че умираме, показва, че сме още в областта на животните. Може да възрази някой: „Че кой не е остарял досега?“ Всеки, който е животно, е остарял; а всеки, който е човек, ще се подмлади. Следователно младостта е човешкото, а пък старостта е животинското. Под „старост“ се разбира: когато изгубиш смисъла.

(2, с. 286)

9 ноември

Животът е пълен само с аномалности. Нещата, които навремето са били добри, с течение на времето са ставали ненужни, защото животът се изменя. Било е време, когато човекът е можел да живее като растение. Било е време, когато е можел да живее като риба – условията са били такива. Било е време, когато той е хвъркал като птица. Сега пък, като човек, трябва да учи. И в тази форма той няма да остане. Един ден ще бъде като ангел.

(2, с. 139)

10 ноември

Единственото Същество в света, Кое-то страда, е само Бог. Другото страдание е само отчасти. Бог ти е дал свобода, и ти си злоупотребил с нея. Бог е в състояние да смаже тази форма, и Той се въздържа. Бог те оставя с векове да се разкаеш, и един ден ти да се поправиш. Не се противете на Божиите разпореждания. Не се противете на страданията. Познавайте страданията и

не им се противете. Не се противете и на злото.

(1, с. 291)

11 ноември

Питам: какво учите сега? Вие сегите и искате да станете учен човек, да имате малко автомобилче за сто хиляди лева, да се качите и да се возите. Че това е най-малкото! Това е външният свят. Вие сте дошли на Земята, за да се научите какво нещо е проявлението на Любовта, проявлението на Божията Мъдрост и проявлението на Божията Истина.

(1, с. 375)

12 ноември

Ти си изпратен на Земята с мисия, няма какво да се плашиш, че ще умреш. Всяка болест е дошла, за да гойдеш малко на себе си. Всяка болест, която се дава на човека, има добро предназначение – тя е дошла, за да научиш нещо. Ако те хване за пръстите, тя ти казва: „Трябва да бъдеш истинолюбив, да не обичаш лъжата. Лъжа да няма!“ Ако

те хване за езика, казва: „Сладко трябва да говориш за Любовта.“ Заболяла те устата, казва: „Като започнеш сладко да говориш, ще мине.“ Боли те кракът, търсиш диагноза - ти трябва да бъдеш добър. Боли те ръката - диагнозата е: справедлив трябва да бъдеш. Ухото те боли - умен трябва да бъдеш. Ти търсиш причината отвън. Не, оставете тези работи! Негъзите, които имаме в духовно и в умствено отношение, се отразяват и на нашите органи.

(2, с. 249)

13 ноември

Сега аз ви навеждам на тази гледна точка, понеже здравословното състояние на човека зависи от онова, което той върши; от любовта, която в дадения случай той има към Бога. Здравословното състояние на човека зависи от любовта, която в даден случай има към ближните си, то зависи и от любовта, която има към себе си.

(2, с. 100)

14 ноември

Като мислиш, че негъгът е нещо реално, ти не можеш да се освободиш от него. Трябва да го отказваш. Казваш: „Реална е болестта.“ Ако болестта е реална, ти не можеш да се освободиш от нея. Трънът, който е влязъл в тялото ти, не е нещо реално; той не е роден с тебе, той е дошъл някъде отвън – преходно положение е това.

(2, с. 181)

15 ноември

Ако имаш едно страдание, то може да е метод, за да се научиш как да изправиш една своя погрешка. Когато човек се гневи например, трябва да знае, че гневът е един метод за лекуване.

(2, с. 188)

16 ноември

Аз гледам: вие имате една физиономия на нещастник. Сегите и си тургате една физиономия на вечен нещастник, и играете тази роля. Когато ангелите се рагват, ко-

гато всички добри хора се радват, благодарни на Бога, че са дошли страданията и кажи: „Благодаря Ти, Господи, за всичко това, което ми даде. Благодаря Ти, че ми са скъсани галошите. Благодаря за всичко това, което ми се случи сега.“ Защото лошото, което ти се случи, не е толкова лошо, колкото си мислите. Във всички тези работи Господ събира материал, за да направи грънци за бъдещето ви.

(1, с. 222)

17 ноември

Понякога ние искаме да се освободим от страдания. Но от страдания никой не може да се освободи. От един товар, който трябва да се пренесе от едно място на друго, никой не може да те освободи. Тоя товар може да мине от един човек на друг и ти временно можеш да се освободиш, но като гоjde твоят рег, това страдание, тоя товар ще мине през тебе. Питаш: „Не може ли без страдания?“ Може, но друг трябва да поеме страданието. И не мисли, че когато другите страдат, няма да гоjde

рег и на тебе. Ти гледай да уякнеш, че като дойде това страдание до тебе, да можеш да го носиш.

(2, с. 10)

18 ноември

Това, което не гасне при никакви условия, нито при болести, нито при сиромашия, нито при страдания - това е Любов. При такава Любов никаква болест не може да устои. Болестта гази само онези, които нямат Любов. Сиромашията гази само онези, които нямат Любов. Ако си слаб, това показва, че нямаш Любов. Който има Любов в себе си, той е силен човек. Не че ти като човек си силен, но Любовта в тебе ти предава сила.

(1, с. 20)

19 ноември

Ако вие постоянно сте заети със себе си, ще замръзнете. Аз гледам: хората навсякъде правят същата погрешка. Те се качват на коня си и бързат, гледат да не замръзнат на пътя, да си уредят своите сметки. Не,

ти ще замръзнеш. Ти сам никога не можеш да уредиш своите сметки. Ти ще уредиш своите работи дотолкова, доколкото се уредят работите и на другите хора. Защо? Защото ти сам си част или един орган от Бога. Твоята функция в този общ организъм зависи от общото съгласие с другите органи.

(1, с. 16)

20 ноември

В какво седи Любовта към Бога? – Щастие то на другите хора да е и наше щастие. Когато друг човек се жени, на мен ми е приятно, понеже аз и той сме все едно. Когато някой прави добро – то съм аз. И когато някой прави престъпление – то съм аз! Аз не го съдя, като го видя. С неговото разбиране и аз бих го направил. Но понеже той го направи, аз имам сега възможност и мога да изправа това. Има цяр!

(2, с. 374)

21 ноември

Ако сега дойде Христос в света, какво ще направите? Всички мъже ще напуснат жените си и всички жени ще напуснат мъжете си. Хубаво. Тогава какво ще се постигне?... Идеята не е ясна в напускането. Ти можеш да напуснеш само това, което не е естествено. Как можеш да напуснеш нещо, което ти обичаш? Ако ти имаш един мъж, когото обичаш, тази любов от Бога ли е, или е от дявола? Като дойде Христос, защо ще напуснеш мъжа си? Не, не. Мъжът и жената ще се слепят в едно и ще отидат при Христа. Сливане ще стане, а не напусчане.

(1, с. 278)

22 ноември

За да можем да обикнем хората, Бог създаде семейството – баща, майка, братя, сестри, и като обичаш тези видимите форми, ти ще се научиш да манипулираш със законите на Любовта. Имаш един син, и той утре умре. Къде отиде той? Човек, който е в тялото си, е като водата, която е в чашата. Но излееш водата, и тя се погълне в зе-

мята. И един милион години да чакаш, тази вода няма да се върне. Тази вода ще се върне ли в чашата? Няма да се върне. В света има едно противоречие. И след сто, двеста хиляди години или милиони години има едно съчетание такова, че тази вода ще бъде пак в тази чаша. Това е моето разбиране.

(1, с. 446)

23 ноември

Щом си се оженил, свършена е твоята работа - трябва да го вършеш сега. Писанието казва: „Първоначално направи Бог човека мъжки и женски пол по Свой образ и подобие.“ И не казва, че ги е оженил. Там се казва: „Това, което Бог е съчетал.“ Значи: тези, които Бог е турил да вършат Неговата воля. Значи: съчетание има между гушите. Та искам да отличавате Божествения ред на нещата. Не го смесвайте с временния ред на нещата. Женитбата е едно временно учреждение. Оженил си се - ти си слуга.

(1, с. 55)

24 ноември

Сега знаете ли защо аз се смея? Когато аз се смея, това е повръщане на това, което съм ял. Аз се смея, за да се освободя от нещо много неестествено. Когато разисквам тези въпроси, за мене е цяло мъчение. Аз искам да ви освободя. Вие не можете да влезете в Царството Божие, докато не се освободите от стария порядък на нещата. Да мислите по новия начин, а не по стария! Вие казвате: „Ще се оженим, ще имаме деца и прочее.“ Хубаво, но това е старо нещо. Ти си го правил много пъти. Ти си го правил веднъж, два, много пъти, хиляди пъти си го правил. Мини сега на нещо ново! Кое е сега новото? Да не се жениш. Какво трябва да правиш?

(1, с. 56)

25 ноември

Можем да кажем, че старото е законът, а новото е Любовта, защото Любовта е отскоро време в сравнение със закона. Вие имате една мисъл: „Божията Любов носи пълния живот.“ Вие може би сте я из-

казали петстотин, шестстотин, хиляда пъти, но нито един от вас не е добил този пълния живот. Откак я проузнасяте, пълният живот още не идва. Защото можеш да напълниш едно шише, но то е малко.

(1, с. 58)

26 ноември

Всичките страдания от какъвто и да са характер, произтичат от едно несъзнателно пожертване на Любовта. Когато страдаш, трябва да знаеш дали това страдание е твое, или чуждо. Но всичките страдания са от това, че Любовта е жертвана – жертвано е това, от което животът произтича, има вече недоимък на живот у нас. А пък щом чувствате, че свободата ви е ограничена, какво показва това? Вие сте придобили Любовта и отвътре имате мир. Жертвал си свободата заради Любовта. В първия случай сте жертвали Любовта заради свободата, а пък във втория случай сте жертвали свободата заради Любовта. Тогава идва третото положение. Няма да жертвате нито Любовта, нито

Истината, но трябва да ги съедините. Но за това вие трябва да разбирате живота в неговите крайни цели.

(1, с. 128)

27 ноември

Христос казва: „Докато ти уповаваш на външни условия, не можеш да имаш Любов, не можеш да имаш мир в душата си, не можеш да имаш истинско знание в живота си.“ Следователно непременно трябва да се отречеш, да се откажеш. Но може ли да направиш това? Човек е направил първото – отказал се е от Любовта и има страдание сега. За да се премахне страданието, ние трябва да се откажем от свободата и да възприемем Любовта, тогава ще имаме мир в душата си.

(1, с. 125)

28 ноември

Когато човек пожертва Любовта заради своята свобода, той е създавал всичките сегашни нещастия. Когато вие страгате и се мъчите в себе си, това показва, че

сте пожертвали Любовта си. Ти тогава си свободен. Всеки, който страда, е свободен. Но свободата е нещо външно в случая, не е нещо вътрешно. Ти имаш всички удобства – и къща, и деца, и приятели. Гледаш слънцето, водата, усещаш вятъра и прочее, но казваш, че ти липсва нещо. Липсва ти това, което си пожертвал, а пък и двете в дадения случай не можеш да имаш при сегашните условия.

(1, с. 125)

29 ноември

Писанието казва: „Бог помага на смелите хора!“ Не пред слабия, но пред силния човек ще кажеш: „Ти знаеш ли, че Бог ме е създал? Махни се от пътя ми! Сега ще ти покажа, че съм силен.“ Иди, хвани го за ушите и го поразтърси малко. Ако имате силна, концентрирана мисъл, една мечка, която срещнете, ще се парализира, няма да се мръдне. Ако мисълта ви е по-слаба от мечката, тя ще ви повали и ще ви тѣпче. Тогава – по-добре горе, на крушата!

(2, с. 357)

30 ноември

Защо човека го е страх от мечка? Много естествено: човекът е живял при мечките. Мечката е била едно време негов господар и сега човек се наплашил, и казва: „Старият господар...“ Да кажем, че тебе не те е страх от змията. Това, от което не те е страх, ти си му бил господар. Това, от което те е страх, то е било твоят господар.

(1, с. 435)

ДЕКЕМВРИ

1 декември

Сега на вас ще ви дам един съвет: щом дойде изкушението, допитайте се до своя другар. Ева яде, без да пита. Не яжте на своя глава! Повикайте Бог на помощ и Го питайте: „Господи, трябва ли да го направя, или не?“ В себе си ще питаш своя ум и своето сърце, и след като ги питаш, попитай и Господа: „Какво да правя?“

(2, с. 376)

2 декември

Любовта се облича. Ако ти опиташ Божествената Любов, ще разрешиш всичките мъчности – това, което те мъчи, и животът ще има за тебе друг смисъл. И човекът на Любовта не се бои. Човекът, който има Любов, той не се бои нито от смъртта, нито от тъмнината, нито от болестите, нито от сиромашията – от нищо. И онзи, с когото ходи Любовта, той не може да бъде болен.

(1, с. 36)

3 декември

Вие сегите и роптаете. Пагнете в едно изкушение – искате да направите някой подвиг и не знаете как да го направите. Ние сме в стълкновение с един порядък. Този порядък е порядък на изпитанията. Светът, в който живеете сега, е свят на изпитания. Ще влезете в друг един свят – на оценка; не само да се изпитвате, но да преценявате нещата. И най-после – трябва да видите, в какво те ще ви послужат.

(2, с. 373)

4 декември

Бог обърна внимание на Адама: „Няма да ядете от този плод!“ Но Адам не можа да изтърпи. Бог му каза: „Няма да го поглеждате, няма да го пипате, няма да го вкусвате, няма да го миришете, няма да го чувате.“ Ева отиде и го погледна, и го чу, и го вкуси, и го попила, и го помириша, и го изяде. Значи с петте си сетива влезе вътре! Та вашите пет сетива, които имате, са канали, през

които всякога изкушението може да гоїде. Но сетивата са и канали, през които доброто може да гоїде. Тогава казвам: „Бъдете разумни!“ Като гоїде едно изкушение, винаги благодарете на Бога!

(2, с. 376)

5 декември

Правете тънки различия. Не се самозаблуждавайте. Ако сте радостен, радостта винаги ви готви едно изкушение. Ако сте скръбен, и там има изкушение. И в скръбта, и в радостта има изкушение. И в скръбта има едно благо, и в радостта има едно благо, но знайте, че не всяка радост, която имате, носи благо за вас. Тази радост, която носи една възможност вътре във вас, гръжете я; и тази скръб, която носи известно благо, гръжете я. Но оная радост и оная скръб, които не носят блага, пазете се от тях. Не да ви е страх, но да знаете какви ще бъдат последствията.

(2, с. 383)

6 декември

Може да страгате, но не мислете, че Бог ви измъчва. Бог не съзволява в мъченията на хората. Ако Бог е допуснал мъчности на хората, то е по съвсем други причини. Ние се мъчим, понеже не разбираме. И затова гръжте Името Божие в себе си чисто и свято. Ако вие можете да пазите Името Божие чисто и свято в себе си, всичко ще ви върви. Всичките нещастия в света идат от неспазването светостта на Името на Бога. Щом го опетните, ще дойдат най-големите нещастия в света върху вас. Това е едно свещено правило, което трябва да пазите, и никому не го казвайте. Пазете Името Божие чисто и свято!

(2, с. 179)

7 декември

Има неща, които след като ги опитате, не ги разправяйте на другите. Има неща свещени, и като разправяте свещените работи на другите, то свещените работи се опетняват. Твоят ближен ще каже: „Разправяш ми ти измислици.“ Това е пак

господарят, който те кара да разправяш. Това е тщеславие, ти още не си завършил. Послушал те е Господ и някой ти казва: „Я се помоли заради мене.“

(1, с. 470)

8 декември

Трябва да разбирате как да се справяте с едно страдание. И ако дълго време гледате страданието във вас, ще се зароди едно ново чувство, и вие ще намерите в страданието една работа, през която ще ви дойде голямо благо. Отначало мислите, че страданието е затвор, но ако го огледате хубаво, ще видите една работа, чрез която ще дойде голямото щастие, което вие очаквате. Като страдате, не се обезсърчавайте.

(1, с. 290)

9 декември

Някой път е необходимо само да слушате гумите на душата, без да виждате нейната форма. Външното може да отвлича вниманието ви в друго, във външно, направление. Не че е лошо това, но понеже

във всяка една форма се ражда едно желание, едно пожелание, то, щом видиш една форма, ти ще пожелаеш да я обсебиш, а пък всяко пожелание е едно престъпление. Казано е: „Не пожелай!“ Щом видиш една красива форма, ще я пожелаеш. А пък всяко пожелание е навлизане в един свят на погрешки. Любовта не е във формите. Този човек може да е красив, обаче течението на любовта може да е грубо. Някои хора са грозни, но имат похубави течения на любовта.

(1, с. 420)

10 декември

Някой казва: „Много хубаво беше менюто, но още едно ядене трябваше.“ Да, но тогава ще дойде пресищането. Грехът не седи в яденето, а в преяждането и в избора на храната. И в любовта е същото: грехът не седи в любовта, но в прелюбодействието, в пресищането или в избора. И в любовта не трябва да сте безразборни. Казваш: „Можеш да обичаш всички.“ Неразбрана работа е това. Този, когото обичаш, трябва да има нужда от твоята любов.

(2, с. 18)

11 декември

Вие искате, като обичате някой човек, да прекарате ръката си отгоре му. Това не е любов! Когато обичате един кон, ще му снемете юлара и ще го оставите в гората свободен да пие студена вода. Няма да го заведете с юлара да пие вода и после пак да го вържете. Това не е любов! Един човек, когото обичате, ще му снемете всички юлари, които има и ще го оставите свободен. Ще кажете: „Как да разберем това?“ Разбирайте го както искате, но оставете човека свободен, както Бог го е направил, защото всички ограничения, които имаме, са човешки работи, а първоначално не са били. Първоначално човек не е бил ограничен.

(2, с. 18)

12 декември

Женитбата, както вие я разбирате, то е един човешки порядък. Той е добър. Но той не е порядъкът, който носи щастие в себе си. В женитбата има вече много изключения, толкова изключения, че побелява главата на човека... Тия работи вие сте

зи минали. Вие влизате сега да изучавате Божиите закони, но се спъвате и питате: „Дали трябва да се оженя, или не?“ То е ваша работа! „Дали трябва да ям?“ – пита някой. Чудни са хората! Щом си гладен, яж. „Ами какво да ям?“ Избирайте храната си и не преяждайте! Свободно яжте. Това е.

(2, с. 35)

13 декември

Не се обръщайте да гледате на вашето минало, на вашите нещастия, на вашия лош живот. Престанете да гледате вашите грехове! Крайно отвращение има Господ да мисли за вашите грехове. Напред вървете – оставете ги! Казвате: „Господи, забрави греховете ни!“ – „Не споменавайте греховете!“ – казва Господ. Като кажем, че не трябва да мислим за нашите грехове, това значи – да не грешим. Щом грешим, ти гледаш на своето минало – нищо повече.

(2, с. 126)

14 декември

Солта като се потопи във вода, ще се стопи. Ако вие се обръщате към вашия минал, лъжлив живот, какво ще придобие-ете? Казвам: не се обръщайте да гледате миналия си живот – ще станете на сол. Не се обръщайте да гледате назад нито доброто, нито злото. Казваш: „Какво беше едно време!“ Аз го зная, мога да опиша какво беше едно време. Оставете едно време, назад не гледайте! „Ами преди една година?“ Не гледайте назад! Гледайте на онези условия, които сега имате, днес да ги използвате. А миналото го оставете за когато достигнете до крайния предел. Вие имате да извървите един път. И при всяко едно спиране, ако се спрете само една секунда, вие сте изгубили 300 000 километра.

(2, с. 126)

15 декември

Великото е сега – в сегашното, в което живееш, при днешните условия! Ти се занимаваш с това, че някой те обидил. Това е твоето минало. Казал ти една глупава

дума. Защо ще се занимаваш с това? Не се занимавай с миналото! Или някой те похвалил, че си талантлив. Хубаво е, но то е само подтик за бъдещето. Ти се ползваш от миналото, като изваждаш една опитност; бъдещето може да ти даде подтик; но великото е настоящето. Във великия живот Бог действа; в миналото хората действат; в бъдещето ангелите действат. Когато е въпрос за бъдещето, ние имаме влиянието на ангелите. Когато е въпрос за миналото, ние имаме влиянието на хората. А когато е въпрос за настоящето, ние сме в Божия живот.

(2, с. 167)

16 декември

Не се кичете за никой човек – нищо повече! Момата за момъка не трябва да се кичи, нито момъка за момата – ако искате да са ви мирни главите! Да се обличаш – това е закон. Бог иска да се обличаш с най-хубавите мисли! Да мислиш – това е обличане! Добър да бъдеш – това е да си облечен на физическото поле; да чувстваш добре –

това значи – да си облечен добре в духовния свят; да мислиш добре – това значи – да си облечен добре в умствения свят. И това е още външната страна. Да знаеш как да се облечеш с грехата на светлината!

(2, с. 341)

17 декември

Сега хората се смуцават от това като умрат, къде ще отидат. Защо ще мислиш като умреш къде ще отидеш? Къде може да отиде умрелият човек? Като умре човек, никъде няма да отиде. Умрелият човек никъде не ходи, а пък живият навсякъде ходи. Като умреш, с теб се свършва всичко. Той иска да знае като умре, дали ще отиде на оня свят. Никъде няма да отидеш. Ти като живееш, ще отидеш на оня свят, а не като умреш.

(1, с. 358)

18 декември

Това знание, което сега имате, не е реално. То е от втора, трета ръка. То не е от извора, ти си го просил. Аз не бих искал

да взема Божията Любов от една човешка чешма – бих предпочел да умра, отколкото да я взема така. Тя ще ми причини по-големи страдания, отколкото смъртта. Ако ще взема Божията Любов, ще я взема от нейния извор. По-добре светлината, която излиза направо от Слънцето, отколкото светлината, която се отразява. Тя няма тая жизненост в себе си.

(2, с. 194)

19 декември

Човешката гуша, за да се повдигне, трябва да има Божията Любов в нейната чистота. Щом Любовта влезе в една човешка стомна, тя е придобила вече известен оттенък, известни качества и не може да ви предаде това, което носи. Ти по-скоро ще приемеш качества на стомната, отколкото качества на Любовта. Затова Любовта не търпи никакви форми. И не можеш да я вземеш от никаква форма. Ако мислиш, че от някой човек можеш да добиеш Любовта, да те обича – ти се лъжеш. Това, гето мислите, че някой ви оби-

ча – то са ваши заблуждения. Че можете да обичате – това можете да го знаете, но че друг ви обича – това само той може да знае.

(2, с. 195)

20 декември

Ако ти не се научиш да приспиваш злото в себе си, ти си слаб човек... В човека има едно зло, с което трябва да се справи, и това зло е необходимо да го приспиш. Някой иска да се избави от злото. Най-първо ще се научиш да приспиваш злото в себе си, и след като минеш по този път, събуди го. Не да спи постоянно, но да не ти препяства.

(1, с. 469)

21 декември

Всякога, когато произнасяте такива гуми като „мразя“, в съзнанието си трябва да произнасяте противоположната гума, за да се избавите от едно неприятно последствие. Като кажеш „мразя“, след омразата ще произнесеш другата гума „обичам“. Като кажеш „крага“, ще кажеш „давам“. Крага – да дам, щедро да дам. Винаги туряйте

положителното. „Греша“ като кажеш, кажи: „Греша, за да стана праведен.“ Грешаиш някой път, за да опиташ някои горчивини. Като сгрешаиш веднъж, два пъти – повече няма да грешаиш и ще се научиш. Туриш си пръста в огъня един, два пъти и после няма да го туряш. Оставете човека да грешаи – по-скоро ще се оправя, отколкото ако не му се позволява. Бог е оставил нещата, да опитаме всички горчивини, за да се научим. Това е по-прав път.

(2, с. 17)

22 декември

Докато във вашето съзнание има единство, никакво страдание не може да има; и да дойде страданието, ще се справите много лесно с него. Но щом се отклони съзнанието ви, страданията ви ще станат силни. Всякога можеш да победиш една мъчнотия, ако имаш единство в съзнанието. Не се раздвоявай да казваш: „Тая работа няма да я бъде.“ Не допускай тази мисъл! Тя може да дойде, но ти не я допускай, ще разедини съзнанието ти. Ако дойде мисълта, че си

болен, ти кажи: „Аз ще оздравея!“ Но кога? Когато и да е, може и днес, може и утре, но когато искам, ще оздравея. Не си туряй условия, срок. Кажи: „Ще оздравея!“ Думите „ще оздравея“ изразяват един момент, който е извън времето и пространството. Щом има единство в съзнанието ми, аз съм здрав.

(2, с. 170)

23 декември

Ние мислим: „Като дойде Христос, какъв ли ще бъде светът!“ Ако дойде Христос, ще Го познаете ли? Ако дойде, Христос ще дойде тогава, когато хората станат проводници на Божията Любов. Ако Христос дойде сега и хората не са готови, ще имаме пак същите резултати. Ако дойде Христос и хората са готови да бъдат проводници на Божията Любов, светът ще се оправи. И Бог чака Неговите деца да станат проводници.

(2, с. 205)

24 декември

Христос каква нужда имаше да мине през най-големи мъчнотии, изкушения и изпитания? Той дойде да научи много работи и като ги научи, показа пътя, по който можем да вървим. Той беше умен човек. През тая опитност Той намери пътя, по който хората могат да извършат Волята Божия. Той казва: „Аз дойдох при най-неблагоприятни условия на живота, за да извърша Волята Божия.“ Христос нямаше всичките удобства. Той имаше сила! Нахрани 4000 души. За другите хора можеше, а за Себе Си не направи никога чудо и си оставяше храната по обикновения начин, по който хората си оставят храната. Когато беше гладен, Христос изпращаше Своята мисъл към някой добър човек и онзи Му донасяше хляб. Той не изпращаше Своята мисъл към лошия човек.

(2, с. 50)

25 декември

Когато говорим за Любовта, трябва да знаем, че Любовта е едно положение на

посветените. Любовта не е за всички хора, Любовта е само за посветените. Те я разбират. А пък другите хора имат само сянката на Любовта. Чудят се хората, че любовта на Земята е кратковременна. Че тя е за посветените! В света на посветените тя е естественото, здравословно състояние на душата. А пък в света, в такъв един свят, както Земята, тя много рядко се проявява и после изчезва. Тогаз тя е сянка на живота. И казват, че Любовта не съществува. Тук не съществува, да. Игването на Христа е, за да влязат хората в пътя на Любовта, тоест в това здравословното състояние.

(1, с. 446)

26 декември

От хиляди години хората спорят за какво сме дошли, как трябва да се разбира Евангелието, как трябва да живеят мъже и жени, как трябва да живеят братът и сестрата, как трябва да живеят търговците и прочее. Христос не дойде да определи как трябва да живеят. Как трябва да живеят, това беше точно определено. За какво дой-

де Христос на Земята? Някои казват, че Христос дошъл да научи хората как да живеят. Не, Той казва: „Ако Ме обичате, ще опазите Моя закон.“ Нова заповед ви давам: „Даром сте взели, даром давайте.“ Онова, което сте взели от Мен, дайте го на света.
(1, с. 407)

27 декември

За мен не важи в какво хората вярват. За мен е важно у всички хора да има стремеж към Бога. Имайте всякога стремеж! В края на краищата стремежът е, който ще докара повдигането ви. А пък всички други неща са второстепенни разбирания, от друго естество.

(2, с. 201)

28 декември

Не е важно веруването, което можеш да имаш ти – дали вярваш в Христа. Подражаваш ли Му? Подражанието значи да вървиш по този път, по който Христос е вървял. Сега някои поддържат, че трябва да вярваме в Христа. Христос казва: „Ако Ме люби-

ме“

(не казва „Ако Ми вярвате“), ще опазите Моя закон и ще прилагате. И ще имате известна опитност.“ После казва: „И така да просветнат делата ви пред човеците, че като ги видят, да прославят Отца, Който е на небесата.“
Това, което направиш – то е най-важното.
(2, с. 100)

29 декември

Когато се говори за добрия живот, ние погръзваме ония Божествени принципи, с които се гради бъдещото тяло, за да бъдем съучастници на великите блага, които животът е дал.

(1, с. 197)

30 декември

Трябва да имате една велика идея: Любовта на Христа! Ако ти влезеш в света с Любовта, която Христос е имал, никой не би бил в състояние да отнеме Любовта ти. И доброто, което е в тебе, също – ако ти имаш същинското добро, то по никой на-

чин не може да се изгуби! Няма какво да се страхуваш.

(2, с. 185)

31 декември

Не се безпокойте! Тази година като дойде, кажете: „Бог е промислил!“ Бог е промислил за вас. Бог е промислил за всичко! Щом сте на Земята, Той е промислил. Пратил ви е и е промислил за вас. Благодарете, че сте на Земята. Търсете условията, които Бог ви е дал. Друг път няма да ги намерите.

(2, с. 295)

ЯНУАРИ 2017

1 януари

Всички трябва да работят. Да впрегнете мисълта си, сърцето си, волята си на работа! Това е Божий закон. Без изключение! От царя до последния човек – всички трябва да работят. И после, през тая година не се сравнявайте един с друг. Да не казвате: „Аз съм малко по-напреднал.“ Не взимайте никои човек за мярка! Това са много относителни мерки. От всеки човек изваждайте добрата страна, която има.

(2, с. 296)

2 януари

Животът си върви по своя път, както всякога си е вървял. Вие трябва да се нагодите, а не животът да се нагажда към вас. Вие трябва да се нагодите към великия живот, който носи нещата.

(2, с. 396)

3 януари

И Писанието казва: „Да изпълним волята Божия на Земята.“ Това е един възглед на Бога. Затова Бог е направил света. Той иска всяко едно същество да изпълни онзи ред и порядък, който Той е направил. И Той не извинява никого. Той прощава, но не мислете, че можете да измените Неговия порядък. Все едно – ще се научиш един ден да постъпваш така, както Той постъпва. Има един неизменен порядък. Това учим ние.

(2, с. 405)

4 януари

Само в Бога има установени възгледи. Аз вярвам в установените възгледи на Бога. Ще приспособим своите възгледи да бъдат подобни на Божиите възгледи. И доколкото аз приспособя своите възгледи към Божиите, моят живот ще се подобри. И доколкото аз не приспособявам своите възгледи към Божиите, ще се явят всички противоречия.

(2, с. 405)

5 януари

Бъдете отстъпчиви! Когато гоїде неприятност, бъди отстъпчив. Злото е нещо силно в света. Христос казва: „Не противи се злomu.“ На злото в себе си не се противи, то е нещо силно, мощно. Остави доброто в тебе да се бори със злото. Не се заемай с една работа, в която ти ще бъдеш бит.

(2, с. 251)

6 януари

Всякога човек трябва да плати за ценното, което придобива. Ако вие мислите да учите без да платите, не сте на прав път. И природата не дава без пари. Някои мислят, че Духът като гоїде, ще даде всичко. Но докато гоїде Духът да те вдъхнови, той ще те прекара през известен изпит; и като види, че си способен, тогава ще ти даде онова голямо богатство, тогава ще стане вътрешно просветление на ума ти. Тия положения трябва да ги знаете.

(2, с. 248)

7 януари

Да кажем, че вие задавате въпрос: „Защо Господ ме направи грозен?“ За да не грешаш! „Защо ме направи сприхав?“ За да не грешаш! „Защо ме направи богат?“ За да грешаш! Защо те направи силен? За да грешаш! Защо те направи светия? За да грешаш! Защо стана грешник? За да се изправиш! Защо направи това прегрешение? За да познаеш слабостта си! Ти казваш: „Другояче не може ли?“ Кой е другият начин, кажете вашия проект!

(2, с. 369)

8 януари

Млади и стари, обичайте Господа! Възприемете всичко онова, което Той ще ви даде – да се обнови вашият ум, да се обнови вашето сърце, да се подмлади вашето сърце, да се обнови и вашата воля. Да се разшири гушата ви и да уякне духът ви! Божията Любов да изпълни цялото човешко естество! И тогава човек остава доволен и в него се заражда импулс, и няма препятствие, което той да не може да преодолее. Това е

едно вътрешно състояние. Дето мине, той носи вече надежда за другите. Това е Свещеният огън, на който всеки може да се грее.

(2, с. 330)

9 януари

Когато душата живее Божествения живот, ти имаш един свещен трепет. Тебе те интересува всяко нещо – всяка буболечича, която идва, ти причинява радост. Щом се изгуби това, ти ставаш индиферентен, не те интересува нищо. Това е низшето естество – изгубваш светлината и в теб настава тъмнина. И понеже нищо не виждаш, ти затова нямаш ясна представа за света.

(1, с. 205)

10 януари

Ако човек от сутрин до вечер мисли само за себе си, какъв успех може да има? Човек трябва да мисли право за себе си. Млекопитаещите – котки, кучета и пр., от сутрин до вечер мислят само за себе си и затова са животни. Що е „животно“? Съществува, което мисли от сутрин до вечер само

за себе си, за гребнави работи. Като се пона-
яге, спи си; като огладнее, пак стане да тър-
си храна, после пак спи. То няма понятие за
триизмерния свят. Котките живеят в
двуизмерния свят. А пък охлювите живеят
в едноизмерния свят: напред - назад. Човек,
който мисли за себе си, той има понятие за
две измерения.

(2, с. 216)

11 януари

Ние не виждаме, че сме в едно вътреш-
но стълкновение с Божествения порягък.
Противоречия имаме и казваме, че този
или онзи е причина на нашите нещастия. А
този човек е само един повод, той иде само
да ни покаже, че сме се отклонили от Божия
порягък. Ако някой човек ти причинява
радост, това е само един повод, който по-
казва кога си бил в съгласие с Божията воля.
Онези хора, които ви причиняват радост,
те показват, че в Божественото е спокой-
ствието.

(2, с. 405)

12 януари

Вие не знаете още причините, поради които се образуват човешките навици. Силата на човека е в това, да може да противостои на някой навик. Искаш да се пипнеш някъде, но кажи си: „Защо?“ Побутнеш ухото си и не знаеш защо го буташ, побутнеш носа си и не знаеш защо. Някъде се пипаш и не знаеш кои са причините, за да го правиш. Представете си, че в момента се казва една отлична мисъл и ти трябва да я запишеш, но те засърби ухото. Ако се почешеш, ще изгубиш мисълта, твоеото внимание ще се отвлече към ухото ти и ще изпуснеш тези думи.

(2, с. 137)

13 януари

Ти искаш да знаеш дали гругият те обича, или не. То е безпредметно. Оня, който те обича, той иска да вземе нещо от тебе. Любовете не можеш да я вземеш. Когато Бог те обича, и Той има нещо, което взема, Бог няма да те обича така! На Бог Му трябва да служат слуги на Земята. Като те погледне, обича

те и казва: „Заради Моята Любов, ще можеш ли да направиш нещо за Мен?“ За какво може да те обича Бог? За твоето знание ли? Ако ми е нужен един работник, неговото знание не ми трябва – важното е да може да работи. Като го погледна, харесва ми и го питам: „Можеш ли да работиш за мен? Ако можеш да работиш, ще ти платя.“ И понеже в духовния свят заплатата не се плаща в звонкови монети, за тази работа, която вършим на Бога, Той ни плаща с Любов.

(2, с. 29)

14 януари

Този порядък на нещата, сегашният, гали хората трябва да се женят, или не – този въпрос абсолютно не ме интересува, понеже той спада към един свят на безпорядък и безправие. Сега вие казвате: „А ние, които се оженихме?“ Много хубаво сте направили, че се оженихте, но за една година. Като умреш ти и жена ти, ще бъдете свободни. Жена ви и вие ще умрете и ще се освободите. Господ, за да отучи хората от един лош навик, тури смъртта. Толкова ге-

белоглави бяха хората, да разберат истината, че се внесе смъртта. Толкова дебелоглави са хората, та не слушат, и тогава Бог внесе смъртта. Тя разрешава въпроса.

(1, с. 30)

15 януари

Ако приемем, че светът е направен от Бога, значи всяко нещо е на своето място и ако има някаква дисхармония, то тя се дължи на това, че ние сме разместили нещата! Умните хора сега трябва да наместват нещата и да ги турят в техния първоначален порядък.

(2, с. 320)

16 януари

Грамадни богатства Бог е вложил в човешкия мозък и всички тези богатства човек трябва да ги извади и да ги разработи. Това са материали, които трябва да се разработят. През целия си живот трябва да разработвате тези богатства. И при това външните хора ще бъдат като едно условие, за да ви помогнат за вашето развитие.

(2, с. 149)

17 януари

И всички болести и страдания в света са само методи, за да ни избавят от ненужни катастрофи, които биха ни заличили. Че ти се безпокоиш за нищо и никакво!

(1, с. 401)

18 януари

Всички болести, които ви се дават, са за да се развие контролирането на ума.

(1, с. 187)

19 януари

Когато започнеш една работа, гледай умът ти, сърцето ти и волята ти да не са раздвоени. Щом си раздвоен, нещо човешко се е вмъкнало в теб. Тогава не бързай. Изисква се време, докато поправиш погрешката, докато се възстанови единството в ума ти. Тогава започни работата.

(2, с. 107)

20 януари

Човек, който веднъж е обичал, той е променен, той е вече човек и половина. Човек и половина е този, който обича. Някои учат любовта на миналото. Вие учите още любовта на миналото. Човек, който е обичал веднъж, той е готов, той не мисли вече за себе си. Той има всичкото богатство в света, той е щедър. Той е като онзи извор, който тече. Той не мисли как ще мине животът му, не мисли какво ще стане. Занимават го съвсем други въпроси. А пък дотогава, докато мислиш какво ще стане с тебе, че трябва да пестите за стари години, че има старини, това-онова – нямам нищо против това, но това не е разбиране от Бога.

(1, с. 38)

21 януари

Вие, които сте тук, на Земята, три пъти сте заспали. Някои от вас четири пъти сте заспали. Заспали сте в причинния свят и сте слезли в умствения; заспали сте в умствения и сте слезли в духовния; в духовния сте заспали и сте слезли във физиче-

ското поле. Като влезете във физическото поле, ще се събудите. После ще заспите във физическия свят и ще се пробудите в духовния; после ще заспите в духовния свят и ще се пробудите в причинния.

(2, с. 339)

22 януари

Приложете в живота си Божественото! Тайно трябва да прилагате в живота си Божественото. Всички наши нещастия в умствения, в сърдечния и във физическия свят зависят от онова колебание в Божественото – Божественото, което трябва да направим. То е в малкото, не е в многото. Всеки може да го направи. Но Божественото малко да го правим от сърце, и като го правим, да се радваме на онова, което правим и никак да не се оплакваме в света, да не казваме: „Аз от много добро страдам в света.“ Не говорете така! От добро човек не страда. Имайте вяра в Божественото! Не само вяра, имайте Любов и приложете Божественото! После – не се тревожете, защото героят не се тревожи.

(2, с. 111)

23 януари

При тия условия, при които сега се намирате, мнозина от вас чакате, като отидете в другия свят, там да се подобрят условията. Вие и сега сте в онзи свят. И като влезете в другия свят, след като се освободите от тялото, пак ще имате изпитания. Около вас ще дойдат други съзнания. В другия свят пак ще се намерите в мъчнотии, само че мъчнотиите ще бъдат от друг характер. Тук каквото желание имаш, можеш да го постигнеш донякъде, но там каквото желание имаш, не можеш да го постигнеш.

(1, с. 196)

24 януари

Ти и с най-лошия човек можеш да бъдеш приятел, но трябва да имаш познания. И да разбираш характера му. Ако намериш в него една добра черта, едно добро качество, като държиш това качество в ума си, ще образувате връзка помежду си и този човек може да те обикне и да се поправи, и ти можеш да му повлияеш. Някой ще намери в него лоши качества, но има нещо добро

в него, което може да се обича. Това е приятелството! Според мен приятел може да ви бъде само онзи, който може да намери най-хубавото, което е във вас, и да помага на това хубаво да израсне!

(2, с. 320)

25 януари

Не трябва да влизате още в другия свят. Трябват ви тънки разсъждения. Ако нямате тия разсъждения, ако нямате едно съзнание да ви пренесе, не можете да влезете в другия свят. Някой ще каже: „Елате да ви покажем пътя.“ Когато почнеш да чувстваш благо на всички хора в себе си, да чувстваш и техните страдания, техните мъки така, като че ти страдаш, и после – да чувстваш възможностите за тяхното повдигане – като дойдеш така да живееш, ти си вече на правия път. Но докато търсиш само своето спасение, да живееш в Бога – ти си наполовина в правия път.

(2, с. 380)

26 януари

Правият път е следният: ти трябва да вършиш нещата заради Бога. Но и това е една неопределена мисъл. Върши всичко за Онзи, който е бил всякога добре разположен към тебе; Който през хиляди векове ти е давал всички Свои благословения и никога не ти е направил един намек, че не си направил нещо добро. Ти ще обичаш заради Него, ще Му гадеш Той да се изявява, а не ти! Истинската Любов е тая, в която Бог се изявява, а не ние. Щом ти се изявяваш – престъплението идва, щом оставиш Бог да се изявява – то е правата Любов!

(2, с. 378)

27 януари

Праведен човек е онзи, когото като срещнеш, урежда се онова, което те е безпокоило. Който и да е човек, като го срещнеш, и се уреждат много твои работи – аз такъв човек го считам праведен. Или имаш лошо разположение, вървиш с този, с онзи. Четеш философски книги, но все си неразположен. Обаче срещнеш някой човек и ло-

шото ти разположение се сменя, и в тебе се заражда едно хубаво, красиво чувство. Казвам: този човек е носител на Любовта. Този човек разбира по-добре от тебе Любовта. Може да не му знаете името на този човек, но този човек, при когото се сменя вашето вътрешно отрицателно състояние, този човек е една Божествена мярка. Така трябва да разсъждавате.

(1, с. 54)

28 януари

Някой път казваме, че светът не е направен както трябва. Ние хвърляме една сянка върху Божията Любов. И ако Бог ни наказва в света, то не е наказание. При всяко наказание Бог иска да ни освободи от реди ограничения, които ние сами си налагаме. Ти имаш седло на гърба си. Бог, като дойде, хвърли седлото. Ти считаш, че Той те наказва. И после онзи, когото обичаш, той не иска много от тебе. Най-скромните хора в света са хората на Любовта. Този, който има Любов, се задоволява с всичко, което му дадеш. И най-малкото той ще го тури

с радост в гжоба си. И малко да му гадеш, и много да му гадеш, все му е едно. Любовта се задоволява с най-малките работи.

(1, с. 259)

29 януари

Ако ти се усъмниш в Бога, че дошло някое нещастие – ти не разбираш Божиите пътища. В Бога няма противоречие. За Бога всяко противоречие е една възможност за проявление на Любовта. Любовта е една възможност за проявление на живота. Животът е една възможност за проявление на работата. А работата е една възможност за проявление на учението! Следователно, ако искаш да учиш, трябва да обичаш, трябва да живееш и трябва да работиш – и след това ще гоиде учението. Учението е резултат. Това е сегашното разбиране, това е моето разбиране. Така като разбирате, ще имате една нова философия.

(2, с. 84)

30 януари

Когато ви се говори за Бога, вие мислите, че можете да си Го представите като човешко същество. Погрешката не е там, но щом му дадете човешка форма, вие вече допускате в ума си някои човешки качества в Него. Щом допуснете, че Бог прилича по някакъв начин на човека, вие ще Му припишете някои качества, които самите вие имате – някои ваши склонности, разположения.

(2, с. 206)

31 януари

Не е лошо, че имате тръница, но трябва да знаете какво да правите с тях. Трънът си е трън. Като го посадиш, той светия няма да стане, но ти ще пристъпиш да го присадиш с онова, което ти искаш. Една твоя мисъл може да е лоша – не я изпъждай, присади я. Едно твое желание може да е някой глог – нищо не значи, присади го с нещо хубаво, не го изкоренявай. Присаждане трябва. Някой път ще присадиш, но присадката няма да хване. Ще правиш опити:

първа присадка, втора, трета. Хубаво е да знаете закона на присаждането. Тогава вие ще имате ония плодове, които ви интересуват, които ще ви ползват.

(2, с. 137)

ФЕВРУАРИ

1 февруари

Има едно вино в света, което е направено от най-слагките гуми. Има един хляб в света, който е направен от брашното на най-хубавите гуми. Най-хубави франзели са те. Това е, за което Христос говори: „Ако не ядете плътта Ми и не пиете кръвта Ми...“ Ако не ядете гумите, които ви говоря - те са живот, то е Моята плът, Моята кръв. Плътта, както се разбира тук, са най-хубавите мисли, най-хубавите гуми, най-хубавите дела, с които ангелите се занимават. Ангелите - това са най-съвършените хора в света! Те са били човеци и са станали съвършени хора. И знаят какво нещо е Любовта. И когато ти направиш хляб от мислите на ангелите, от техните чувства и постъпки, и ядеш - това е новият живот.

(2, с. 198)

2 февруари

Някой казва: „За да тръгне човек по новия път, трябва да се отрече от себе си. Трябва да напусне жена си, децата си.“ Ти можеш да напуснеш жена си, и пак ще бъдеш старият, нищо повече. Например ти ще напуснеш една жена, но ще вземеш друга жена. Ти ще напуснеш българските пари, но като отидеш в Англия, други пари имаш. Това не е самоотричане. Това е криво разбиране. За да имате знание, трябва да имате Любов. За да се прояви Любовта, трябва да имате знание. А за да се прояви знанието, трябва да имате Любов. И за да имате Любов, трябва да имате знание. Те са две неща свързани. Те са като онези, положителните и отрицателните величини.

(1, с. 38)

3 февруари

В любовта някой път има примес. Имаш едно чувство или каквато и да е мисъл, и ако твоите чувства изчезнат, в дадения случай трябва да знаеш, че имаш един примес, от който трябва да се освободиш.

Любовта ти не е чиста, има примес. Чистата любов се отличава по това, че човешкото съзнание не е раздвоено. Тя е Божествената Любов... Там, гдето няма раздвояване на съзнанието, действа Божествената Любов, а там, гдето има раздвояване, има примес от по-голно царство, и вследствие на това в човека се явява едно противоречие.

(1, с. 414)

4 февруари

Всякога ще гледате съзнанието ви гали е раздвоено. Ако е раздвоено, то има някакъв си примес в течението на Любовта – тя е придобила този примес, който е минал през разните области на човешкия живот. И тогава тази Любов, която идва във вашето съзнание, носи примес, който не съответства на естеството ѝ. Например може да се породи във вас съмнение. Може да се съмнявате дали онзи ви обича, или не. Това е примес. Някой път се поражда във вас ревността. Това е примес. Те са посторонни неща. Ти усещаш, че в онова, което обичаш, има едно противоречие и мислиш, че в не-

говата любов има нещо, което не е такова, което желаете. Това е примес.

(1, с. 414)

5 февруари

Давам ви един принцип: съобразявайте се винаги с Първото, което разрешава и което не раздвоява. Божествено е само онова, което не раздвоява ума ни, което не раздвоява сърцето ни, което не раздвоява волята ни. Божествено е само онова, което не разделя, не раздвоява и гържи в единство човешкия ум, сърце и воля. Всяко нещо, което разединява нашия ум, сърце и воля, съгържа чужд елемент, то не е Божествено. Тогава работите не вървят. Трябва да имате това като едно правило. Постъпвайте според него и работите ще вървят.

(2, с. 107)

6 февруари

Единственото Същество в света, Кое-то ни разбира и Кое-то всякога може да ни бъде в услуга и да ни бъде полезен, това е Бог. Той събужда в нас най-хубавото - Лю-

бовта. Бог не е против нашите желания. Всяко желание, всяко чувство, всяка мисъл и постъпка – това е Бог в нас. Понякога ние правим погрешки, но Бог всякога е готов да ни коригира.

(1, с. 14)

7 февруари

Не се самоаблуждавай, че Бог ще оправя света. Да кажем, че имаш да плащаш. Как ще оправя Господ работите? Ще се запретиш да работиш и Господ ще благослови твоя живот. Като не работиш, как ще оправя Господ работите? И всяка постъпка трябва да има връзка с Любовта. Всяко нещо трябва да се прави в името на Любовта – не за да се показваме пред хората.

(2, с. 124)

8 февруари

Всички нещастия, падения в света произтичат от раздвояване на съзнанието, а пък раздвояване на съзнанието зависи от това дали Любовта да пожертваш, или свободата. Ти искаш да разрешиш този въпрос.

Има една алтернатива и не знаеш какво да правиш, и казваш: „Какво трябва да правя?“ Какъв е бил пътят на Христа? Две неща им казал Той. За да разрешавате въпросите, вие трябва да разбирате отношението на Великото в света – на великото, безграничното, безначалното отношение между Великото голямо и Великото малко. Вие трябва да разбирате отношението между тези две величини.

(1, с. 133)

9 февруари

Щом искаш да бъдеш щастлив, ти трябва да вървиш по пътя на Великото. Щом търсиш Любовта, ти трябва да вървиш по пътя на Великото голямо. Никаква друга философия няма. Там е разрешението. Ако ти искаш да вървиш по пътя на свободата, ти трябва да вървиш по пътя на Великото малко. В единия случай ще се увеличаваш, а пък в другия случай ще се смаляваш. Ако ти не можеш да намериш примирение между увеличаването и смаляването, ти не можеш да решиш въпроса. Свободата

се допуца по закона на смалвяването. Трябва да се отречеш от много работи, за да станеш свободен.

(1, с. 133)

10 февруари

Законът на Любовта е обратен. Ти ще ядеш – нямаш нищо, празен си. Вземеш един плод, претегля те. Като те туря на везните и след като си изял плода, ще намеря, че си станал по-тежък, отколкото по-рано. Ти си се увеличил. Ти искаш да бъдеш щастлив – трябва да придобиеш нещо. А пък щом искаш да станеш свободен, ще дадеш нещо. Единият процес е обратен на другия, те са два процеса диаметрално противоположни. Под „закон на свободата“ вие разбирате да натрупате много неща: да имаш къщи, ниви и прочее. Това не е свобода.

(1, с. 133)

11 февруари

Вие ще жертвате или Любовта, или свободата, докато дойде да имате ясна представа. И тогава няма да жертвате

нито Любовта, нито свободата. Това е великото разрешение, което ще дойде. Това е вече закон на Бога. Това е за друга някоя епоха.

(1, с. 138)

12 февруари

Единственото нещо, което нищо не жертва, то е Любовта. Но казват, Любовта се е пожертвала. Любовта никога не се жертва, и няма защо да се жертва. Това, което се жертва, то е съвсем по друг закон, то е по закона на свободата. Ако Христос дойде да се пожертва, Той вървеше по закона на освобождението, търсеше свободата. Той е път към Великото малко. Той каза: „Отец Ми е по-голям от Мене. Любовта е от Него.“ Христос се смаява и казва: „Син човечески не дойде да Му служат, но да послужи.“ Той върви по пътя на смаяването. Вие, ако не станете малки, свободата не можете да намерите, и ако не станете големи, Любовта не може да намерите.

(1, с. 134)

13 февруари

Та сега научете се да бъдете господари на духовете, които живеят във вас и да им заповягате, а не те да ви заповягат. Досега вие сте заповядали все на големите духове, а пък сега се учите да заповягате на малките. На големия за да му заповядаш, трябва да му слугуваш. На малкия за да му заповядаш, трябва да го задоволиш. На големия можеш да заповядаш, като му слугуваш, друго правило няма. Каквото му кажеш тогаз, ще го изпълни. А пък на малкия можеш да заповядаш, като го задоволиш.

(1, с. 408)

14 февруари

Онова същество, което обичаш, ти трябва не да му създадеш условия, но никога не трябва да разваляш условията, при които то живее. Бог, Който ни обича, създаде света заради нас и целият свят показва Любовта на Бога. Бог чрез Мъдростта създаде света, за да изяви Своята Любов. Ние, ако обичаме Бога, трябва да използваме условията, при които живеем. Бог те е създал

за музикант, а ти ставаш търговец. Бог те е създал за слуга, а ти отиваш да ставаш господар. Бог те е създал да станеш майка, а ти искаш да станеш баща. Всички искат да станат това, за което Господ не ги е създал.

(1, с. 31)

15 февруари

Казвам сега, слугувай на ума си. Той е голямото в тебе. Слугувай на сърцето си. То е малкото в тебе. Онова, което умът ти иска да направиш, направи го. И онова, което сърцето ти иска, направи го. Заговолувай сърцето си. А не да откажеш всичко на сърцето и да кажеш: „Това не може, онова не може.“ Сърцето ти иска малко медец. Имаш едно желание. Някой път иска само една лъжичка медец, голяма лъжица не иска. Услужи на това малкото желание на сърцето. Намери една лъжичка, какво ти коства? Иди и до оня край на света и намери тая лъжичка.

(1, с. 409)

16 февруари

Сега хората не се хранят правилно. Не се хранят с това, което е определено за храна. Писанието казва, че човек трябва да се храни с плодове. Едва тепърва човек трябва да се научи с каква храна трябва да се храни. Ако човек не намери подходящата храна, той не може да добие безсмъртието. Как ще разберете гумите на Христа: „Аз съм живият хляб, слязъл от Небето“? Като направите един вътрешен превод на този стих, ще видите, че храната – това е Словото. И ако човек не може да се запознае със Словото, тогава той остава ненахранен.

(1, с. 28)

17 февруари

Всеки ден трябва да знаеш до каква степен си дошъл, до какви възможности си дошъл, каква е степенята на онова, което ти можеш да пожертваш на другите хора, доколко ти можеш да обичаш Бога, доколко сърцето ти може да бъде изпълнено с Неговата Любов, доколко умът ти може да бъде

заянт с Божията Любов, доколко силите си можеш да впрегнеш на работа.

(1, с. 449)

18 февруари

Недоволен си от живота. Не ти, но твоите квартиранти са недоволни от теб. Те казват: „Ти си беден човек.“ А ти си станал беден, за да ги изпъдиш. Защото, като ядеш, и те се хранят. А като ядеш сух хляб, те казват: „Сух хляб само ядеш, изпосталяхме! Какво ще се прави?“ Затова в старо време хората са постили ген, два, три, 40 гена. Като туриш на пост квартирантите, те бягат. Ако хората не са сполучили с този метод, то е защото са постили по неправилен начин. Не само няма да ядеш хляб – това е пост на физическото поле, но ще постиш и в чувствата, в сърцето си, ще постиш в желанията си и в мислите си. Значи няма да имаш лоши помисли, няма да имаш лоши желания. И така като постиш, постът ти ще бъде пълен. А ти си мислиш и чувстваш както си искаш; ще постиш по

този начин 2-3 гена, но такъв пост няма значение, не те ползва.

(2, с.70)

19 февруари

Един от еврейските пророци казва: „Трояко трябва да постиш.“ Ще постиш в ума си – ще се храниш само с хубавите мисли, ще постиш в сърцето си – ще се храниш само с хубавите чувства; ще постиш от месо и ще се храниш само с най-хубавите плодове и с малко хляб.

(2, с. 70)

20 февруари

Първото нещо: трябва чистота! Чистотата е една предпазна мярка, за да не могат тия същества вътре в нас да повлияят върху нас; защото в края на краищата каквото направят те, ние ще го платим, ние отговаряме. На Земята първо нас ще съдят, ние ще сме отговорни, и после ще съдят тях. Нали като хванат някого в едно престъпление тук, на Земята, съдят

не само него, който е извършил престъплението, но и онзи, който го е укрил. Така и вас ще ви съдят за укривателство, а духовете – за престъплението. Не можем да избегнем закона.

(2, с. 71)

21 февруари

Някои от вас десет-петнайсет години сте вегетарианци, но вътре сте още месоядци. И отвън донякъде сте се справили с месоядството, а вътре не сте се справили. Отвън сте вегетарианци, а отвътре сте месоядци. Та казвам, човек трябва да разбира законите. Той трябва да стане вегетарианец в умствено отношение, в сърдечно отношение и в своите постъпки. На три места човек трябва да стане едновременно вегетарианец.

(1, с. 468)

22 февруари

Всички вие трябва да бъдете господари на всички свои мисли! Всеки ден ви се дава възможност, изпитват ви! Това, което

прекарвате в живота си, е едно изпитание. Бог постоянно изпитва сърцата и умовете на хората.

(2, с. 367)

23 февруари

Трябва да пеете, понеже всички тия духове, всички тия същества се укротяват от музиката. Като им пееш, стават добри, като не им пееш, стават лоши. После, не трябва да им даваш много неща. Като обичаш да си похапваш баница, кокошки, като им даваш месна храна, те пощуряват. Тогава човек губи един особен характер. Плодовата храна е най-хубавата за тях, за да се укротяват – месната храна не е толкова добра. И молитвата е едно средство. Като се молиш, те се укротяват. Ще пееш, ще мислиш правилно – това са начини да се справиш.

(2, с. 69)

24 февруари

После ще дойдем до по-дълбоката наука да се обичаме. То е по-дълбока наука. За да

обичаш един човек, ти много трябва да знаеш. Бог обича всичките, понеже по-умен и по-мъдър от Него няма. Колкото по-малко обичаме, толкова по-малко знание имаме. Любовета е една мярка на знанието.

(1, с. 312)

25 февруари

Триъгълникът е създаден от три диагонала – три пътя, по които човек може да върви. Човека, съвършения човек, винаги го представят като триъгълник. Съвършеният човек има три начина, три пътя, по които може да разреши всички задачи. Добре, но същевременно всяка страна на този триъгълник съставлява едно препятствие в живота. Докато ти си в пътя, той е едно благо за теб; щом се отклониш от пътя, той е едно препятствие за тебе.

(2, с. 160)

26 февруари

Трябва да коригирате постоянно пътя, по който вървите. И тогава няма да има сблъсквания. Ако не вървите по една и съща

посока, по верния курс, ще има сблъскване. Ако вървите постоянно по една и съща посока, правилно, няма да има сблъскване. Всяко сблъскване означава, че пътят на някого от вас е изкривен. Злото е там. Трябва да се коригира. Защо е така? Пътищата ви трябва да бъдат успоредни. Всички трябва да вървите в една и съща посока. Откъдето и да тръгнете, успоредно трябва да вървите. Целта е онзи възвишен живот.

(2, с. 105)

27 февруари

По-добър език от геометрията няма. И човек първоначално е построен геометрически. Това е езикът на невидимия свят... Най-красивият език е геометрическият език. Геометрията е най-старинният език. Посветените, когато искат да говорят, всички пишат с геометрически форми и всяка форма си има свое съдържание, посока на движение.

(1, с. 441)

28 февруари

Ние казваме: „Ние не сме добри.“ Това е крива философия. Ако очакваме да станем добри, ние ще си останем такива, каквито сме сега. За да бъдеш добър, трябва да се движиш. Доброто трябва да бъде път, по който вървиш. Бог като те погледне, няма да гледа доколко си добър, но дали чрез тебе ще извърши Своята воля.

(2, с. 227)

МАРТ

1 март

Понякога и музикалните форми се вкостеняват. Например някои български песни са класически и не търпят вече развитие. Такава песен става като един скъпоценен камък, като един кристал, и мъчно, много мъчно е да се разработи. Никога не се установявайте в истинските песни върху едно и също нещо. Животът не търпи еднообразията. Българските песни, както първоначално са били създадени, не са били такива. Но после, като са ги пели, пели, песента се е вече вцепенила, станала е много еднообразна и тъжна. Някои българи, последните певци, са внесли известни тонове, които не дават подтик за развитие. Българинът е станал сатурнов тип - тъжен; или крайно весел, или тъжен. Направете една песен.

(2, с. 152)

2 март

Не казвам, че веруюто, което сега имате, е лошо. То е било полезно, но в бъдеще ще се нуждае от един нов елемент. Нали сте разглеждали цветята и сте забелязали, че едно цвете, ако дълго не му сменяте пръстта, тя се сбива, изтощава се и после много пъти трябва да я сменяте, за да се обнови. Човек също постоянно има нужда, в известни периоди, да се обновява в своето вяране. Той вътрешно трябва да расте в своето верую. Няма да ви кажа, че не разбирате, но в пътя, по който вървите, временният живот ви отвлеча от същественото.

(2, с. 315)

3 март

Един съвет: никога не мислете зле за добрите хора, защото лошата мисъл, когато дойде при един човек, тя е много опасна за вас вече. Ако мислите лошо за един добър човек, по-голяма опасност има за вас. И всички нещастия в живота и в религиозните общества сегат в това, в лошите мисли. България за лошите си мисли към

богомилите 500 години беше в робство. И евреите за лошите си мисли за Христа, 2000 години и още не могат да се освободят. Това е за техните лоши мисли. Та вижгате последствията в историята. Никога не мислете лошо за добрите хора, ако искате да имате Божието благословение!

(1, с. 82)

4 март

Ако вие се качите в мисловния или в причинния свят, ще видите, че волът представлява едно разумно същество; ангели са те, които имат един отличен ум, разрешават такива задачи, които и най-големите философи не разрешават. Горе са много умни воловете, а долу са много глупави. Защото са дошли да свършат една работа. Те не искат да мислят, те казват: „Когато свършим нашата работа, тогава ще мислим. Сега другите да му мислят, ние – каквото ни заповягват.“ Те орат, турят си врата в хомота, отиват в гама.

(2, с. 354)

5 март

Като си свърши работата, когато умира, волът казва на господаря си: „Господарю, аз вече в хомот не турям врата си, в дама не влизам, с рало не ора – свободен съм, отивам там, отдето съм дошъл.“ Благородни същества са воловете, магаретата. Един човек ще ти служи, но ще каже: „Дай ми сметката!“ Де е доброто на човека? На вола никаква сметка не даваш, само малко слама. Следователно Бог направи животните предметно учение, за да се учите на смирение от тях – от воловете, от конете. Змиите и всички други животни са предметно учение. Тия характери, които имат сега, са вторични – те отпосле ги добиха.

(2, с. 355)

6 март

Възразявали са ми: „Защо не помним преражданията?“ Оставете тия глупави работи. Ти помниш ли, когато си бил в утробата на майка си? Имаш ли съзнание за това? Девет месеца си бил там. И понеже не помниш, значи ли, че не си бил? Това че

нямаш съзнание, не е доказателство, че не си бил там. Ти не го помниш, но че си бил в утробата на майка си, това е факт.

(2, с. 293)

7 март

Не само формата е важна. Вие още не познавате онази вътрешна философия на живота. Вие се възмущавате от онова, което постоянно ви ограничава. Някой казва: „Защо ме е създал Господ жена?“ Какъв трябва да те създаде? Мъж ли – да ходиш да пукаш главите на хората, да биеш?

(2, с. 148)

8 март

Най-първо прегрешението на Ева беше в това, че тя седеше в един възвишен свят и мърмореше: „Домегна ми да живея в този свят, колкото и да е хубав. Искам да сляза в един свят с по-голяма широта.“ Тогава Господ я прати в света на Адама, той да я възпитава. Той беше първият директор на един пансион и Господ прати гъщеря Си да я възпитава този директор, като му даде

наставления: „Тя е доста умна и разумна. И като свърши училището, ще я назнача на някаква работа.“ Агам като я погледнал, казал: „Има нещо да стане.“

(2, с. 365)

9 март

Вие казвате, че Господ е направил човека. Философски ако разсъждавате, онези, които Бог направи, не са всичките хора. Хората се различават – има някои, които Бог не ги е направил.

(2, с. 237)

10 март

Агам беше гол в рая, понеже не разбираше. Той не беше в Любовта. Че не беше в Любовта, се вижда от това, че той престъпи Божия закон. Ако Любовта ги управляваше, нито Агам, нито Ева щяха да съгрешат. Любовта не беше здравословното състояние на тяхната гуша, нищо повече. И Писанието казва, че бяха голи. А човек, който има Любов, той е облечен – това е здравословното състояние на човека.

(1, с. 449)

11 март

Много е изгубил човек – той всъщност не е това, което е сега. Ние казваме, че е направен по образ и подобие Божие, но сегашният човек не е направен по образ и подобие – ни най-малко. Ти отвън го гледаш човек, а отвътре е един звяр. Отвън го гледаш човек, а отвътре – змия! Ясновидецът го вижда. И в сън, постоянно почти, можете да проверите това.

(2, с. 218)

12 март

Никои човек не трябва да го гържите много близко до себе си. И всички страдания произтичат от това! Една майка, ако гържи детето си много близко, тя ще страда. И детето не може да осиява тогава. Майката, като гържи детето си много близо до себе си, тя ще го осакати. И тази голяма любов, която искате, тя осакатява хората. Ако голямата любов можеше да спаси хората, то Бог би ви я дал. Защо не я дава? Защото ще се осакатите. Ако на едно дете дадат каквото иска, а на другото дете не дадете това, което то иска, то първото

дете ще се погуби. Ако всичко правите по неговата воля, ще му се напакости. Вие се рагвайте, че нещата не стават както вие искате, по вашата воля.

(1, с. 212)

13 март

Сърцето е меката страна на човека. Водата е от женски характер. Астралният свят е свят на жени. Там всички чиновници са жени. А мъжете там се учат. А пък в умствения свят въпросът е друг. Там жените са слуги, а мъжете са господари. А във физическия свят е разместена работата. Астралният свят е свят на жените, умственият свят е свят на мъжете, а пък причинният свят е свят на човека. Физическият свят е свят на децата. Този, който ще се роди от вас, е във физическия свят. В астралния свят мъжът е кокошка, а жената - петел, а пък в умствения свят мъжът е петел, а жената е кокошка. Астралният свят е свят на желанията, един неорганизиран свят. Астралният свят няма много мисъл.

(1, с. 340)

14 март

Вие не разбирате закона. Ти казваш: „Мъжът е глава и той трябва да заповядва.“ Не. Един час, една минута трябва да заповядва мъжът, и после – жената. После пак мъжът и тъй нататък.

(1, с. 79)

15 март

Мъжете трябва да търсят всякога умни жени. Един мъж, който намери глупава жена, той е изложен на големи страдания и несрета в живота... И после, една жена трябва да търси най-добрия мъж, и ако жената намери някой мъж с глупаво сърце, тя ще бъде най-несчастлива. Мъжът представява доброто сърце, хубавото. Жената трябва да търси най-добрите мъже и всеки мъж трябва да гържи в мисълта си, че трябва да бъде добър. А пък жената трябва да гържи в мисълта си: „Аз трябва да бъда умна.“

(1, с. 86)

16 март

Мъжът ще пее, за да постигне доброто в себе си, ако иска да стане певец. А пък жената ще пее, за да стане умна. Защото, ако не знаете да пеете, не можете да се развивате правилно. Пеенето ще бъде един проводник за развитието на ума и на сърцето. Жената ще пее, за да се развие умът ѝ, а много жени, като свирят на пиано, стават неврастеници. Жената иска да има добро сърце. Няма какво жената да иска да има добро сърце. Нейното сърце е кално. Тя трябва да разчита на своя добър ум. И умът е, който може да помогне на сърцето. Такъв е законът. А пък при мъжа сърцето е, което ще помогне на ума. Аз ви казвам един нов начин за самовъзпитание.

(1, с. 86)

17 март

Много хора в света жертват Любовта заради своята свобода. Щом пожертваш Любовта заради свободата, какъв ще бъде резултатът? Ти имаш свобода, ама си изгубил Любовта. Какви резултати ще про-

излязат сега от изгубването на Любовта? Това, което стана причина да излезе човек от рая, беше обстоятелството, че той беше поставен да намери едно отношение между свободата и закона на Любовта.

(1, с. 123)

18 март

Злото в света е едно благо, което Бог трябва да превърне да работи за добро. Това е задачата. Стане ти нещо, ти казваш: „Голямо нещастие ми се случи.“ Не мислете така. То е едно благо за тебе. Мол се Бог да го превърне за добро. Ти казваш: „Не ме разбират хората.“ Това е едно благо за тебе. Някоя жена се оплаква, че не я разбира мъжът ѝ. Това е едно благо за нея. Ако мъжът ѝ я държеше като писано яйце, щеше да я води навсякъде. Ако я разбираше, тя нямаше да познае Бога. А сега, като не я обича – тя ще познае Бога. И мъжът ѝ ще Го познае.

(1, с. 248)

19 март

Обичта, Любовта всякога се отличава с една мощна сила. Там, гдето има Любов, има растеж, има знание, има богатство, има сила. Любовта е най-мощният подтик. Под Божествена Любов аз разбирам най-мощният подтик за придобиване на всички Божи блага. Това аз разбирам под гумата Любов. Без Любов Божиите блага не могат да дойдат. И когато дойде Любовта в тебе, в теб ще се зароди желание да обичаш, желание да станеш силен, желание хубаво да ядеш, желание хубаво да правиш нещата. Гдето дойде Любовта, ти имаш желание да правиш нещата както трябва. Без Любов ти си индиферентен и казваш: „Това не струва, онова не струва.“ Щом дойде Любовта, тя ни застава да се интересуваме. И всякога трябва да имаме това разположение.

(1, с. 304)

20 март

Кислородът е един отличен момък, а пък водородът е една отлична, красива мома; водата пък – това е само тяхното

забавление. Те се обичат, но никога не се женят. Те се съединяват и се разединяват. Кислородът се съединява с водорода – съберат се, дават вода, направят едно угощение и после пак се разединят. И в съединението, и в разединението кислородът си остава кислород и водородът си остава водород... Кое в човека ще уподобите на кислорода? Неговият ум е кислородът, светлина носи. Водородът – това е неговото сърце.

(2, с. 331)

21 март

В какво седи разликата между един обикновен човек и един поет? Има голямо различие в начина, по който те схващат живота. Поетът схваща това, което обикновеният човек не е сънувал. Когато говори, обикновеният човек ще говори върху неща, които не са съдържателни, нямат смисъл. Той е практичен. А пък поетът ще избере най-хубавите и най-поетичните думи и ще ги нареди, и има смисъл в това, което е написал.

(1, с. 232)

22 март

Не се раздвоявайте по отношение на онзи Божествен принцип, който работи във вас, защото той е, който ви дава възношение. Щом вършиш нещата по любов, ти ще бъдеш силен. По отношение на ония, които живеят по този начин, няма изключение. Който върши нещата от любов, за него няма изключение. Щом не вършим нещата от любов и имаме известни човешки съображения, тогава има изключения. Има изключение 50%, 75%. В Божествените неща няма изключения, в другия метод има изключение. Аз говоря само за тези, които искат да вървят по пътя на ученичеството. А онези, които сте слушатели - това, което говоря, не се отнася до вас, вие можете да вървите по онзи път, който вие знаете, и ще си носите последствията.

(2, с. 110)

23 март

Сега мисълта, която искам да ви оставя, е следната: от вас не искам никакви религиозни, никакви догматически вярва-

ния. „Ама трябва да бъдем добри.“ Думата „трябва“ ще я турите в торбата си и няма да я изваждате навън. Няма да казвате, че „трябва“ да се пее, да се свири. Ще извадите цигулката и ще пеете, ще свирите. Но като свирите, няма да събирате парса.

(1, с. 21)

24 март

Пишете сега върху темата „Новият начин на мислене“. Новият начин на мислене е, че ние трябва да любим. Но тук самият израз трябва да се поправи. Самата дума „трябва“ е вече стар начин. При новия начин думата „трябва“ трябва да се замени с друга дума. Може да се замени с думата „да“ или направо да се каже: „Люб .“ От тези три израза – „трябва да любиш“, „да любиш“ и „люб “ – кой от тези три израза ще произведе резултат?

(1, с. 45)

25 март

Когато ангелите идват, те идват, за да ни научат. Пог „ангел“ разбирам ония

наши братя, съвършени проводници на Божията Любов. Той като гоиже, ще ви покаже как да изпълняваш волята Божия.

(1, с. 376)

26 март

Някоѝ казва, че е видял ангели. Вие не знаете какво е един ангел, каква красота представлява! Не знаете какво лице е ангелското лице. Като те погледне, такъв мир настава в тебе – всичко в тебе се стопява, всички недоволства в теб ще изчезнат и ще се възцари една нова светлина в тебе, и ще се зароди в теб желание да бъдеш като него. И ти не можеш да се освободиш от него, и ти не можеш да се освободиш от тази форма. В ангелското лице няма нищо користолюбиво, то е един поглед на детство, един поглед така хубав, че ти от всичко се освобождаваш. У него умът, силата и животът така са съчетани, ти виждаш такава съразмерност в тялото и лицето.

(1, с. 284)

27 март

Казваш: „Какъв ще бъде ангелският език?“ Ти като научиш ангелския език, ще се научиш как да служиш на Бога. Всеки от вас може да научи ангелския език. Като искаш да служиш на Бога, ангелски език ще знаеш. Първата мисъл – да служиш на Бога, то е първата гума на ангелския език.

(1, с. 241)

28 март

Съвършените същества от невидимия свят чакат с години да им се яви най-малкото условие, да им се яви някоя мъчнотия, с която да могат да се справят. Чакат за работа! Там всичките са щастливи, но искат да направят нещо, да се проявят. Пращат те да повдигнеш някоя гуша на Земята, да разбереш великите пътища, по които душите се повдигат. И тогава великата Божия Мъдрост, която ръководи този човек чрез ангела, ще има общение с човека. И този човек ще се повдигне. През ангела ще минават Божиите блага и ще дойдат в човека.

(2, с. 173)

29 март

Какви са ангелите? Те са най-добрите същества! Като срещнеш един ангел, с години ще го помниш! Той няма да те погледне така, отвисоко. Ще те погледне особено, ще те хване за ръка и ще ти направи нещо. Веднага ще ти влезе в положението, и като го срещнеш, всичко ще ти тръгне напред – ако си болен, ще оздравееш. Това са ангелите. Носят навсякъде светлина, хубави мисли, хубави чувства и постъпки. Това са ангелите! И всички добри хора в света са все проводници на ангелите! Някой път средата е толкова груба, че един ангел не идва с тялото си, но той ще влезе в някой човек, та чрез човека ще действа – ангелът и човекът, двамата заедно ще работят.

(2, с. 290)

30 март

Някой път казваш: „Аз не съм добър.“ Свържи се с добри хора и ще станеш добър. С каквито дружиш, такъв ставаш! Когато Бог взе човека и го направи по Свой образ и подобие, човек стана подобен на Бога. И

извади го от тия условия, в които се е намирал. Като го направил Бог по Свой образ и подобие, и ангелите се заинтересували от човека. Казвам: гръж се сега в общение с ангелите.

(2, с. 289)

31 март

Музикалният живот е най-красивият живот, който съществува на Земята. Прекрасив живот няма от Божествената хармония. И като дойде един ангел, ще привлече вниманието ти. Ти не искаш да отвориш сърцето си, той изпява една песен, втора, трета и ти отвориш сърцето си - трепне ти сърцето. Хубаво пее ангелът. Добри певци са ангелите, много добри певци са. Ние всички трябва да бъдем добри певци. Като кажеш нещо, кажи го музикално, с пеене.

(1, с. 354)

АПРИЛ

1 април

При всяка лъжа се намалява силата на ума и ставаш по-лек. Като говориш истината, придобиваш сила и тежест. Лявата ръка изразява по-нисшето. Това, което гясната прави, лявата да не знае. Но и каквото лявата прави, гясната да не знае. И после, като узрее, то лявата ръка ще го изкара навън. Крий добродетелите си, а лошавините не крий. Лявата ти ръка да не знае добродетелите ти.

(1, с. 314)

2 април

Няма по-велико нещо от това, да говориш истината! Като направиш една малка погрешка, признай си. Като признаеш, ще дойде радостта в теб, защото ще я изправиш.

(2, с. 275)

3 април

Понякога, за да се избави от една мъчнотия, човек трябва да я признае в себе си. Как трябва да я признаем в себе си? Някой път вие си признавате погрешките, но като адвокатът, който прави пледоарии: ще тури нещо за извинение. Казва: „Аз направих това, но при такива условия. Нервен съм, неразположен бях.“ Това са оправдания! Една погрешка обективно ще я признаеш, ако тя съществува.

(2, с. 160)

4 април

Най-първо, поправете своите погрешки, защото всяка една погрешка е една възможност да се повдигнете, като я поправите.

(1, с. 332)

5 април

Сега трябва да пазите вашата инсталация. Пазете нервната си система в добро състояние. Човек трябва да пази своята

нервна система, своите чувства, за да може да се ползва от това, което се втича в него. Защото, каквато и да е мисълта, като гоЙде тя във вас, тя става една среда и тогава Любовта, която минава през нашите нечисти мисли, тя ще внесе в душата ви нещо от нечистите ви мисли. Любовта е Божествена, но като минава през нечистите ви мисли, тя ще внесе от тези влияния, които на вас не са ви потребни.

(1, с. 421)

6 април

Да гадеш на един човек един самун хляб, това не е Любов. Да се молиш на Бога, това не е още Любов. Ще отвориш сърцето си, ще отвориш ума си, ще отвориш душата си! Ще възприемеш Бога и ще кажеш: „Господи, стори в мен онова, което Ти благоволяваш.“ Не да кажеш: „Аз направих една погрешка.“ После ще гоЙде второто положение – ще кажеш на ближния си: „Остави аз да сторя за тебе всичко, каквото искам да сторя.“ Това е Любов към ближния. Най-после ближният ти и ти трябва да направя-

те нещо в себе си. То е „вечерята“. Няма да правиш вече разлика.

(2, с. 327)

7 април

Какво е учил Христос? Учил е Любовта! Той казва на едно място: „Както Ме Отец възлюби, така и аз ви възлюбих. Оно ва, което Отец Ми прави, и аз го правя.“ Не можете ли и вие да кажете така: „Както ме е възлюбил Христос, така и аз възлюбих вас“? Христос не казва: „Както Отец Ме възлюби, така и аз Го възлюбих.“ Ако вие обичате този, който ви обича, какво придобивате с това? Ти не можеш, в дадения случай, да обичаш човека, който те обича. Ако разсъждавате философски, невъзможно е: ти не можеш да дадеш на човека, който ти дава; ти си гладен и той ти дава.

(2, с. 184)

8 април

Едно качество, което Любовта предава някому, то е неизгладимо. То не може да се изгуби. Значи, в дадения случай, Любовта

- това е свещеният огън на безсмъртието. Ти не можеш да станеш безсмъртен без него. Алхимиците са учили този закон на безсмъртието. Ти не можеш да станеш безсмъртен, ако най-първо не се научиш да влизаш в огъня на Любовта. Любовта е огън. Трябва да знаеш при каква температура да влизаш, постепенно, за да свикнеш на температурата на Любовта! Защото, ако туриш дървото в огъня, то почернява, става на въглен. Много хора, които са влезли в огъня на Любовта, почерняват.

(2, с. 190)

9 април

Аз ще ви заведа при едно дърво и ще ви кажа: „Това, което Библията пише, това дърво го има. То ражда плодове и ги дава. Не плаче за своите деца, когато вие ги изядете и казва: „Игущата година, добър е Господ, пак ще се родят.“ Растенията изпълняват волята Божия. Затова и Христос взема като емблема растенията. Той казва: „Аз съм истинната лоза, а вие – пръчките.“ Той не взема птичките като емблема. Има

нещо опорочено в тях. Даже гълъба, който минава за чист, Христос не може да го вземе за такъв символ, че да каже, както за лозата: „Аз съм лозата, а вие – пръчките.“ Като външна фигура гълъба можем да вземем, но и той си има своите недостатъци.

(2, с. 233)

10 април

И Писанието казва: „Всичко, което се случва на онези, които обичат Бога, всичко се превръща в добро.“ Апостол Павел казва така, и Христос казва така. Казва Му апостол Петър: „Да бягаме, да не стане това.“ Христос му казва: „Чашата, която Отец Ми даде, да не я ли пия?“ Христос му каза още: „Не мислиш ти – онова, което Бог иска да Ми даде, то може да е страдание, но е за добро.“ Смирение ще имаш. Бог може да те лиши от богатство и прочее. Любовта има много образи. Вие не трябва да учите само тази любов, която дава.

(1, с. 217)

11 април

Христос вижгаше състоянието на Петра, когато той му каза: „Господи, всичките да се отрекат от Тебе, аз съм готов да положа живота си за Теб. Имам характер, не съм аз от ония Петровци! Аз съм смел, мога да воювам.“ За да го опита, казва му Христос: „Преди да пропее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене.“ „Как?! Аз да се отрека?“ – „Три пъти ще се отречеш.“ Сега някой от вас може да каже, че Христос е внушил на Петра, че ако Той не беше му внушил това, онзи не щеше да се отрече. Христос му каза, че три пъти ще се отрече, но не му каза начина, Петър не знаеше по кой начин.

(2, с. 368)

12 април

Петър не попита: „Като се отрека, какъв цяр има за това?“ Никак не помисли за цяр. А Христос беше приготвил един цяр за Петра. Той предвиди работата. Какъв беше този цяр? Отрече се Петър, както знаете; и после, на третия път, Христос го поглед-

на. Онзи поглед беше целебен. Като го погледна, дойде в Петра съзнанието. Той съзна, той видя къде седеше причината.

(2, с. 368)

13 април

Смъртта е освобождение от ограничителното състояние на Земята. И всеки човек, за да се освободи, трябва да умре. Смъртта не е в тялото. Смъртта трябва да дойде в човешкото разбиране. Всяка смърт трябва да дойде в човешките разбирания. Всяка смърт трябва да дойде в човешките лоши чувства – те трябва да умрат. И човешките нечисти мисли трябва да умрат. И трябва да дойдат да живеят чистите ти чувства – онези, с които ще вървиш напред. Всичко нечисто в теб трябва да умре!

(2, с. 217)

14 април

Ние имаме наследени неща. На това, което Адам и Ева са извършили, ние носим последствията сега. Адам дойде пак на Земята. Този Адам беше разпнат на кръста,

за да изкупи греховете. Онзи, който викаше: „Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил!“ – той беше Адам. Първият Адам викаше: „Господи, аз съгреших!“ Вторият Адам казва: „Не Моята, а Твоята воля, Отче. В Твоите ръце предавам Духа Си! Нека да бъде Твоята воля, както Ти си определил!“ Това е послушание.

(2, с. 292)

15 април

Да жертваме всичко за Бога – да, но не и за хората. Но казвам, Христос се пожертва. Христос не се жертва за хората, Той се жертва за Бога. Ти казваш – Христос се жертва за тебе. Това е второстепенно. Христос казва: „Отец Ми Ме е пратил и Аз го дойдох да изпълня волята Му.“ А ти казваш след две хиляди години: „Христос за мен умря.“ Той умря за Бога, а пък второстепенното е, че Неговата смърт косвено засяга и тебе. То е друг въпрос.

(1, с. 444)

16 април

Какъв е онзи свят? Онзи свят е свят на съвършените. Този свят е свят на смъртта, на промените, а пък онзи свят аз го наричам свят на безсмъртието, на съвършените Същества. Ако не минеш през света на смъртта, ти не можеш да влезеш в света на съвършенството, на безсмъртието, понеже онези, които са безсмъртни, те са минали през света на смъртта и са победили.

(1, с. 468)

17 април

Казвате: „Трябва да умрем.“ Ако ще умирам, аз трябва да знам защо умирам. Да знам, че умирам за нещо. И ако страдам, трябва да страдам за нещо. Трябва да имам някоя придобивка. Ако от страданието, от смъртта няма никаква придобивка, то аз не искам да умирам! Христос умря, но имаше придобивки. Христос умря, за да придобие човешката гуша. Той не умря за вятъра. Заради това предпочете страданието. Ти страдах, но имаш придобивки. За какво са страданията без придобивки?

(2, с. 269)

18 април

Аз не подгържам напразното страдание. Във всяко страдание трябва да има придобивка и във всяка смърт трябва да има придобивка, тогава смъртта има смисъл. Писанието казва: „Минава от смърт в живот!“ Това значи като умирам, да придобия живот! Но онова, истинското понятие живот. Или аз го наричам: музикалният език! Христос казва: „Който чуят гласа Ми, ще оживеят.“ И както се казва, в последните дни, като дойде архангел Михаил, с този музикален език ще каже: „Ставайте!“ Ще застави тръбата: „Ставайте, мъртви!“

(2, с. 269)

19 април

Мисли за онзи, Който те е пратил и Който ти е дал живота. А пък тази форма, в която се намиращ, тя е временна. След тази хижа, след тази форма, има друго нещо. Това жилище не е хигиенично, но един ден ще излезем от това жилище и ще влезем в друго ново жилище. Това е жилище на възкресението. Та ще преминем към новия живот. Сега

търсете първом Царството Божие и Неговата правда. Всички мъчнотии и страдания са в реда на нещата. Няма никой, който да е дошъл и да не мине през тях.

(1, с. 477)

20 април

Сега тълкувателите ще кажат: „Знаете ли, че Христос за тебе умря!“ Казвам, там е жалкото. Той не говори истината. Той иска да ме убеди, че Христос за тебе умря, следователно ти не трябва да грешаш и трябва да се обърнеш към Бога. Аз поставям въпроса другояче сега. Поставям въпроса така. Аз давам друго тълкуване и казвам: „Христос е бил Син Божи и Той е умрял, за да се изпълни волята на Бога.“ Това показва Неговото синовно отношение, което е имал. Ние казваме: „Аз имам синовно отношение към Бога.“ Ако Христос е умрял, за да изпълни волята Му, и ако аз имам синовно отношение, следователно и аз трябва да бъда готов да умра. За кого? За Бога. За да изпълня волята Му.

(1, с. 444)

21 април

Сега казват, че трябва да обичаме. Човек може да обича само Едного! В началото на своето развитие казват, че трябва да обичате всички. Това е невъзможно. Какво означава „всички“? Това е един прерогатив само на Бога. Човек постепенно със своето гуховно развитие ще разширява кръга на своята любов. Да обича всички, това е качество на Бога, но човек ще счита това като една крайна цел, към която да се стреми. Това е точката, далечната точка, към която води неговият гуховен път. Значи това е идеалът на човешката гуша. С приближаването си към съвършенството и към безсмъртието си той ще се приближава все към този идеал.

(1, с. 28)

22 април

Една къща на Земята може да се развали. Апостол Павел казва: „Ако нашето земно жилище се развали, имаме дом неръководен.“ Само да сте готови да влезете в новото тяло, което ще ви се даде. Ако ваша-

та душа може да влезе в новото ви тяло, ще влезете в новия живот, но ако не можете да влезнете в новото тяло, тогава ще бъдете кираджии. Ще търсите стопанин, и тогава Господ ще ви е на помощ. Търсете първом Царството Божие и Неговата правда, търсете Царството Божие и Неговата Любов и всичко друго ще ви се даде. Търсете Царството Божие и Неговата Истина.

(1, с. 230)

23 април

Не се товарете с излишни мисли в живота! Но ти казваш: „Нали трябва да помислим?“ Детето, докато е при баща си, не трябва да мисли – то трябва да ходи на училище и да учи. Баща му е, който мисли в дадения случай за него. Ние сме пратени на Земята и Господ мисли за нас. Вие сте в училище. Баща ви е, който мисли в дадения случай за вас.

(2, с. 284)

24 април

Питаеш: „Защо Христос е умрял? Той ни изкупи греховете!“ Оставете тия празни работи! Тебе изкупил ли те е Христос? Не! Тогава, оставете това! Не можеш да говориш за това, което не знаеш. Той не знае какво нещо е изкупление, а говори за изкуплението на другите хора... „Христос е умрял заради мене“, казваш си ти. Какво значи „умиране“? В случая ни най-малко не значи, да умреш в обикновения смисъл. Христос със Своята смърт показва, че ние за човешкото трябва да умрем, за да влезем в живота на Бога. Трябва да се освободим.

(2, с. 217)

25 април

Някоя път в живота ви музиката ви може да ви спаси. Музиката се прилага като условие, да знаеш да живееш. Музиката, това са възможности, да знаеш как да живееш. И ако аз се намеря в трудно положение, веднага ще изменя музикалните отношения на живота си, ще изменя гамата и ще дойда в друга една гама. Но ако не знаете как

да измените гамата си, то е друг въпрос. Вие искате всички да забогатееете. Това е „фа“. Основният тон на Земята сега е „фа“. Днешният живот е основан на „фа“. При „фа“ не можеш да имаш понижение, а повишение. Ти искаш да забогатеееш, светия искаш да станеш, учен искаш да станеш - това е „фа“. Когато не забогатеееш, значи не си взел истинското „фа“.

(1, с. 158)

26 април

Погрешката, направена на Земята, тук се поправя. Там няма условие. Затова всички души искат да се въплътят на Земята, за да си поправят погрешките. И на вас ви трябва пробуждане. Пробуждането се състои в следното - да мислите право. Ако следвате Божествените закони, може съвършено да измените вашата съдба. Да мислиш, както Бог мисли, или да следваш онези закони, които Бог е турил.

(1, с. 281)

27 април

Казвате, че Христос е страдал, но някой път вие ни най-малко не почерпвате поука от страданията на Христа. Някой иска да се освободи от страданията и казва: „Христос за всички пострага. Защо ни идат страдания? Христос нали понесе нашите грехове? Платил е греховете на всички!“ Казвам: греховете, които Адам направи, Христос ги понесе, а пък греховете, които ние правим, ние ще ги понесем.

(2, с. 10)

28 април

При Любовта към Бога ще придобием онова изобилие, от което се нуждаем. Ние всички сега страдаме от една аномалия, от вътрешен недоимък. Всички недоволства, всички страдания в света са, защото ни липсва нещо. Казваш: „Криво ми е“ – липсва ти нещо; „Недоволен съм“ – липсва ти нещо. Липсва ни същественото. Същественото, което ни липсва, то е Любовта към Бога!

(2, с. 328)

29 април

Има път, по който могат да минат само великите хора, които разбират закона. Христос напусна един възвишен живот, дойде, взе греховете на хората върху Себе Си, за да ги избави от грешния живот. Страданията, които Той взе на себе си, не Му бяха приятни. Казват, че не са Го виждали весел. Че как ще бъде весел? В Неговото лице виждаха една голяма тъга – тъгата на всички хора. Не беше тъжен, но беше взел тъгата на хората. Тъжен беше в това отношение, че хората не разбираха онова, което им говореше. С притчи им говореше. Жалко е, когато не можете да разберете Божиите пътища. Всеки човек, който може да разбере Божиите пътища – то е едно благословение.

(2, с. 384)

30 април

Аз бих желал сега да разберете Божиите пътища. Вие сте влезли в един живот, дето, каквото и да дойде, не мислете, че без него може. Изваждайте поука! Всяко едно

изпитание, всяко едно изкушение, каквото и да е то, е една възможност в бъдеще да видите величието на Божията Любов – ако вървите по правия път, Писанието казва, че всичко това ще се превърне за ваше добро.

(2, с. 384)

МАЙ

1 май

Как ще изпълниш волята Божия? Най-първо, трябва да съм доволен от това, което имам, и да съм доволен в дадения случай да работя. Защото Божественото в нас постоянно ни казва какво трябва да правим. Всеки ден има малки подпушвания, които показват какво трябва да правим. В малките работи е въпросът! Често вие оставяте Божествените работи на заден план и вършите вашите работи!

(2, с. 296)

2 май

Казано е, че е възможно с вяра да се дигне планина. Има ли нужда ние да вдигаме планините, които Бог е турил някъде? Има ли нужда ние да вдигаме Божественото, което Бог е поставил някъде? Нямаме нужда. Под думата „планини“ се разбират всякога големите мъчнотици, които съществуват в човешкия живот. Това са човешките пла-

нини, които трябва да се вдигат. Не онова, което Бог е създал, а онова, което вие сте създали в себе си, вие трябва да можете да го преместите.

(1, с. 363)

3 май

Всяка една мисъл, която излиза от човека, трябва да отиде някъде и да свърши работа. И ако свърши работа, тази мисъл е полезна, а ако не свърши – няма никакво значение. И всяко едно чувство, което излиза от човека и свършва работа, е полезно. Животът не е нещо, което ние можем да го създадем. Добрата мисъл не я създаваме ние. Мисълта трябва да отиде в един свят, дето ще се оплодотвори и ще се върне назад. Всяка една мисъл, която излиза от тебе, ще отиде при Бога и ще се върне назад.

(1, с. 233)

4 май

Доброто е път, по който ние отиваме при Бога. Като отидем при Бога, нашата душа се възвишава и тогава, в своите ми-

сли, чувства, постъпки, в своята обходана ставаме добри. Като не проявяваш доброто отвън, ти и отвътре не си добър.

(2, с. 208)

5 май

И когато казвам „трябва да обичаме“, подразбирам следното: обичай това същество, в което Бог е вложил Своите добродетели. Обичай едно същество, в което Бог е турил нещо. Дали човек е, дали дърво, камък, цвете, ако Бог е минал през там и е вложил нещо, обичай го. Като обичаш, ти в любовта си ще забогатееш. Ако не любиш и не обичаш, ти не си в правата посока. Ако ти обичаш, и си недоволен от своята любов, любовта ти не е в права посока. Защото Любовта прилича на един извор, и когото минат, всички се радват. Защото изворот винаги дава. Защото, ако нашата любов не може да полее дърветата в Божествената градина и те да дадат плод, тогава любовта ни не е в правата посока.

(1, с. 75)

6 май

Има нов начин за мислене. Старият начин – това е егоизмът, човек мисли за себе си. Той става християнин, вярва в това-онова, говори за Бога, за спасението, за онзи свят... Аз искам да ви изясня този егоизъм. Човек мисли и за онзи свят, мисли и вярва в това-онова, но той има себе си предвид. Всички хора мислят така. Оттам е започнала работата. Това е старата мисъл. Новата мисъл е човеколюбието – да се жертваш за другите, както Христос направи.

(1, с. 63)

7 май

Писанието казва, че между плътта и духа има постоянно борба. Плътта не се подчинява на духа и духът не се подчинява на плътта. Христос като дойде на Земята, за да се освободи от тая борба, каза: „Който не яде плътта Ми и не пие кръвта Ми, няма живот в себе си.“ Не каза: „Който не яде и не пие Духа Ми.“ Той жертва плътта Си. А с вашето разбиране, от ваше гледище, всички ядете, за да имате плът.

(2, с. 77)

8 май

Хигиената на живота се състои в това – да установим правилните отношения между мислите, чувствата и физическите процеси. Ти като ядеш, да си благодарен от днешното ядене... В яденето влиза, функционира Любовта. Това, което природата ни е дала – всички видове плодни храни, всичко това, което е създала – то е израз, знак на нейната Любов. И чрез закона на Любовта животът влиза вътре в нас. Яденето е един процес, една форма, чрез която Любовта идва в нас.

(2, с. 285)

9 май

Не се опитвайте вие да се борите със злото. Не си правете илюзии, че ще победите нещо. Добро и зло – те са две сили, които са в стълкновение. Не влизай да ги примиряваш. Дръж се на страната на доброто. Остави доброто, каквото може да направи – то да воюва. Защото ти трябва да бъдеш тил. Това е философията на живота. А за всеки, който иска да се бори и да победи,

Писанието казва: „Побеждавайте злото чрез доброто.“ Не мислете, че сами можете да победите злото. То е нещо непобедимо. „Не противи се злomu!“ Аз не говоря за онези навици, които имате; понякога човек има някои навици, някои желания, имаш чувство, което създаваш. На него ти можеш да бъдеш господар, но злото е нещо, което действа и в човека, и в обективния свят, в света извън него.

(2, с. 251)

10 май

Казвате: „Като гоїде изкушението, какво ще стане?“ Това, от което се плашите, ще гоїде. В този път ще минете през всички изпитания. Няма да остане някое изкушение, някое изпитание, през което да не минете. Не мислете, че ще бъдете пощадени. Всички ще минете през изпитания. Писанието казва: „Който победи...“ Това значи: който размишлява докрай!

(2, с. 371)

11 май

В какво сеги нравствеността? Казват: „Трябва да постъпваме право.“ Но за да постъпваш право, ти трябва да мислиш! Трябва да имаш една мярка, с която да мериш нещата. Нравствеността – това е един път, по който човешката душа възлиза към Бога. Той е път не във време и пространство. Нравствеността не се намира тук, на Земята. Ти ако мислиш да станеш добър и тогава да отидеш при Бога, твоята работа е свършена. Съвършенството не е да станеш добър. Господ не се нуждае от добри хора. Защото доброто е само едно условие за съвършенството. Целта на живота е да бъдеш съвършен. Ти, като се усъвършенстваш, ще отидеш при Бога, а не като си добър. Доброто е условие за съвършенството.

(2, с. 208)

12 май

По отношение на онова, което вие вършите в любовта, трябва да знаете закона, а той е такъв: онзи, който обича, най-първо

той се ползва! И вие не можете да се ползвате в живота, ако не обичате! Защото любовта най-първо теб ще въздигне и после ще въздигне онзи, когото обичаш! Затова трябва да обичат хората, за да се въздигнат и любящият, и любимият. А при безлюбието и онзи, който не обича, и онзи, когото не обичат, се понижават. Така че, ако не се обичате, и двамата се понижавате; а ако се обичате, и двамата се повдигате.

(2, с. 20)

13 май

Любовта на Бога е, която те държи в света. По-добре да си при най-лошите условия, отколкото да те извадят от света. Трябва да предпочетете най-големите страдания пред това да излезете извън Земята. Вие искате да влезете в небитието на нещата! Най-лошото на Земята е по-добро от небитието. Най-лошото, което може да се случи на Земята, е по-хубаво от това да влезеш в небитието. Небитието е място, дето няма условия за нищо. Никакви условия няма там – нито за добро, нито

за зло. Нищо не можете да работите там – нито добро можете да направите, нито зло. Какво ще разберете тогава? Там е вечната скука.

(2, с. 165)

14 май

Небитуето не е място за хората, то е място за боговете. Те могат да влязат там и донякъде могат да изкарат нещо от там. А за теб най-лошите условия на Земята са голямо благо. Най-големите страдания, най-големите мъчности, които хората сега претърпяват постоянно – това са условия, това е голямо богатство, от което могат да изкарат много, ако знаят как.

(с. 165)

15 май

Вие имате приятели, другари имате, отношения имате. Слуги ли сте, или господари – отношенията ви трябва да бъдат чисти. Да кажем, че аз съм млад момък, между млади момичета – отношенията ми трябва да бъдат чисти. Като погледна една мома,

да имам чисти отношения, да ѝ желая всичкото добро, което Бог ѝ желае, да мисля нейното добро. Да се радвам на доброто, което има, а не да я използвам. И момите, като те погледнат, и те да не искат да те използват. Това е морал. А ние сега ще кажем: „Да съберем тия двама млади, да станат щастливи.“ Не събирайте хората! Оставете ги, както Господ е наредил. Не пренареждайте. Ние сме развалили Божествения порягък.

(2, с. 223)

16 май

Сега, да дойдем до същественото. Така както вървите, това не е вървене. По този път човек не може да се развива, ако не разбира мъчнотиите в живота си. Те са едно голямо благо само за умния човек. Защото без мъчнотиии не може да има развитие в света. Без страдания, без зло в света не може да има развитие. И ако злото съществува, то съществува като една възможност за добрите хора да се развиват. И тогава имаме два вида развитие в света: едни хора чрез злото отиват нагоре, а други хора

чрез доброто отиват надолу. Доброто кара лошите хора да отиват в ада, а злото кара добрите хора да отиват на Небето.

(2, с. 50)

17 май

Злото развива клонищата, а доброто развива корените на дървото. В дървото вие имате поляризиране на целия човешки живот. Корените се поддържат чрез доброто, не чрез злото, а силата на злото поддържа клонищата и листата. Следователно, ако идва у вас едно изкушение, каквото и да е то, от какъвто и характер да е, то служи за развиването на клонищата нагоре. Ако това изкушение не дойде, ти не можеш да се развиваш нагоре. А пък, ако дойде доброто, ще се развиват корените, то ще развие у вас някои практически качества – те са корените. Те са потребни. Ония хора, които са минали през най-големи изкушения, са много по-силни по характер от ония, които не са минали никакви мъчнотии, никакви изкушения.

(2, с. 50)

18 май

Сега, ако ви се дадат някои правила, вие ще се хванете за буквата на нещата. Буквата не е знание. Буквоядството е, когато вземеш нещо само като форма. А правилният живот не седи във формата. Добротата на човека не седи във формата, но в постъпките. Хубаво е човек да е разнообразен в своите постъпки, да не ги прави по един и същи начин. Трябва да имате безброй разнообразни постъпки.

(2, с. 121)

19 май

Ако някой се е влюбил във вас, той не се е влюбил във вас. Разгледайте малко обективно въпроса. Когато отидете при някоя чешма, вие не се влюбвате в чешмата, макар че отивате при чешмата, но се влюбвате в онова, което изтича от нея. Вие се влюбвате в някой човек, но не е важно това, което е вътре в тялото, но вие обичате това, което излиза от човека. То е нещо невидимо. Изчезне ли това, което излиза от него, вие не го обичате. Онова, което е

текло от него, престава да тече. Между вас следователно не може да има онази връзка и тогаз вече имате обикновените отношения. По този начин по някой път се появяват големи противоречия.

(1, с. 416)

20 май

Добра среда трябва да имате. Постоянно трябва да има една обмяна. Много опасно е, когато се образува едно общество от 10-12 души. Най-първо е много хубаво, но като мине един дълъг период, те се изтощават... Та казвам, разширявайте кръга. Да имате широк кръг. Имайте общение с хора от различен характер, а не еднообразен. Например отиваш при един набожен човек, който иска само да се хвали. Той е еднообразен. Или отиваш при някой, който иска само да мисли. И той е еднообразен. Той мисли от причината към последствията. Общувайте с разни хора. Не да бъде човек проводник на разни блага, които Бог е създал, но ти да общуваш с художници, с адвокати, с учители, със земеделци, тъкачи и прочие,

с работници от всички положения. Това е истинският път.

(1, с. 430)

21 май

Ние казваме: „Бог ни обича!“ За какво ще ни обича Бог? За лентяйството ли? Казваме: „Бог е милостив.“ За какво ще е милостив? Може да бъде милостив за способния човек. Може да съм хванал лош път и Той може да е милостив, да ме отклони от лошия път, да ме тури в добрия път и да ме тури на работа. На работа иска да ме тури Господ! Вие искате да отидете при Него! Господ няма нужда да ходите при Него, Той има нужда да работите за Него. Вие искате да отидете, да Го видите. От това Той няма нужда. Вие можете да Го видите навсякъде. Щом искате да Го видите, вие нямате ясна представа за Бога. Искате някъде да Го зърнете, да Го погледнете. Ще се заблудите. Можеш ли да работиш за Господа, да работиш на нивата? Ти, като работиш на нивата, един ден Той ще мине там и ще те попита: „Как отива работата?“ Тъй, както

работиш, Господ ще мине и ще ти се изяви - до степенята, до която ти си в състояние да разбереш.

(2, с. 29)

22 май

Светът, в който живеете, вие не го разбирате и вследствие на това и за духовния свят нямате ясна представа. Какво нещо е духовният свят? Вие нямате ясна представа за него. Духовният свят е точно такъв, какъвто е и този свят. „Защо не го виждаме?“ Ти този свят трябва да се постараяш да видиш - ти не виждаш този свят както трябва!

(2, с. 337)

23 май

Съществува известна Божествена идея, известен ред и порядък, който Бог е създал със Своята мисъл. Ние трябва да разберем този ред и порядък, понеже сме обгърнати от него. Ние сме потопени в този свят. Този свят няма да се съобрази с нашия, но ние трябва да се съобразим с него.

Нашият свят е нагостен спрямо този обективен свят. Аз не говоря за външния свят, който хората някой път създават, той е преходен. И когато влезем в стълкновение с този обективен свят, тогава идват ненужни страдания.

(2, с. 276)

24 май

Тепърва трябва да изучите азбуката на природата. Доста време ще се изисква да се изучат нейните букви. Казвам: в природата съществува един външен, обективен свят и един вътрешен свят, субективен. Често нашият вътрешен свят, нашите вътрешни разбирания, влизат в стълкновение с обективния свят. Аз наричам в дадения случай „обективен свят“ Божествения свят.

(2, с. 276)

25 май

Никой учител в света не е в състояние да изправи работите на човек, който не иска да се изправи.

(2, с. 127)

26 май

Ако аз те обичам, за да ти взема нещо, и ти ме обичаш, за да ми вземеш нещо, тогава се намираме в противоречие. Единият трябва да взема, а другият трябва да дава. Който дава, той извършва Божествената воля, а който взема, той оценява Божественото. Единият върши волята Божия, а другият преценява Божието благо. Следователно, когато аз в себе си вземам Божието благо, аз се уча от него, защото от Любовта човек може да се учи. После върши волята Божия.

(1, с. 226)

27 май

Сега да ви кажа защо е по-благословено да даваш, отколкото да вземаш. Знаете ли какъв е законът на даването и на вземането? Като даваш, винаги носиш светлина. Щом даваш, светлината идва в ума ти; щом вземаш, това винаги носи тъмнина. Всички вие искате – все сте ученици на тъмнината. Всякога вземането носи тъмнина. Само с едно изключение то носи благословение, но всяко друго вземане е от земята. Като

Вземаш, трябва да се молиш да го превърне Бог в светлина. Всички искат все да вземат. Имай в гушата си мисълта да даваш от себе си, защото така светлината ще дойде. Като гадеш, Бог се проявява, а като вземеш, вземай с мисълта и с желанието да гадеш условия на другите да се прояви Бог чрез тях.

(2, с. 150)

28 май

Да имаш една мисъл: ако вземаш от някого, вземай, за да му гадеш възможност да ти направи услуга, за да се зарадва той, да се прояви Бог; но ако искаш да вземеш, за да забогатяваш, ти ще носиш тъмнината в себе си, това е една лъжлива идея. Оставай на хората да ти дават, давай им условия само за да се прояви доброто в тях, не за да ти услужват – то да не бъде целта! Ако искаш като човек да вървиш напред, всякога имай в себе си мисълта да даваш. Защото Бог е, Който постоянно дава. Той е светлина.

(2, с. 150)

29 май

Новото е: вложете у себе си желание да давате, да бъдете проявление на Бога, а не да очаквате другите хора да бъдат добри към вас. Когато те стават добри, вие тогава добри не можете да бъдете. Във всеки момент проявете най-малкото добро, което можете да проявите. Проявете го – и вие ще се повдигнете една степен по-високо. Най-малката любов, най-малката истина, която можете да проявите – проявете ги! Най-малката светлина, колкото и да е малка – проявете я! Пратете една мисъл в света! Казваш: „Какво мога да направя сам?“ Милионите капки са, които образуват реките и океаните. Твоята мисъл може да е капка, но всичките милиони капки събрани, образуват големите морета. Не се обезсърчавайте!

(2, с. 151)

30 май

Когато говорим за спънки в живота, спънките не са отвън. Ние сами ги създаваме. Това, което сами го създаваме, сами

трябва да го изправим. Това, което не си създал, не си туряй задача да го изправиш. Не изплащай чуждите дългове, преди да си изплатил своите. Като изплатиш своите дългове, ще имаш пари, ще изплащаш и чуждите. Като казвам така, ще изпаднете в друга погрешка. Христос изплати дълговете на света, но Христос беше изплатил Своите дългове. Всичките Му дългове бяха изплатени! Той имаше в излишък капитал, богат беше и можеше да изплаща.

(2, с. 158)

31 май

Ако отношенията между бащата и майката не са правилни, те не могат да родят дете талантливо или гениално. Следователно отношенията между бащата и майката ще определят дали това дете ще бъде любимо, или не. Детето е един резултат. То е резултат на любовта, която имат бащата и майката към Бога. Когато двамата души имат правилна, Божествена Любов, тогава се ражда талантливо, гениално дете. Гениалното дете показва пра-

вилното отношение, което хората са имали към Бога. За да се роди нещо във вас сега, и вие трябва да имате правилни отношения към Бога.

(2, с. 407)

ЮНИ

1 юни

Христос казва: „Ако не станете като малките деца.“ Не става дума за детето, което пълзи. Съвсем друго значение има тук тази дума. Тук тя означава едно същество, което съзнава, че е преминало през различни стадии на живота и е доволно и от детството, и от живота на възрастния, и от старостта – едно особено състояние. Онези три състояния са само едно подготвително състояние за новото детинство. Когато Христос казва „ако не станете като деца“, Той разбира следното: старият да стане като дете, да има онова смирение – да не мисли, че знае много.

(2, с. 175)

2 юни

Трябва да бъдете герои! Героят трябва да носи своите мъчнотии. По какво се отличават светиите? Христос като гойде на Земята, страгаше. Той каза: „И вие ще

страгате.“ Нищо, че страгате. За какво страгаше Христос? Страгаше за нещо, научи се на нещо. Ти питаш: „За какви грехове са страданията?“ За никакви грехове не са. Провидението просто иска да изпита твоето геройство – гали можеш да страгаш, или не. Може да страгаш за някаква погрешка, но някой път и да нямате погрешки, пак ще страгате. Ако не за твоите погрешки, за чуждите погрешки ще страгаш. Във всички случаи ще опиташ какво нещо е страданието.

(2, с. 170)

3 юни

Писанието само загатва, че в човека живее един стар човек. Стар човек и един млад човек. Три човека живеят едновременно. Вие сега, които съзнавате, съзнавате съзнанието на един стар човек, който ходи и само търси погрешките, малките работи търси, и един млад човек, когото Писанието нарича „чаго Божие“, „малко детенце“. То е кротко и добро. А вие – трети – наблюдавате.

(1, с. 389)

4 юни

Сегият стари братя и сестри и очакват, казват: „Какво ли е било във времето на Христа?“ Аз ги разбирам, те искат да бъдат във времето на петдесетниците, да слезе Духът върху тях. Каквото е станало тогава, няма да се повтори. Нещата не се повтарят. Онези дванадесет апостоли принесоха резултат, който няма защо да се повтаря сега.

(2, с. 102)

5 юни

Ще кажете: „Това не съм постигнал, онова не съм постигнал.“ Постижението в живота не става така лесно. Това постижение е възможно само при следното условие. Писанието казва: „Аз ще изпратя Духа Си и Той ще ви научи.“ А това изпращане на Духа е благоволенieto на Бога. Използвайте ония условия, които Бог е създал за тебе. Не искай повече. Използвай тия положения, които съществуват вече.

(1, с. 451)

6 юни

Лъжата произтича от факта, понеже искаме да сложим в основата на живота материята. Материята е само една възможност на Духа. Това са условията, при които Духът може да се прояви. В материалния живот вие не ще можете да намерите смисъл – там ще намерите само външните условия. Ти ще се облечеш и тази форма ще зависи от Духа. Духът е използвал формите на материята.

(1, с. 288)

7 юни

Ако оставиш човешкото тяло без съзнание, то не може да устои. Без съзнанието човек като тяло няма основа. Ти трябва да мислиш! Целият ваш живот не е много устойчив. Колкото е устойчиво съзнанието, толкова и тялото. Устойчив си, докато мислиш правилно. Там се иска тънък анализ! Вечерно време си направи един отчет. Намери престъплението – не в неговата черна форма, но в онова далечното, в малкия му още виг!

(2, с. 377)

8 юни

Вие казвате: „Аз съм свободен!“ Но свободата е място на престъпления. Само онзи, който е свободен, може да направи престъпление. Можете да гадете сега само един повод, за да направите едно престъпление в бъдеще. Но ако искате да се повдигнете, да не сте в това плачевно състояние, трябва да имате едно отлично съзнание – да гледате широко на света, който Бог е създал. Всички хора са на изпитание и в доброто, и в злото. И трябва да влезете в положението на всекиго едного.

(2, с. 377)

9 юни

Всички вие гледайте да бъдете полезни на себе си и на своите ближни. Не се обезсърчавайте! Понякога вие се обезсърчавате, постоянно си казвате: „На нас никои не ни обръща внимание.“ Животът има две страни: външна – обективна, и вътрешна. Едновременно тия две състояния не можете да ги имате: щом ви обръщат внимание отвън, отвътре ще ви липсва нещо; ако

отвътре ви се обръща внимание, отвън ще ви липсва нещо. Едновременно не можете да имате внимание отвън и отвътре. Или отвън, или отвътре. Засега за някои от вас е необходимо да имате внимание отвън, а за други – отвътре. Защото външното внимание, то е една страна на Любовта, а вътрешното внимание е друга страна на Любовта.

(2, с. 202)

10 юни

Казвате: „Да гоїде Христовата Любов.“ И чакате тая Любов. По кой начин ще гоїде Христовата Любов? Христос чакаше ли Баща Му да гоїде отнякъде? Той казва: „Аз живея в Отца и Отец живее в Мене, и изпълнявам Неговата воля.“ Че ако вие чакате Христа отвън, вие нямате понятие за Христа. Вие ще кажете: „Аз съм в Христа и Христос е в мене“ – нищо повече.

(1, с. 52)

11 юни

Разчитай на онова, което Бог е вложил вътре в тебе, а другите неща са само помагателни средства: и светиите, и ангелите, които ще дойдат. Но първо разчитай на онова, което Бог е вложил в тебе. Ако разчиташ на него, ти си на правия път. Всички други влияния ще дойдат и ще съдействат. Но ако ти оставиш Божественото, което е вложено в тебе, и се осланяш на този или онзи, на светии и пр., то е изгубена работа, ще загазиш. Светиите идват при тебе тогава, когато разчиташ на Божественото, защото те имат божествените способности, та отиват там, където хората обичат и разчитат на Божественото в себе си.

(2, с. 104)

12 юни

Докато вие вярвате в Божественото, което е във вас, не търсете Божественото извън. Ако Бога не можеш да Го намериш вътре в себе си, вън никъде не можеш да го намериш. Но това „вътре“ не е във вашето тяло. Под думата „вътрешен живот“ се

разбира Божественият живот, неограниченият живот, вечният живот. Това е вечното благо, което никога не се нарушава. Това е онзи чистият извор, дето водата постоянно блика. Това трябва да разбирате под Божественото.

(1, с. 359)

13 юни

В Писанието е казано: „Вашите тела са храм на Бога.“ Но не физическите тела. Тялото в дадения случай е грехата. Дрехите са потребни, но грехите постоянно трябва да ги мениш, понеже растеш. Божественото си остава Едно.

(1, с. 359)

14 юни

Като си се родил, ти си се раздвоил на две страни. Имаш две очи – дясно и ляво. Едната ти страна е деликатно сложена, а другата – груба. Едната страна на лицето ти има мъжки черти, другата – женски, криви, деликатни. Някой път лицето се изпъстря с начупени линии. Това показва, че

сте минали един живот много бурен, разбъркан. Вашето тяло е една книга, на която е написан животът ви. Вие трябва да го четете, за да може да се справите. Това, което носите, то е само част от човека. Човек не е въплътен още напълно в тялото. Вие не сте още напълно въплътени и ще станете господари, когато пресъздадете тялото си. Сега вие се нуждаете от външна подкрепа. Първото нещо, което сега ви спъва, това са вашите мисли.

(1, с. 279)

15 юни

Да мислите добре, значи да обичате Бога. Да чувствате добре, значи да обичате ближните си. А да изпълнявате волята Божия, значи да обичате себе си. Това е практическият метод. Та Любовта към Бога има отношение към нашата мисъл. Трябва да очистите мисълта си! Любовта ни към Бога трябва да бъде повече от идеална – съвършена трябва да бъде.

(2, с. 235)

16 юни

Хората се плашат от Любовта. Онези, които са сухи гървета, се плашат от огъня. Онези, които са от желязо, ще кажат на огъня: „Ще светнем ние в тебе.“ Всякога този огън може да превърне сухото гърво в пепел, но пък пепелта е най-хубавата тор. Любовта може да стопи и желязото. Това е пречистване на желязото. Онази топлина, която Любовта образува в човека, не трябва да ви плаши. Тя ще изгори сухите гървета, а железните работи ще стопи. И всичко ще тури в ред и порядък.

(2, с. 412)

17 юни

Ако вие не говорите добре, ако не мислите добре, чувствате и постъпвате добре, вие ще деформирате себе си. За да се формира добре, човек трябва да мисли, чувства, говори и постъпва добре. Това са четири начина, по които човек може да пресъздаде своето тяло. Това е наука.

(1, с. 245)

18 юни

Казвам сега: съвършено безкористие! Не самоотричане. Самоотричането е път към безкористието. Ето какво е безкористието: всичко онова, което Бог ти е дал, да го разгадеш на хората, да не употребиш нито една стотинка за себе си. Това е безкористие. Щом загържиш една стотинка, ти си опорочил вече тази работа. Щом казваш: „Защо Господ не е помислил за мене?“, с това ти вече опорочаваш мисълта си. Бог не прилича на тебе. Той те има предвид. Бог, като те е създал, толкова големи благословения ти е дал, а ти цял ден седиш и си недоволен, че не ти е дал.

(2, с. 233)

19 юни

Намериш пари на пътя. Нямаш нужда. Къде ще ги поставиш? Върви по пътя, гръж ги, не ги туряй в джоба си. И като видиш някой беден човек, дай му ги. Нали като намерите някой предмет, слагате го на определено място – нали има място за изгубени предмети? Като намериш пари,

къде трябва да ги туриш? Това са правила в живота.

(2, с. 126)

20 юни

Ти не трябва да уповаваш на условията. Трябва да знаеш как да ги използваш. И при липсата на тия условия – пак не трябва да се обезсърчаваш. При малките възможности – пак не трябва да се обезсърчаваш. На Земята всякога съществува една малка възможност, ако съзнанието ти не е будно, да си създадеш едно голямо нещастие.

(2, с. 369)

21 юни

Сега всички вие се изплашвате някой път от лошите условия на живота. Лошите условия сегят в неразбирането на пътищата, в които Бог ви постави. Бог може да ви постави в лоши условия, но мисълта, която е у Бога, е отлична, не е лоша. Но вие, като не разбирате пътищата на Бога, разбирате мисълта на Бога погрешно, и се намирате в едно смущение.

(1, с. 171)

22 юни

За тялото, което сега е създадено, казват, че било голямо величие! Един евангелист казва, че чудно и страшно е създаден човек! Не, стар автомобил е той! Дето се казва в Писанието: „Чудно и страшно е създаден човек“, авторът на тези гуми подграбира Съвършените същества, а не тия глупави хора. Ти не си господар на мозъка си, на праната си, на съня си.

(2, с. 40)

23 юни

Любовта към Бога е там, отдето ние възприемаме. Под Любов към Бога аз винаги разбирам това, което дава живот. Щом обичаме Бога, ние ще възприемем нещо от Него. А щом обичаш ближния си, ще му дадеш нещо от себе си. А в Любовта към себе си ти ще направиш отчет какво си спечелил от Любовта към Бога и към ближния и ще го туриш в касата си. Ако си обичал правилно Бога и ближния, ще имаш правилна обмяна. Любовта към себе си е печалбата, която имаш. Ако имаш печалба, значи пра-

вилно си взел при Любовта към Бога и правилно си гал при Любовта към ближния.

(2, с. 315)

24 юни

Външната страна на тялото не е съществената. Това, че някой остарял, това още не е същественото. Хората гнес остаряват от тревоги. Но в света стават ред промени, вследствие на което всички неща вървят към развитие. Казвате: „Ние трябва да остареем.“ Ако човек върви по Бога, той никога не трябва да остарява. Човек трябва да стане възрастен в Любовта. Наместо да стане възрастен обаче, той остарява.

(1, с. 18)

25 юни

Ние не вършим волята Божия, не разбираме волята Божия, като казваме: „Остарял съм.“ Роптаеш, че си остарял. Можеш като човек да роптаеш, то е друг въпрос, но не е в Божествения план ние да роптаем. Можем да роптаем – свободни сме, но живо-

тът не сеги в роптанието. Това са блага! Щом дойдеш до Любовта – само Любовта е това в света, което примирява всички противоречия на живота; и ангелски, и дяволски, и хорски, и животински – всички противоречия примирява. Това е Любовта! Онова, което не може да примирява, то не е Любов. Това е моето разбиране.

(2, с. 84)

26 юни

Ние имахме впечатление, че някои хора са по-добри, а някои по-лоши. То е само привидна обстановка в тяхното развитие. Душите, които са излезли от Бога, първоначално са еднакво огарени, еднакво гаровити, но понеже различно се отдалечават, тези, които са по-близо до вас, ви изглеждат по-добри, а другите, които са по-далеч от вас, ви изглеждат по-невежи.

(2, с. 47)

27 юни

Ние трябва да приложим Божественото учение най-първо в нашия живот, в

мислите си, в чувствата си. И като ходиш, всеки ден да си благодарен, че си човек. Като срещнеш и най-лошия човек, да благодариш на Бога, че си го срещнал. Да намериш една добра черта в него. Да няма лош човек за тебе. Да няма лошо същество за тебе в света!

(2, с. 331)

28 юни

Вие не разбирате още живота. И най-лошият човек, който се приближава до вас, ви носи несметно богатство. Той е проявление на Бога. Вие имате да научите нещо от него.

(2, с. 356)

29 юни

Знание е нужно, защото, докато човек е на Земята, не може да се освободи напълно от злото. Така е и с най-светите хора. И човек като апостол Павел, който се обърна към Христа и го срещна Христос, и той казваше: „Виждам в себе си един закон, че когато искам да направя добро, не правя

доброто, а злото.“ Всичката философия на живота е в това: каквото и да ви говорят, докато не разберете основно пътя, по който човек трябва да се освободи, не можете да се справите. Но не механически да се освободи. Ние не сме свободни, защото се влияем от нашите желания.

(2, с. 69)

30 юни

Бог, като даде на апостол Павла онзи трън в плътта, каза му: „Моята сила се показва в твоята немощ.“ Когато ти си слаб, това показва, че ти възприемаш Божията Любов. Ако не станеш слаб, не можеш да възприемаш. Това състояние е следното: да се изпразниш вътрешно свършено – и само тогава ще се изпълниш. Като се изпълниш, ти наново ще станеш силен.

(2, с. 198)

ЮЛИ

1 юли

Апостол Павел казваше: „Аз искам да се разпъна, за да могат евреите да влязат в Царството Божие.“ Христос умря за всички, а Павел беше готов да умира за Израеля! То е тщеславие. То е неразбиране. Христос му каза: „Когато разбереш и съвършено очистиш сърцето си, твоят трън ще излезе.“ Апостол Павел се очисти. Четете 13 глава от Първото му послание към Коринтяните. Като говори за Любовта, той има съвсем друго разбиране вече.

(2, с. 225)

2 юли

Нали и апостол Павел имаше трън? Три пъти се моли той на Господа, да го освободи от него. Само че апостол Павел искаше Бог да му извади тръна изведнъж, а Господ му каза: „Ще почакаш малко.“ Апостол Павел трябваше да се очисти. Неговият ум не беше чист. Той обвиняваше християни-

те и съизволяваше на тяхното убиване. Да ви приведа гумите на Христа. Христос му казал: „Когато свършено очистиш своята мисъл, да не си вече старият евреин – да мислиш само за еврейския народ, само да убиваш, тогава можеш да влезеш в живота.“

(2, с.225)

3 юли

Вие ще кажете: „Какво имаме ние?“ Че какво искате? Големи неща ли искате? Аз се радвам на веждите си повече, отколкото на всичко друго. Като си погледнеш веждите, като си попишаш ушите, очите, носа – това е богатство! Целият свят е за тебе направен! Какво искаш ти?

(2, с. 295)

4 юли

Ако се занимавате само с отрицателните мисли на вашия живот, ако сте недоволни – недоволни сте от майка си, от баща си, от брата си, от сестра си, от вашите съседи, навсякъде сте недоволни, питам тогиз: какво искате? И вие търсите

Христа! Защо Му е на Христа такъв човек?
Христос ще каже: „Защо Ми е потребен
един човек, който е недоволен от всичко?“
Защо си потребен на Христа? За чешит.

(1, с. 392)

5 юли

Онзи от вас, който иска да му разкрия малките тайни, аз ще го туря най-първо на този опит: да цзмаже една къща с копринена греха, без да капне нито една капка отгоре му. Тогава ще му кажа: ти си един от учениците, комуто мога да поверя тайните. Ако падне една капка, няма да му ги поверя, понеже от тая капка той ще направи толкова бели, че и мен ще повлекат под съдебна отговорност като интелектуален подбудител на престъплението. Това е един анализ. Казвам: престъплението се заражда в ума ви за нищо и никакво.

(2, с. 370)

6 юли

„Ако словото Ми пребъдва във вас, и вие пребъдвате в Мене.“ Какво разбирате

под думите „Словото Ми пребъдва във вас“ и какво подразбирате под думите „и вие ще пребъдвате в Христа“? Когато Словото пребъдва в тебе, тогава то ти казва: „Какво искаш да направя заради тебе?“ А пък когато пребъдва Христос, ти ще кажеш: „Какво да направя за Тебе?“ Като един слуга ще бъдеш готов, каквото ти се каже, да го изпълниш, без никаква философия.

(1, с. 209)

7 юли

Някой пита: „Онази младата сестра защо идва толкоз често при вас?“ Казвам, за две неща идва тя – търси Великото малко и Великото голямо. За две неща идва при мене – или за Любовта, или за свободата. При когото и да отиде една млада мома, тя търси две неща, все едно гали при мене, или при вас. Дали ще ги намери, то е друг въпрос. В себе си тя има едно противоречие.

(1, с. 134)

8 юли

Между вашето мъчение и моето каква е разликата? И аз се мъча. Вие се мъчите, че нямате къща, и страгате. А пък аз се мъча, че тая къща спъва този човек да живее добре. Вие се мъчите, че нямате пари, а пък аз се мъча, че тия пари спъват човек да живее добре. Парите са спънка. Ти уповаваш на едно нещо, което не може да даде никакъв живот.

(1, с. 368)

9 юли

Една сестра дойде при мене и ми казва: „Учителю, тук учим Евангелието, да се запознаем с Христа и Бога. Към тебе се гържа“ – ми казва тя. Тя ми казва: „Аз чувствам, че при Христа не мога да отида, но се гържа за тебе.“ Не е така лесна работата! Аз казвам: „При Христа трябва да отидеш!“ Трябва да се отиде при Христа. За да отидеш, трябва да стане някой проводник за вас. И при Бога за да отидеш, между Бога и нас трябва да има среда. Не трябва да се обезсърчаваме.

(1, с. 88)

10 юли

Любовта до известно време прощава, но от известно време нататък не прощава. Водата изпира, но в първата вода, която е изпирала известни петна, втори път в нея вие не можете да изперете петната. Чистата вода изпира, но нечистата – не. Как ще разберете това място в Писанието, дето се казва: „Гневът Божий и гневът на Агнето (на Христа) ще бъдат един ден върху синовете на непослушанието“? И казва се на друго място: „Ще изтребя с огън вашите синове.“ Сега вие смятате, че Христовата Любов значи вечно да грешите и Той вечно да ви прощава. Ако вечно ви прощава, вие нищо няма да научите.

(2, с. 11)

11 юли

Някои казват: „Научи ни, Учителю!“ За да ви науча, трябва да ме слушате. И най-първо, аз не съм намерил хора, които да ме слушат.

(1, с. 36)

12 юли

Ако остане аз да ви уча, то вие ще си останете невежи през целия живот. Аз съм за вас само едно условие за онова, което Бог е вложил във вас отначало на Битието. Има нещо вложено във вас. Аз съм само едно условие, за да узрасне хубаво, което Бог е вложил във вас. И като узрасне то, аз ще зная, че съм работил, понеже съм извикал Божественото във вас. Ако пък не извикам Божественото във вас да се прояви, значи аз зная, че не съм постъпил както трябва.

(1, с. 88)

13 юли

Искам да ви накарам да мислите. Целта ми не е да ви коригирам. Аз не искам да се занимавам с вашето минало и с вашите възгледи. Какво мислите за мен – това е второстепенно. Какви сте били в миналото – и това са неща второстепенни.

(2, с. 220)

14 юли

Оставям сега мисълта: да възприемете Божията Любов и с това, което възприемете – Божественото – да видоизмените всички ваши разположения, които сега имате.

(2, с. 330)

15 юли

Като умираме, ние умираме, понеже не знам как да живеем. Аз съм забелязал, вече трийсет години след всяка моя най-хубава проповед все ще има няколко души да се скарат, и то от най-добрите ми ученици.

(1, с. 468)

16 юли

Аз разглеждам нещата от друго гледище. Разглеждам живота по отношение на Божествения живот, за да видя има ли известно несъответствие между моя живот и Божествения живот. Божественият живот е една идея, която трябва да се постигне, и трябва да се работи дълго време за това.

(1, с. 451)

17 юли

В духовния свят няма бунища. Искам да ви кажа: не оставяйте никакви бунища вътре в себе си! В ума си не оставяйте излишъци. Всяко нещо да изчистите – и сърцето си, и ума си. Сърцето по-мъчно може да се изчисти. Умът ви обезателно трябва да бъде чист. За да сполучите в света, не се спирайте върху вашите нещастия. Защото за каквото мислите, то идва при вас.

(2, с. 177)

18 юли

В природата няма нещастия, няма никакви спънки, абсолютно никакви спънки в пътя на никого; пътят, по който вървиш, е толкова гладък, че няма препятствия. Ако се отбиеш обаче от пътя в храсталака, ще намериш хиляди спънки. И ще кажеш: „Какъв е този свят!“ Светът е добър, но ти си оставил естествения път и си влязъл в храсталака, в тръните. Ти взимаш брагва и почваш да сечеш тръните, за да си отвориш път. Но така съвсем ще загазиш.

(2, с. 155)

19 юли

Та сега в прочетената глава се говори за пришествието, а пък пришествието на Господа не може да стане, докато човек не познае злото в себе си и да го отдели. Човек трябва да има ясна представа за доброто и злото, което е в него, и същевременно да познава пътя, по който трябва да върви. Три неща са те, които успоредно вървят. Единият път, по който вие вървите. Другият път е път на злото. Злото го известно време ще върви с вас, но после ще си върви, ще ви остави... И благодарете, че вие сте свободни от ония неприятности, които досега ви спъват в живота.

(1, с. 410)

20 юли

Ще помагаш на човек, който иска да извърши волята Божия. Не помагай на човек, който не иска да върши волята Божия. Не отивай с него! Не му помагай! Защо? Защото онзи казва: „Слез долу! Царят заповява!“ Какво ще отговориш? Илия отговори: „Огън да слезе върху вас!“ Смел беше Илия!

(2, с. 220)

21 юли

Ако ти кажа, че не трябва да обичаш някого, ето какво разбирам. Можеш да обичаш някой човек, който върви пред тебе в същата посока. А човек, който е зад тебе, не можеш да го обичаш, защото ще останеш назад. Защо на Лот, когато излезе от Содом и Гомор, ангелът му каза: „Никой от вас да не се обръща да гледа назад“? Лот послуша, но жената на Лот се обърна – и стана на сол.

(2, с. 224)

22 юли

Ти като вървиш към Бога, тия, които са зад тебе, не можеш да ги обичаш. Кои можеш да обичаш? Ония, които са напред. И ще имаш стремеж да вървиш по пътя, по който всички отиват към Бога. Това е свещеният път! Млади и стари, които и да са – те няма да се спрат да те чакат. Ти ще усилиш, ще ускориш хода си и ще ги настигнеш. Ще вземеш едно място сред тях и ще тръгнеш с тях. Това е пътят. Така трябва да разглеждаме нашите възгледи.

(2, с. 224)

23 юли

Любовта към Бога съдържа една велика тайна: тя е, която може да разреши ония палеци въпроси, които ни смущават. Навсякъде можеш да я приложиш. Една жена, за да се избави от всички нещастия, трябва да има Любов към Бога, към ближния си и към себе си. Един мъж – също. Един учен – също! Всички трябва да имате това. Тогава въпросите лесно се разрешават. Всички спорове в света стават, защото липсват тези елементи.

(2, с. 316)

24 юли

В какво седи културата? Сегашната култура започва с чистотата. Идете в света – навсякъде изискват чистота. И от духовните хора изискват същото. Те са много претенциозни. Светските хора са започнали много добре отголу, от физическия свят. Ние трябва да внесем чистотата в духовния и в умствения свят. Туй, което светът прави, ние трябва да го внесем и в чувствата, и в ума – да приличаме на тия

хора в света. Почнете от грехите – да са чисти! После чистотата трябва да я пренесем вътре, чувствата трябва да бъдат чисти.

(2, с. 246)

25 юли

Здравият може да ходи бос сутринта, но болният – не. Аз бих го посъветвал да ходи бос към 11 часа, когато се стопли земята. Постепенно да се научи. Известни правила не са за всички еднакви, това е само за лекуване.

(2, с. 108)

26 юли

При Любовта има един прилив – известни сили в Природата се вливат в душата. Някой път човек може да затвори този извор или тази енергия може да престане да се влива в душата и тогава човек изгубва Любовта. Любовта може да се изгуби. Това, което ти чувстваш, престава да го чувстваш, и това се нарича изгубване. Течението си съществува, но това, което

се влива вътре, то изчезва. Има вливане на светлината и в човешкия ум. Престава вливането, престава и мисълта. Има вливане, наричат го инфлукс. Щом престава вливането, тогаз престава и чувстването и тогава се намира човек в едно противоречие. И противоречието се състои в това: тогава човек усеща в живота си една празнота, и в живота нищо не го привлича. Но дойде това течение и животът пак се осмисля.

(1, с. 413)

27 юли

Помнете, че има Един, Който ви обича, и няма какво да се обезсърчавате. Сега Този, Който ви обича, някой път може чрез някои външни хора да ви покаже това. Но да допуснем, че Той чрез външни хора не се проявява, какво трябва да бъде тогава вашето положение?

(1, с. 305)

28 юли

Ние седим и казваме: „Мене няма кой да ме обича.“ Идеята не е права. Ти не разсъждаваш правилно. Има Един, Който ви обича. Всеки ден за тебе изгрява Слънцето. Слънцето, като изгрее, те търси. Има едно същество, което, като излезе, те търси. Слънцето те обича. Под Слънцето аз разбирам Бога, Който те е създал. Както ние се интересуваме за една своя картина, така и Бог се интересува за когото и да е. Той се интересува как ти растеш, дали онова, което е вложил в тебе, расте, или не. Ако ти не си Го видял, то е друг въпрос. Може твоето внимание да е било отвлечено някъде.

(1, с. 305)

29 юли

Когато Провидението иска да ви даде голямо благо, то ви праща предварителни страдания. Дъждът е благо, което Провидението ще ви даде – страданието. И след това ще дойде радостта. Всякога, когато ще ви дойде голямо нещастие, голяма скръб, то това голямо изпитание ще

се предшества от голяма радост. Затова всякога наблюдавайте: дойде ли ви голяма радост, то непременно ще ви дойде голяма скръб. Наблюдавайте. Ако ви дойде голяма скръб, то след нея непременно трябва да очаквате, че ще дойде голямо Божие благословение.

(1, с. 211)

30 юли

Та сега онова, което е посято във вас, трябва да възрасне. Има много неща, посети във вас, за които трябва особена Божествена енергия, за да могат тези семена, тия гарби, да израснат. Например ако Слънцето изгрява, и вие не излезете да се поставите да ви огреят слънчевите енергии, вие не може да приемете тази прана, която очаквате от Слънцето. Ще излезете и ще изберете най-хубавото място.

(1, с. 307)

31 юли

Чрез светлината ще мислиш право, чрез въздуха ще добиваш сила, чрез водата животът влиза в тебе, чувствата. Твоите чувства не могат да се облагородят, ако не знаеш законите на водата.

(1, с. 284)

АВГУСТ

1 август

Не се спирайте да чоплите защо се е родило злото в света и защо се е родило доброто в света. Те само ви показват пътя към великата цел, която има да постигнете. И когато отидете до това място, вие няма да разрешите всичко, но ще получите един добър прием. Ще бъдете както един пътник, който е пътувал дълго време в планината и е достигнал най-сетне до една хижа. Но той няма да живее там през цялото време. Ще получи един хубав прием там, през тази нощ ще прекара добре и ще благодари на Бога, а на другия ден ще си вземе шапката и ще продължи пътя си. И в най-големите страдания вие ще се спрете в някоя Божествена хижа, и ще ви приемат, и пак ще се върнете назад весели, радостни и спокойни. А не да казвате: „Не ми се живее вече.“

(2, с. 131)

2 август

Някой път питат: „Този гали е от нашите, или не е?“ Всеки човек, който обича, е от нашите. Ти щом обичаш, си от нашите. Щом не гържиш Любовта, ти не си от нашите. Всички хора, които обичат, са все от нашите. Ти казваш: „Няма такива хора.“ Има! Те не са един, това са милиони. Навсякъде ги има, но това е в съзнанието.

(1, с. 366)

3 август

Като се научите да поемате въздуха, ще влезе богатството, Божественото, и ще излезе вън от вас. И ще твори то, след като издишате. Какво казвате вие? Можете да направите опит. Ако с всяка вдишка вие благодаряхте на Бога, вие не щяхте да знаете какво нещо е сиромашия.

(1, с. 367)

4 август

Любовта се определя така: тя е като Слънцето! Всякога, когато те озари един

лъч от Слънцето, той внася живот в тебе. Ако не те озари, ти се лишаваш от Божията Любов. Казваш: „Какво нещо е Божията Любов?“ Когато проникне в тебе един Божествен лъч на Любовта, идват вярата, надеждата, вдъхновението. Щом се прекъсне този лъч, ти веднага пак се обезсърчиш.

(2, с. 215)

5 август

Трябва един ден, когато и да е, да се съблечем от сегашния живот. Това е една работа много важна! Ако можем да се освободим от сегашния живот, както Бог изисква, то е най-голямото благо. Но не да се освободим по начин, както ние искаме. Аз мога да освободя един човек, но не е там въпросът. Аз се спирам и виждам недоволството на този човек – мога да му покажа пътя, по който той сам може да се освободи от своето недоволство.

(2, с. 233)

6 август

Апостол Павел се оплаква от един трън. Какво предполагате че разбира апостол Павел под „трън“? Плъттта трябва да тръгне непременно по пътя на Духа, за да стане в нея едно преобразуване. Има борба между Духа и плътта. Вие всички имате сега една много трудна работа. Някой път виждам, че плътта у вас е мъж – не се погичнява. А някой път, като се влюби, погичнява се. Тогава е жена. Тези състояния се променят. Човек мисли, че е мъж, и човек мисли, че е жена – това са състояния. Да кажем, че има Същества в света, които не се мислят нито жени, нито мъже, а се мислят човеци. Човек е онова вечното, което с Бога живее, и в което Бог обитава, а пък това – мъжът и жената – са преходни състояния, в които човек прогресира и които са необходими за човешката еволюция. Но един ден човек трябва да напусне мъжката и женската форма и да гоиде до свършената форма.

(1, с. 327)

7 август

Та гледайте сега да правите, но не изкуствено, онези разумните връзки. Оценявайте нещата. Вие срещате един човек по пътя. Този човек не е случайност. Той ще играе важна роля във вашия живот. Ако знаете как да се поставите с него, това ще бъде едно щастие за вас. Той е от Бога изпратен.

(1, с. 306)

8 август

Та целият външен свят, всичките тези промени, които стават в Природата, не са нищо друго, освен да внесат една промяна и обнова във вас. Например облачно време, дъждовно време, слана и прочее, всички тези промени имат за цел да изменят нещо. Всички тези промени имат за цел да изменят нещо във вас по един обективен външен начин. Бог ни действа предметно. Ние не сме дорасли още, за да разбираме вътрешната страна на Природата и като деца трябва да се учите от външната ѝ страна. И тези линии после може да ги съедините.

(1, с. 309)

9 август

Многото бърбрене, многото приказване не е хубаво. Природата говори малко, тя не обича много да говори. И тези букви, и те не обичат да говорят много. Тя малко говори, повечето мълчи. Тя говори само при един случай. Само при един случай може да я заставиш да говори – или ще направиш една много голяма погрешка и тя веднага ще ти проговори, или ще направиш едно голямо добро. Щом направиш една погрешка, тя веднага ще ти каже нещо. И щом направиш едно голямо добро, тя пак веднага ще ти каже нещо. А щом не вършиш нищо, тя не ти говори.

(1, с. 178)

10 август

Днес да си вземете гвете стомни и всички да отидете горе, на планината, да ги напълните с вода и да се върнете. Не пийте вода, която другите са донесли! Сами да си донесете отгоре! Това е Божията Любов.

(2, с. 203)

11 август

Не се спирай в пътя си! Ти си се запътил за вода, за Божествения извор – не се спирай на сред пътя да просиш от любовта на другите хора! Иди, напълни си стомната и като се върнеш, никому не давай! Ще кажеш: „Може ли това?“ Като се върнеш, дай на ония, които не могат да ходят на извора, които са сакати, клосни, хроми, а който е със здрави крака – да се стегне, този син майчин! Щом си здрав, стегни се – нагоре, към извора! На здрави хора не давай! На ония, които са клосни, дай им по една малка чашка, можеш да им дадеш.

(2, с. 193)

12 август

В Природата всичко, което правите, се хроникира. Понеже изразходвате при работата си известно количество енергия, и Природата гържи точна сметка, къде е отишла изразходваната от вас енергия, и тази енергия трябва да се навакса отнякъде. Пише се точно къде е изразходвана и за какво, в справочните книги на Природата,

В акашовите ѝ книги. Та съдбата на човека е написана – всичко, каквото си мислил, чувствал и постъпвал, съзнателно или несъзнателно, като си спал или като си бил буден.

(1, с. 332)

13 август

През 12-те часа на деня, откакто изгрее Слънцето, всеки един час, в първата минута на часа да се концентрираш и да се помолиш на Бога. За един ден 12 часа, по една минута – 12 минути ще се молиш на Бога. Щом дойде часът, изведнъж, каквото правиш, ще престанеш и ще се помолиш. Ще се пренесеш 12 пъти на ден. За десет дена по един път всеки час ще се пренасяш. Този опит не е за всички, а за способните ученици.

(2, с. 172)

14 август

Цялата природа отвън, всичко, което става отвън: вятърът, облаците, растенията, хората, които срещате, разговорите – всичко да бъде за ваша полза, за ваш

стимул; каквото и да е, да стане стимул за вас – да разбирате волята Божия – във всички тия неща Бог е скрит – Той се изявява да види дали ще разберете Неговите пътища. Някой път написаните Божии работи са оцапани с човешки работи – ще вземете, ще изчистите, ще почистите Божественото, което е написано.

(2, с. 55)

15 август

Като вървите в живота, има методи на самовъзпитание, които трябва да прилагате и трябва всички да се поощрявате един друг. И трябва разнообразие, а не еднообразие. Ако аз бих водил един клас от хора, които се молят, щях да нареда така. Ако класът има трийсет души, щях да разделя „Отче наш“ на трийсет части, и на всеки човек ще каже откъде да започне, тъй че да прочетат молитвата като един човек. Един да каже първата дума, втори да каже втората дума и тъй нататък, докато дойде до края. Да има едно разнообразие. Сега не че като четем всички заедно, не е хубаво, но

ако се употреби гореказаният метод, ще се внесе разнообразие. Например един ще каже една гума и тогава ще обърнеш внимание следващата гума кой ще я произнесе, после – третата гума, и ще видиш какъв израз дава на всяка гума.

(1, с. 329)

16 август

„Брат“ и „сестра“, това са санскритски гуми.

(1, с. 137)

17 август

Писанието казва: „Да любим братята си.“ Ако вие кажете на някого „брат“, и не го обичате, то не вършете волята Божия. Ако го обичате, то вършете волята Божия и може да разчитате навсякъде. И тогава гърбите, които имате, ще ги развиете – и ще пеете, и ще пишете, и ще рисувате, и прочее. Каквито добри имате, ще ги развиете.

(1, с. 95)

18 август

Вие казвате сега за някого: „Той е от нашите. А пък онзи не е от нашите.“ Но коя е мярката? Христовата мярка е тази: „Всеки, който изпълнява волята на Отца Ми, той Ми е брат, баща, майка, той Ми е всичко. А пък всеки, който не изпълнява волята на Бога, нищо не Ми е той.“ В тази мярка е изпълнението на волята на Бога. Всеки, който изпълнява волята Божия – тях като писани яйца трябва да ги гържиш в ума си и не трябва да ги буташ. А пък този, който не изпълнява волята Божия, той никакъв не ти е.

(1, с. 214)

19 август

Едно нещо искам сега от вас. То е следното: да бъдете един отличен образ на Божията Любов. Не отвън да я хванете, но вие да сте вътре един образ на Божията Любов и в себе си да сте доволни, че можете да бъдете неин носител, проводник на Божията Любов. И няма нищо по-хубаво от това! Единственото нещо, което трябва

да остане във вас, е това. Като забравите другото, да остане това, а именно – да бъдете един отличен образ на Любовта.

(1, с. 42)

20 август

И на другия свят, и на този свят, дето и да е, да бъдете образ на Божията Любов. Да бъдете образ на Божията Любов не както другите. Всеки един от вас трябва да бъде един специфичен образ, не да си приличате... Трябва да има едно голямо разнообразие, да не си приличате един с друг, но всички да бъдете специфични. Като не си приличате – да се допълвате, да се приложи законът на допълнението. Ще се съедините в едно цяло и като съберете всичките части в едно място, и като гоїде Бог, през вас Той ще даде това, което липсва. Това е работа само на Бога. И Той като гоїде, ще разберете дълбокия вътрешен смисъл на живота, защо светът е създаден по този начин.

(1, с. 42)

21 август

Ако в сегашния живот, след две хиляди години, гоїде един евреин, който е служил на Бога по законите на жертвата, ако гоїде един християнин и гоїде един с новите разбирания, по какво ще се различават? Евреинът ще гоїде да търси според разбирането си една гургуличка, гълъб, за да ги заколи, та да изплати греховете си. Един християнин ще гоїде, ще целува иконите и ще се кръсти. А пък ще гоїде онзи с новите разбирания и ще стане проповедник. Не ти трябва вече волове, кокошки. Господ не иска да целуваш нещата, които хората са създали. Ти ще станеш проповедник на Божията Любов. Една запалена свещ ще бъдеш, и гето ходиш, хората да имат светлина. Между бедните, между страдащите... Не служете на Господа като стария евреин, не и като старите православни. Служете като Синове вече. Да бъдете като проводници на Божията Любов.

(1, с. 379)

22 август

Всички в живота, всички, които вървите в Божествения път, едновременно трябва да завържете. Всички в живота трябва да цъфнете и всички трябва да възприемете Божествената Любов. Ако само един цвят цъфне, а пък другите пъпки се повредят, това гърво боледува... Ако малките мушички усетят лъха на вашето цъфтене и дойдат при вас, то вие добре сте цъфнали. И тия мушички кои са? Тия мушички, това са страданията, които идат. Щом страдате, това показва, че вие сте цъфнали. Тия мушички идат да съберат това непотребното и ще го турят в кошера. Страданията - това са работни същества, които идат да човъркат, за да вземат непотребното. Без страдания не може да се оплоди цветът. Любовта без страдания не може да се изяви.

(1, с. 378)

23 август

Христос казва: „Както Отец Ме възлюби, така и Аз ви възлюбих.“ Любовта от

Бога се предава. Христос е бил проводник на Божията Любов. Тя минава през Него. Значи Любовта на Бога през мен може да мине във вас и да се предава наолу, всички може да обиколи. Така се предава Любовта. Един човек, когото Бог е обикнал, от него Любовта може да мине във вас и после във втори, в трети и т.н. Свързани са хората. Всички съставляват едно цяло. Трябва да имате ясна представа за това.

(2, с. 195)

24 август

Любовта към Бога щом влезе в твоята гуша, ти ще бъдеш една част от цялото човечество.

(2, с. 329)

25 август

Как се добива сега относителната свобода? Ти ще намериш един човек, ще го потърсиш със свещ някъде, към когото да се зароди в теб едно чувство на обич. Поне един човек да има, който в даден случай да стане един противоположен полюс на твоя живот и ти да започнеш правилно

да мислиш. Не намериш ли този човек, ти се въртиш в една спирала, без да разбираш живота – няма да има изтичане, няма да има никакъв смисъл в живота ти. Но след като намериш този човек, вие двамата ще намерите други още двама. Щом двама се обичат, не трябва да влезе трети между тях, и вие двамата ще намерите други двама, и четиримата ще станат едно. И те ще намерят други четирима. После осмината ще потърсят други осмина и така ще стане сливане.

(1, с. 283)

26 август

Най-лошия човек вземете – той ви е обидил. Направете му едно добро, много добра услуга и той ще дойде, и ще ви се извини, и ще каже: „Имах лошо мнение за вас, но сега разбрах, че не е така.“ Той ще си измени мнението за вас, защото вие не постъпихте като него. Направете добро някому и той ще се покаже такъв, какъвто е, той ще ви се извини. Всички трябва да бъдете проводници на Божествената Любов.

(2, с. 55)

27 август

Какво трябва да разбирате под думата „любов“ – каква любов? Не любовта на младите и старите, на господарите и слугите, не тази на учителите, на проповедниците. Една нова Любов разбирам! Това, което е досега, го разбирате много добре. Един нов начин има за Любовта. Ако не го разберете и не го възприемете, вие ще си заминете такива, каквито сте сега – нищо повече! А пък ако възприемете новото...

(2, с. 55)

28 август

Трябва да напуснете старите навици, които сте имали едно време, старите навици на животните. Имате един стар навик – инертност. Кажете ми друг стар навик? Недоволството. То е болезнено състояние. Ти ще оставиш всичко това.

(2, с. 284)

29 август

Какво нещо е изпълнението волята Божия? В света има три воли, които едновременно действат: действия твоята воля, действия волята Божия и действия волята на света. Тогава как ще различаваш Божията воля от твоята воля и твоята воля от волята на света? Где ще знаеш, че това е твоята воля или че това е волята Божия?

(1, с. 65)

30 август

Човек трябва да знае, че е между два полюса: има същества, които сегят по-ниско от него; има същества, които сегят по-високо от него, прогресирали. Той е по средата. И по-нисшите, и по-висшите му влияят. Едните го снемат надолу, другите го повдигат нагоре. Между тия същества може да се роди нещастие за него. Ако те повдигат нагоре и ти дойдеш до висока степен в своето разбиране, а после дойдат нисшите и ти повлияят, и ти от тази височина се подхлъзнеш надолу, ти ще се повредиш много повече. Тогава по-добре щеше

да бъде никак да не беше се повдигнал нагоре. Всички несрети в живота произтичат от влиянията.

(2, с. 99)

31 август

Онова, което отличава човека като човек, е справедливостта. Човек преди всичко трябва да е справедлив, понеже Божественият свят е свят на Правдата. Божественият свят не е свят на Любовта, не е свят на Мъдростта, а е свят на Правдата. За да дойде Божественият свят, трябва да има Правда в света. Ако някой не е справедлив спрямо тебе, то Любовта не може да се прояви към тебе. Справедливостта ще даде условия да се прояви Любовта, защото Справедливостта е граница, от която ще започне Любовта. Вън от Справедливостта ти не знаеш къде е Любовта. В умствения свят, в астралния и физическия свят Любовта е ограничена. Ти казваш, че Любовта е безгранична, но по отношение на тебе, както ти я разбираш, тя е ограничена в твоя ум.

(1, с. 344)

СЕПТЕМВРИ

1 септември

Казваш, че Бог живее в момата, но се изкушаваш от нея. Казваш, че Бог живее в момъка, но се изкушаваш. Ако Бог е в тая мома, тя не може да те изкуси. Ти можеш да се изкушаваш само там, дето не е Бог. Дето е Бог, изкушение не може да има и прегрешение не може да има. И когато Бог даде заповедта Си в райската градина, Той се оттегли. Нямахме Го в градината. Казваше се, че навечер дошъл Бог в райската градина и повикал Адама. Адам, като останал без Господа, дошъл в изкушение.

(2, с. 374)

2 септември

Сега за какво може да се изкушава човек? Един момък се изкушава, ако къщата е красива. Ако къщата беше грозна, той щеше да каже: „Тя не е за мен.“ Но за онзи жител, който живее вътре, ти нищо не знаеш. Ти казваш, че Бог живее вътре в чове-

ка. Ако съзнаваш това, тогава всеки човек е една възможност да намериш истинския път. Ако съзнаеш, че Бог живее в него, какво трябва да направиш за него?

(2, с. 374)

3 септември

Невидимият свят не позволява да кажеш по кой начин си помогнал. Невидимият свят никога не позволява да кажеш: „Аз му направих това добро.“ Никога няма да кажеш: „Аз му направих това добро.“ Това е една привилегия на Бога, ти опорочаваш нещата. Ти казваш: „Аз му направих добро.“ Ти добро никому не можеш да направиш. Онова, което Бог е направил, всичко е съвършено. Ти само си дал един добър пример на жертва, че живееш добре. Аз като отида при един човек, само му давам пример как трябва да живее. Ще му пожелаеш на човека някои неща. За да се молиш за един човек, трябва да го обикнеш.

(1, с. 373)

4 септември

Вие ще кажете, че ние вече имаме Божията Любов. Който има вече Божията Любов, той не трябва да се спира там. Щом се е научил на Божията Любов, ще отиде при ближните си. А щом научиш любовта към ближните си, ще идеш при себе си. Ти си научил Божията Любов, но не отиваш при ближните си – тогава не си я научил. Ако си научил Божията Любов, в тебе ще се зароди желание да отидеш при ближните си. Ако ближният ти не дойде с тебе, не си го разбрал; ако ближният ти дойде с тебе, ти си го разбрал.

(2, с. 329)

5 септември

Всичко в света се постига само когато човек има малко светлина. Необходим е огън, необходима е и светлина. Огънят и светлината носят свобода, понеже размразяват човека. А размразяването на човека – това е свободата. Имаш по-широк простор. Огънят и светлината – това е, което наричат любов. Вие го наричате любов. Аз

го наричам свещения огън, който трябва да гори. Както и да гори, по какъвто и да е начин – радвайте се на това горене! И на тази светлина се радвайте, каквато и да е тя! И не обръщайте внимание на погрешките на хората, само имайте ги предвид. Каквато и погрешка да дойде при тебе, да можеш да видиш, че тя не е погрешка.

(2, с. 178)

6 септември

Бъди носител на волята Божия в света! Господ те тури на това! Радостта на другите да бъде и твоя радост! Не се радвай само когато ти си радостен! Ти казваш: „Аз не съм опитал още радостта.“ Че радостта на другите хора защо не опиташ? Ти като не си радостен, събуждаш у другите отрицателни чувства.

(2, с. 385)

7 септември

Това, което ние съединяваме, това не е още Божествено съединение, и тези връзки, които ние правим, те са временни връзки. А

пък Божествените връзки, това са вечните връзки. Любовта на Божествените връзки преминава от едно същество в друго, от един свят в друг. И смъртта там не е препятствие. Човекът като премине отвъд, той пак обича съществата, които е обичал. А пък при човешката любов той, като дойде на Земята в друго състояние, престава да обича. Това са временни работи.

(1, с. 416)

8 септември

Нали всички твърдите, че Бог живее във всички хора? И защо тогава, като те целуне някой, ти си недоволен? А пък Бог, като живее във всички хора, живее и в него. Това е от ваше гледище. Бог живее във всеки. Целуват някого, в когото Бог живее. И защо тогава, като те целуне някой, ти си недоволен от целувката? Значи вие не вярвате, че Бог живее във всички хора. Вие твърдите едно нещо, което не вярвате. аз не правя упрек, но казвам, че сме непоследователни.

(1, с. 62)

9 септември

Любовта, и тя си има своите ограничения. Ти нямаш право на Земята да обичаш когото и да е. Общият закон казва: „Обичай всички“, но има ограничения на Любовта. Значи любовта ти не трябва да бъде такава, че като обичаш някого, да го откъснеш от Духа.

(1, с. 413)

10 септември

Да дойдем до вътрешната страна. Ние сегим и все очакваме да ни дойде някое благословение от Господа. А има много неща, които не сме свършили! Ние не сме дали ход на Неговата Любов! Ние не сме пратени да повдигнем целият свят, но все пак един лъч от Неговата Любов трябва да мине през нас. Ти трябва да бъдеш отворен прозорец, през който Божията Любов да мине. Отчаял се някой човек, отива нанякъде; може да отива да се самоубие. Ти не можеш ли да му кажеш една дума и да спасиш живота му? Няма какво да му проповядваш, но една дума да му кажеш!

(2, с. 203)

11 септември

От любовта, която ти дават, ти можеш да дадеш. Разбиране трябва да имате. Много пъти хората се сърдят. Обичаш някого и се сърдиш, че и той не те обича. То е невъзможно. Вие искате невъзможното. Който те обича, нека да се радва, ако любовта, която той показва към тебе, ти я покажеш към другия. Аз наричам това верижна любов, на която вие не се спирате.

(2, с. 184)

12 септември

Основната мисъл, която ще ви остане, е следната: гръжте в ума си онази велика Любов, с която трябва да изпълните Волята Божия! Да знаете, че Бог ни гледа чрез очите на всички хора. Всички очи на хората са очи на Бога, през които Той ни гледа. Това го имайте предвид. И всички очи на растенията, на цветята са пак очи на Бога, чрез които Той ни вижда. Той ни вижда и през очите на ангелите. Вижда ни и през Своите очи. Бог ни разбира много добре. Където и да сте, турете в ума си: „Гледа ме Господ!“

И като те гледа Господ, да направиш най-хубавото, което можеш!

(2, с. 294)

13 септември

Ще слушате наставленията на Духа, за да могат вашите вътрешни състояния постепенно да се изменят. Някой мисли, че като влезе в Божествения път, изведнъж ще се измени. Това е друг процес. Ще се измени човек само тогава, когато се роди отново от Бога. Тогава – да, но сега още се приготвяваме.

(АГ, с. 326)

14 септември

Всички се стремите към Божественото раждане. Като дойде то, влизате в нова област. Казано е в Писанието: „Човек трябва да се отрече от себе си, трябва да вдигне своя кръст.“ Това са всички неща, преди да се родиш от Бога. Всичко това ще дойде – преди да се родиш от Бога, тогава този кръст ще влезе в тебе. Бог казва: „Ще обърша всич-

ки сълзи от тебе.“ То е рождение от Бога. Бог няма да ви остави така.

(1, с. 327)

15 септември

Любовта, това е най-великият подтик, който подкрепя живота, поддържа го, защото без Любов животът няма никакъв смисъл. Онова, което осмисля живота, то е Любовта. Следователно Любовта е средата на живота, отдето той ще черпи своите сили. Защо трябва да обичаме? Щом имаш Любовта, в какъвто и смисъл да е, твоят живот може да черпи сили. Той черпи сили само от Любовта! Ако ти разбиха Любовта като среда, от която можеш да черпиш, тогава има смисъл да говорим за нея. Тогава Любовта ще се прояви в човешкия живот.

(2, с. 29)

16 септември

Когато дойдат големите противоречия в живота, то вървете мирно, да не се страхувате от нищо, равномерно ходете.

Ще дойде един страх. Христос казва: „Повярвайте, и като повярвате, всичко ще ви бъде.“ Ако имате вяра колкото синапово зърно, ако имате вяра – онази истинската вяра и органическата вяра, каквото попросите, и ще ви бъде. Вярата ви трябва да бъде образ, органическа вяра. И тази органическа вяра всякога можеш да я опиташ. Тези неща ще ги изучавате на опит, ще ги намерите в опитността на хората, които са описани в Библията, във всички свещени книги. На тях ще базирате вашата вяра, на съвършените Същества, които са минали по този път. Ще вярваш в това, което е невъзможно.

(1, с. 228)

17 септември

Ще кажете: „Човек трябва да има вяра.“ Какво значи вяра? Вярата е свързана с живота. Ти не можеш да имаш вяра, докато нямаш Любов. Ако имаш Любов, ще дойде вярата. А ако имаш вяра, ще дойде надеждата, те вървят една след друга, изхождат една от друга. Това е новото разбиране.

(2, с. 85)

18 септември

Вие очаквате един ген да възприемете Божията Любов както еврейските първосвещеници. Вие искате да станете чисти и святи, за да отидете при Бога. То е смешно. Няма такова нещо! Любовта предшества святостта. Любовта предшества живота. Любовта предшества всички неща. Ти ще имаш положението на Христа. Христос казва: ще искаш положението на дете, което не знае какво нещо е грях. И всички тия хитрости на света, които ги знаете – трябва да се отучите от всичко това.

(2, с. 197)

19 септември

И не роптайте. Не питайте защо Господ е създал тези страдания. Когато минете през страданията и ги превъзмогнете, идете и попитайте Господа, и Той ще ви каже. Но докато не се научите да ги носите, никої няма да ви даде обяснение защо са страданията. Непременно трябва да страдате, защото никої човек не може без страдания.

(2, с. 171)

20 септември

Трябва да знаем закона на Любовта, понеже Любовта е, която дава направление на човешката гуша. Ти не можеш да мислиш правилно, ако в тебе втичането на Любовта не е правилно. Ако втичането в тебе е правилно, то и мисълта ти ще бъде правилна.

(1, с. 417)

21 септември

Ако хората питат за вас кои сте, вие още не сте на Пътя. Ти казваш: „Човек трябва да бъде много скромен.“ Нямам нищо против това, но ви казвам: аз съм за милосърдието, за смирението и за молитвата. За мен животът има смисъл само за милосърдието, за смирението и за молитвата. Единствените неща, на които съм се спрял, са милосърдие, смирение, молитва. Милосърдието е закон на Любовта, смирението е закон на знанието, а молитвата – на Истината. Ти чрез молитвата ще се научиш да влезеш в общение с Бога, да се разговаряш с Бога. Ако ти на своя Баща не можеш да говориш, не можеш да се развиваш правилно.

(1, с. 40)

БИБЛИОГРАФИЯ:

1. Ако говоря
(ООК 1934/35), т.1 – София, 2003
2. Към извора
(ООК 1935/36), т.1 – София, 2002

ПРИЛОЖЕНИЯ

ИЗГРЕВИ И ЗАЛЕЗИ НА СЛЪНЦЕТО

2016			9	-	07:33	18:54
			10	-	07:34	18:52
септември			11	-	07:35	18:51
22	-	07:14	12	-	07:37	18:49
		19:24	13	-	07:38	18:47
23	-	07:15	14	-	07:39	18:46
		19:22	15	-	07:40	18:45
24	-	07:16	16	-	07:41	18:44
		19:20	17	-	07:43	18:42
25	-	07:17	18	-	07:44	18:40
		19:20	19	-	07:45	18:39
26	-	07:19	20	-	07:46	18:36
		19:16	21	-	07:47	18:35
27	-	07:20	22	-	07:49	18:33
		19:15	23	-	07:40	18:32
28	-	07:21	24	-	07:51	18:30
		19:13	25	-	07:52	17:29
29	-	07:22	26	-	07:53	17:27
		19:11	27	-	07:55	17:26
30	-	07:23	28	-	07:56	17:24
		19:09	29	-	07:57	17:23
октомври			30	-	06:58	17:22
1	-	07:24	31	-	06:59	17:21
		19:08				
2	-	07:25				
		19:06				
3	-	07:26				
		19:04				
4	-	07:27				
		19:02				
5	-	07:29				
		19:01				
6	-	07:30				
		18:59				
7	-	07:31				
		18:57				
8	-	07:32				
		18:56				

ноември			25	-	07:30	16:57	
1	-	07:00	17:20	26	-	07:31	16:56
2	-	07:01	17:19	27	-	07:32	16:56
3	-	07:03	17:17	28	-	07:33	16:55
4	-	07:04	17:16	29	-	07:34	16:55
5	-	07:05	17:15	30	-	07:36	16:55
6	-	07:06	17:14	декември			
7	-	07:08	17:13	1	-	07:37	16:54
8	-	07:09	17:12	2	-	07:38	16:54
9	-	07:10	17:10	3	-	07:39	16:54
10	-	07:11	17:09	4	-	07:40	16:53
11	-	07:13	17:08	5	-	07:41	16:53
12	-	07:14	17:07	6	-	07:42	16:53
13	-	07:15	17:06	7	-	07:43	16:53
14	-	07:16	17:05	8	-	07:44	16:53
15	-	07:18	17:04	9	-	07:45	16:53
16	-	07:19	17:03	10	-	07:46	16:53
17	-	07:20	17:03	11	-	07:46	16:53
18	-	07:21	17:02	12	-	07:47	16:53
19	-	07:23	17:01	13	-	07:48	16:53
20	-	07:24	17:00	14	-	07:49	16:53
21	-	07:25	16:59	15	-	07:50	16:54
22	-	07:26	16:59	16	-	07:50	16:54
23	-	07:28	16:58	17	-	07:51	16:54
24	-	07:29	16:57				

февруари				25	-	07:10	18:10
1	-	07:42	17:39	26	-	07:08	18:12
2	-	07:41	17:40	27	-	07:07	18:13
3	-	07:40	17:42	28	-	07:05	18:14
4	-	07:39	17:43	29	-	07:04	18:15
5	-	07:37	17:44				
6	-	07:36	17:46			март	
7	-	07:35	17:47	1	-	07:02	18:17
8	-	07:34	17:48	2	-	07:00	18:18
9	-	07:33	17:50	3	-	06:59	18:19
10	-	07:31	17:51	4	-	06:57	18:20
11	-	07:30	17:52	5	-	06:55	18:21
12	-	07:29	17:54	6	-	06:54	18:23
13	-	07:28	17:55	7	-	06:52	18:24
14	-	07:26	17:56	8	-	06:50	18:25
15	-	07:25	17:58	9	-	06:49	18:26
16	-	07:23	17:59	10	-	06:47	18:27
17	-	07:22	18:00	11	-	06:45	18:29
18	-	07:21	18:01	12	-	06:44	18:30
19	-	07:19	18:03	13	-	06:42	18:31
20	-	07:18	18:04	14	-	06:40	18:32
21	-	07:16	18:05	15	-	06:38	18:33
22	-	07:15	18:07	16	-	06:37	18:35
23	-	07:13	18:08	17	-	06:35	18:36
24	-	07:12	18:09	18	-	06:33	18:37
				19	-	06:31	18:38

20	-	06:30	18:39	13	-	06:48	20:07
21	-	06:28	18:40	14	-	06:47	20:08
22	-	06:26	18:42	15	-	06:45	20:09
23	-	06:24	18:43	16	-	06:43	20:10
24	-	06:23	18:44	17	-	06:42	20:11
25	-	06:21	18:45	18	-	06:40	20:13
<u>26</u>	-	<u>07:19</u>	<u>19:46</u>	19	-	06:39	20:14
27	-	07:17	19:47	20	-	06:37	20:15
28	-	07:16	19:48	21	-	06:36	20:16
29	-	07:14	19:50	22	-	06:34	20:17
30	-	07:12	19:51	23	-	06:32	20:18
31	-	07:10	19:52	24	-	06:31	20:19
				25	-	06:29	20:21
		анпуа		26	-	06:28	20:22
				27	-	06:27	20:23
1	-	07:09	19:53	28	-	06:25	20:24
2	-	07:07	19:54	29	-	06:24	20:25
3	-	07:05	19:55	30	-	06:22	20:26
4	-	07:03	19:57				
5	-	07:02	19:58				
6	-	07:00	19:59			маӱ	
7	-	06:58	20:00	1	-	06:21	20:27
8	-	06:57	20:01	2	-	06:20	20:28
9	-	06:55	20:02	3	-	06:18	20:30
10	-	06:53	20:03	4	-	06:17	20:31
11	-	06:52	20:05	5	-	06:16	20:32
12	-	06:50	20:06	6	-	06:14	20:33

7	-	06:13	20:34			ЮНИ	
8	-	06:12	20:35	1	-	05:51	20:58
9	-	06:11	20:36	2	-	05:51	20:59
10	-	06:10	20:37	3	-	05:50	21:00
11	-	06:08	20:38	4	-	05:50	21:01
12	-	06:07	20:39	5	-	05:50	21:01
13	-	06:06	20:41	6	-	05:49	21:02
14	-	06:05	20:42	7	-	05:49	21:03
15	-	06:04	20:43	8	-	05:49	21:03
16	-	06:03	20:44	9	-	05:49	21:04
17	-	06:02	20:45	10	-	05:48	21:04
18	-	06:01	20:46	11	-	05:48	21:05
19	-	06:00	20:47	12	-	05:48	21:05
20	-	05:59	20:48	13	-	05:48	21:06
21	-	05:59	20:49	14	-	05:48	21:06
22	-	05:58	20:50	15	-	05:48	21:07
23	-	05:57	20:51	16	-	05:48	21:07
24	-	05:56	20:52	17	-	05:48	21:07
25	-	05:55	20:52	18	-	05:48	21:08
26	-	05:55	20:53	19	-	05:48	21:08
27	-	05:54	20:54	20	-	05:49	21:08
28	-	05:53	20:55	21	-	05:49	21:08
29	-	05:53	20:56	22	-	05:49	21:09
30	-	05:52	20:57	23	-	05:49	21:09
31	-	05:52	20:58	24	-	05:50	21:09

25	-	05:50	21:09	18	-	06:05	21:00
26	-	05:50	21:09	19	-	06:06	21:00
27	-	05:51	21:09	20	-	06:07	20:59
28	-	05:51	21:09	21	-	06:08	20:58
29	-	05:52	21:09	22	-	06:09	20:57
30	-	05:52	21:09	23	-	06:10	20:56
				24	-	06:11	20:55
		юли		25	-	06:12	20:54
1	-	05:53	21:08	26	-	06:12	20:53
2	-	05:53	21:08	27	-	06:13	20:52
3	-	05:54	21:08	28	-	06:14	20:51
4	-	05:54	21:08	29	-	06:16	20:50
5	-	05:55	21:08	30	-	06:17	20:49
6	-	05:56	21:07	31	-	06:18	20:48
7	-	05:56	21:07				
8	-	05:57	21:06			август	
9	-	05:58	21:06	1	-	06:19	20:47
10	-	05:58	21:05	2	-	06:20	20:46
11	-	05:59	21:05	3	-	06:21	20:44
12	-	06:00	21:04	4	-	06:22	20:43
13	-	06:01	21:04	5	-	06:23	20:42
14	-	06:02	21:03	6	-	06:24	20:41
15	-	06:02	21:03	7	-	06:25	20:39
16	-	06:03	21:02	8	-	06:26	20:38
17	-	06:04	21:01	9	-	06:27	20:37

			септември			
10	-	06:28	20:35			
11	-	06:29	20:34	1	-	06:52 20:01
12	-	06:30	20:32	2	-	06:53 19:59
13	-	06:31	20:31	3	-	06:54 19:57
14	-	06:32	20:30	4	-	06:55 19:56
15	-	06:33	20:28	5	-	06:56 19:54
16	-	06:35	20:27	6	-	06:57 19:52
17	-	06:36	20:25	7	-	06:58 19:50
18	-	06:37	20:24	8	-	06:59 19:49
19	-	06:38	20:22	9	-	07:00 19:47
20	-	06:39	20:20	10	-	07:01 19:45
21	-	06:40	20:19	11	-	07:02 19:43
22	-	06:41	20:17	12	-	07:03 19:41
23	-	06:42	20:16	13	-	07:05 19:40
24	-	06:43	20:14	14	-	07:06 19:38
25	-	06:44	20:12	15	-	07:07 19:36
26	-	06:45	20:11	16	-	07:08 19:34
27	-	06:46	20:09	17	-	07:09 19:33
28	-	06:47	20:07	18	-	07:10 19:31
29	-	06:48	20:06	19	-	07:11 19:29
30	-	06:50	20:04	20	-	07:12 19:27
31	-	06:51	20:02	21	-	07:13 19:25

Моментите са дадени за София по източноевропейско време с корекция за лятно гражданско време.

**ВЛИЗАНЕ НА СЛЪНЦЕТО
В ЗОДИАКАЛНИТЕ ЗНАЦИ**

2016 ГОДИНА

Везни	23 Септември	17:22
Скорпион	23 Октомври	2:47
Стрелец	21 Ноември	23:24
Козирог	21 Декември	12:45

2017 ГОДИНА

Водолей	19 Януари	23:25
Риби	18 Февруари	13:32
Овен	20 Март	12:30
Телец	20 Април	0:28
Близнаци	20 Май	23:32
Рак	21 Юни	7:25
Лъв	22 Юли	18:16
Дева	23 Август	1:21

Моментите са дадени за София по източноевропейско време с корекция за лятно гражданско време от 22.09. до 30.10.2016 и от 26.03. до 22.09.2017 г. вкл.

ФАЗИ НА ЛУНАТА

Новолуния

2016 ГОДИНА

1 октомври	3:13	Везни - 8°15'
30 октомври	19:39	Скорпион - 7°44'
29 ноември	14:19	Стрелец - 7°43'
29 декември	8:54	Козирог - 7°59'

2017 ГОДИНА

28 януари	2:08	Водолей - 8°15'
26 февруари	17:00	Риби - 8°12'
28 март	5:58	Овен - 7°37'
26 април	15:17	Телец - 6°27'
25 май	22:45	Близнаци - 4°47'
24 юни	5:32	Рак - 2°47'
23 юли	12:47	Лъв - 0°44'
21 август	21:31	Лъв - 28°53'
20 септември	9:33	Дева - 27°27'

Пълнолуния

2016 ГОДИНА

28.09.	4° 40' Овен	5:52
27.10.	3° 46' Телец	14:06
26.11.	3° 20' Близнаци	0:45
25.12.	3° 20' Рак	13:13

2017 ГОДИНА

24.01.	3° 30' Лъв	3:47
22.02.	3° 34' Дева	20:21
23.03.	3° 17' Везни	14:02
22.04.	2° 31' Скорпион	8:25
22.05.	1° 14' Стрелец	0:15
20.06.	29° 33' Стрелец	14:03
20.07.	27° 40' Козирог	2:00
18.08.	25° 52' Водолей	12:30
16.09.	24° 20' Риби	22:06

Моментите са дадени за София по източноевропейско време с корекция за лятно гражданско време от 22.09. до 30.10.2016 и от 26.03. до 22.09.2017 г. вкл.

**ГЕОГРАФСКИ КООРДИНАТИ НА НЯКОИ ОТ
ГОЛЕМИТЕ ГРАДОВЕ В БЪЛГАРИЯ**

Град	с.ш.	и.д.	кор.
Айтос	42° 42'	27° 15'	-16
Балчик	43° 24'	28° 10'	-19
Благоевград	42° 01'	23° 05'	+1
Бургас	42° 30'	27° 29'	-17
Варна	43° 12'	27° 55'	-18
В. Търново	43° 04'	25° 39'	-9
Видин	44° 00'	22° 50'	+2
Враца	43° 12'	23° 33'	-1
Габрово	42° 52'	25° 19'	-8
Димитровград	42° 03'	25° 34'	-9
Добрич	43° 34'	27° 51'	-18
Дупница	42° 27'	23° 12'	0
Елхово	42° 10'	26° 34'	-13
Каварна	43° 25'	28° 20'	-20
Карлово	42° 38'	24° 49'	-6
Костенец	42° 17'	23° 51'	-2
Кюстендил	42° 16'	22° 40'	+3
Ловеч	43° 10'	25° 10'	-7
Монтана	43° 25'	23° 11'	0
Нова Загора	42° 48'	26° 01'	-11

Нови пазар	43° 20′	27° 12′	-16
Пазарджик	42° 10′	24° 20′	-4
Плевен	43° 25′	24° 40′	-5
Пловдив	42° 10′	24° 30′	-6
Разград	43° 31′	26° 33′	-13
Русе	43° 50′	25° 59′	-11
Сангански	42° 35′	23° 16′	0
Свиленград	41° 45′	26° 14′	-12
Свищов	43° 36′	25° 22′	-8
Силистра	44° 06′	27° 17′	-16
Сливен	42° 40′	26° 19′	-12
Смолян	41° 34′	24° 42′	-6
София	42° 40′	23° 18′	0
Стара Загора	42° 25′	25° 37′	-9
Тутракан	44° 02′	26° 40′	-13
Търговище	43° 14′	26° 37′	-13
Хасково	42° 00′	25° 50′	-10
Чепеларе	41° 41′	24° 41′	-6
Шабла	43° 32′	28° 32′	-21
Шумен	43° 17′	26° 55′	-14
Ямбол	42° 28′	26° 30′	-13

МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН 2016–2017

Съставител *Росица Иванова*

Редактор *Спаска Миховска*

Предпечат *Иван Джеджев*

Издателство „Бяло Братство“

София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 2

Тел: (02) 418 01 10; 0897 847 641

Отпечатано в Университетска печатница

sales@bialobratstvo.info

www.beinsadouno.org

www.bialobratstvo.info